ஒ௴

ஸந்த்யாவந்தன சந்த்ரிகா

ஐஹிவெ௱ தாயவுஸிஜயும் ஷெஒஜிதொ யஃ ஸுரெரவி ।
ஸவ௨விவுஹிெஷ தடெஸ மணாயிவதயெ நஃஃ ॥

இ-ள். எவன், தேவர்களாலும் நினைத்த கார்யஸித்தியினிமித்தம் பூஜிக்கப் பட்டவனோ; அந்த கணநாதருக்கு ஸகல விக்நங்களும் நாசமாகும் பொருட்டு நமஸ்காரம்.

ஸந்த்யா வந்தன விதிகள்

(1) ஸந்த்யா.

ஸந்த்யா காலத்தில் உபாஸிக்கப்படுந் தேவதை, அவ்வுபாஸன ரூபமான கர்மா ஆகிய யிரண்டுங் கூடி ஸந்த்யா வெனப் படுகிறது.

"அஹராஹஸ்ஸந்த்யாமுபாஸீத" "தினந்தோறும் ஸந்த்யையை உபாஸிக்க" வென்னும் ச்ருதிவாக்யபடி ஒவ்வொரு த்விஜனும் ப்ரதிதினமும் விதிப்படி ஸந்த்யா வந்தனத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

---

(2) ஸந்த்யாவென்பது சித்சக்தி.

யா ஸஂய்யா ஷா ஜமஸ்த-ஒதிஉயாதீதா ஹி
ஸஂஸ்ருஷீ கெவஸா ஶக்திஸ்தத்துயஸஉஹஜவா.. பாவந்தனட்.

எந்த தேவி ஸந்த்யை [illegible] பகவானைக்குறித்து செய்யும் நமஸ்காரத்தைக் ... ஸந்த்யாவந்தனமென்று சொல்லப்படும் ஸந்தி = சேர்க்கை ஸமஸ்த உலகந் ... [illegible]ந்தனம் = நமஸ்காரம்.

...ட்டும் எது, அர்த்
...ருக்கிறதோ, அதெ
(லகுவ்யாஸர்)

...வே; அப்படி வேத
...பாத்யமான பரமா
...றல்பரமாத்மாவை
...பாடம் உமியைக்

...வேதங்களிலிருந்
...ல் வேதாத்யயன
ஸந்த்யாவந்தனத்திற்
...றியதாகக் கொள்க.

...வஶெஹ ।

...வு தெ॥(உநுஃ)

...ந்தவன், எந்த
...ஸாக்ஷாத்காரம்
(மநு)

அநுஷ்டிக்க

(7) சந்திகாலம் 3. அவையாவன:—

ப்ராத: ஸந்தி, மத்யாஹ்நஸந்தி, ஸாயம் ஸந்தி.

அவற்...
மாக நின...

ஏனென்றால்:—
வெஷஸ்ாயஷநஂ ஸவஂ யஉஶாஹஸவஸு ...
ஜஜா நமெதாயஂ தஸவஂ தஹஷாணாஂ வஂஶநயொ ॥
(ஷவஹவ்ாஸஃ)

(3) ஸந்த்யை யனுஷ்டியாதவன்.

[illegible]
[illegible] (தக்ஷ:)

ஸந்த்யாவந்தனம் பண்ணுதவன், எப்பொழுதும் அசுத்தன். அவன், எந்தக் கர்மத்திற்கும் அதிகாரி யல்லன். அவன், வேறு எந்தக் கர்மஞ் செய்யினும் அதன் பலனை யடையமாட்டான். (தக்ஷப்ரஜாபதி)

[illegible]
[illegible] (ஹாரீத:)

எவன், ஸந்த்யாவந்தன முணரானே, எவன் ஸந்த்யாவந்தனம் அநுஷ்டியானே, அவன் த்விஜனுகப்பிறந்திருந்தாலும் சூத்ரனுவான் அவன் மறு ஜன்மத்தில் ச்வானமாகப் பிறப்பான். (கோபிலர்)

---

(4) பொருளுணராதவன் பூஜ்யனன்று.

[illegible]
[illegible] (வ்யாஸ:)

விவேகியானவன், வேதசாஸ்த்ரங்களை மனப்பாடம்பண்ணி, அவற்றின் உண்மையான பொருளையுணராத த்விஜர்களை பசுப்ராயமாக நினைத்து உபசாரவார்த்தைகளாலும் பூஜிக்கலாகாது. (வ்யாஸமஹர்ஷி)

ஏனென்றால்:—

[illegible]
[illegible] (லகுவ்யாஸ:)

வேதாத்யயனமாகட்டும், சாஸ்த்ரபாடமாகட்டும் எது, அர்த்தஞானமின்றி வெறும் மனப்பாடமாகமட்டுமிருக்கிறதோ, அதெல்லாம் உமியைக்குத்துதல்போல பலனற்றது. (லகுவ்யாஸர்)

நெல்லைக்குத்தல், அரிசியை யடைவதற்காகவே; அப்படி வேதசாஸ்த்ராத்யயனம் பண்ணல் வேதசாஸ்த்ரப்ரதிபாத்யமான பரமாத்மாவை யறிவதற்காகவாம். அர்த்தஞான மின்றேல்பரமாத்மாவை யறிவ தெங்ஙனம்? அதனுல், பொருளுணராப்பாடம் உமியைக் குத்தல் போலெனப்பட்டது.

ஸந்த்யாவந்தன மந்தரங்கள் பெரும்பாலும் வேதங்களிலிருந்து மஹர்ஷிகளாற் தொகுக்கப்பட்டவை; அதனுல் வேதாத்யயனத்திற்கு அர்த்தஞானம் வேண்டுமென்பது, ஸந்த்யாவந்தனத்திற்கும் மற்ற வேத மந்த்ரப்ரயோகங்களுக்குங் கூறியதாகக் கொள்க.

---

(5) அர்த்தஞானமுள்ளவன்.

[illegible]
[illegible]

வேதசாஸ்த்ரங்களின் தத்வார்த்தத்தை யுணர்ந்தவன், எந்த ஆச்ரமத்திலிருந்தும் இவ்வுலகத்திலேயே ப்ரஹ்மஸாக்ஷாத்காரம் பண்ண ஸமர்த்தனுகிறுன். (மநு)

ஆகையால் எதுவும் அர்த்தஞானத்துடன் அநுஷ்டிக்க வேண்டும்.

---

(6) ஸந்த்யாவந்தனம்.

ஸந்திகாலத்தில் பகவானைக்குறித்து செய்யும் நமஸ்காரத்திற்கு ஸந்த்யாவந்தனமென்று சொல்லப்படும் ஸந்தி = சேர்க்கை வந்தனம் = நமஸ்காரம்.

---

(7) சந்திகாலம் 3. அவைவயாவன:—

ப்ராத: ஸந்தி, மத்யாஹ்நஸந்தி, ஸாயம் ஸந்தி.

1. ப்ராத: ஸந்தி,=இராத்ரியின் முடிவும், பகலின் ஆரப்பமுஞ் சேருங்காலம்.

2. மத்யாஹ்ந ஸந்தி=முற்பகலும், பிற்பகலுஞ், சேருங் காலம்.

3. ஸாயம் ஸந்தி=பகலின் முடிவும் இரவின் ஆரம்பமுஞ் சேருங்காலம். இம்மூன்றுகாலங்களுக்கும் முறையே ப்ராத: ஸந்த்யா, மத்யாஹ்ந ஸந்த்யா, ஸாயம் ஸந்த்யா காலங்களென்றும் அக்காலங்களிற் செய்யப்படும் பகவத்யானதிற்கு ப்ராத: ஸந்த்யா வந்தனம், மத்யாஹ்ந ஸந்த்யா வந்தனம், ஸாயம் ஸந்த்யாவந்தன மென்று கூறப்படும்.

---

(8) ப்ராதஸ்ஸந்த்யாகாலம்.

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 𑌤𑌾𑌰𑌕𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾 𑌲𑍁𑌪𑍍𑌤𑌤𑌾𑌰𑌕𑌾 ।
𑌅𑌧𑌮𑌾 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌮𑌤𑌾 ॥

நக்ஷத்திரங்களின் ஒளியிருக்கும்போது செய்யும் ப்ராதஸ் ஸந்த்யாவந்தனம் உத்தமம்; நக்ஷத்ரங்களின் ஒளிமங்குங்காலம் மத்திமம்; ஸூர்யோதயகாலம் அதமம்.

---

(9) மத்யாஹ்ன ஸந்த்யாகாலம்.

சரியான உச்சிகாலம், மத்யாஹ்நசந்தி.

(ஸ்ம்ருதிசங்க்ரகம்)

---

(10) சாயம் ஸந்த்யா காலம்.

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾 𑌲𑍁𑌪𑍍𑌤𑌤𑌾𑌰𑌕𑌾 ।
𑌅𑌧𑌮𑌾 𑌤𑌾𑌰𑌕𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌮𑌤𑌾 ॥

சூர்யனிருக்கும்போது செய்யும் சாயம் ஸந்த்யாவந்தனம் உத்தமம், சூரியன் மங்கும்போது மத்திமம்; நக்ஷத்ரப்ரகாசம் உண்டாய்விட்டகாலம் அதமம்.

(11) கௌணகாலம்

சூர்யோதயத்தின் பிறகும் அஸ்தமனத்தின் பிறகும் 3 நாழிகை கௌணகாலம். அதற்குள் சந்த்யாவந்தனம் பண்ணத்தவறினல் ப்ராயச்சித்தம் விதிக்கப்படுகிறது. (ப்ராயச்சித்த விதி இதன் முடிவில் பார்க்க.)

---

(12) ஸந்த்யாவந்தனம் பண்ணவேண்டிய ஸ்தானங்களும் அவற்றின் பலன்களும்.

ஸ்தானம்.	பங்கு.	பலன்.
க்ரஹத்தில்	1	,,
பசுவின் தொழுவத்தில்	10	,,
வெளிப்புறம் அருவி வாய்க்கால் கிணற்றங்கரை குளம் முதலான விடங்களில்	,,	,,
வெட்டப்பட்ட தீர்த்தத்தில்	100	,,
நதிகளில்	100000	,,
கங்கா நதியிலும் விஷ்ணு சந்நிதியிலும்	அநந்தம்	,,

மேற்சொன்ன ஸ்தானங்களில் கிழக்கு முகமாக அல்லது வடக்கு முகமாக தர்ப்பையின் மேல் சமாதான சித்தத்துடன் உட்கார்ந்து 3 ப்ராணுயாமம் பண்ணிக்கொண்டு சந்த்யாவந்தனம் பண்ணவேண்டுமென்பது ச்ருதி. ஆசமனவிதி முன்பு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

---

(13) ப்ராணுயாமலக்ஷணம்:—

பிராண வாயுவை நிக்ரஹம் பண்ணி பிரணவம் சப்தவ்யாஹ்ருதிகள் காயத்ரியின் சிரசுடன் 3 தடவை உச்சரிப்பது பிராணுயாமமென்று சொல்லப்படுகிறது. இதில் உச்சரிப்பதெனபது அக்ஷரங்களின சப்தம் வெளியிற் கேட்காமல் த்யான ரூபமாயிருக்க வேண்டும். மெதுவாக நாசித்துவாரங்களின் வழியாக பிராணவா

யுவை வெளியிடவேண்டும். அப்பொழுது சரீரம் சற்றும் அசையக்கூடாது. அப்படியே ப்ராண வாயுவை உள்ளேயிழுத்து நிறுத்திவைத்தல் யோகமென்று எல்லா ஞானிகளாலும் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது.

பிராணாயாமம் பூரகம் ரேசகம் கும்பகம் என மூவ்வகைப்படும் நாசியின் வழியாய் மெதுவாக ச்வாசத்தை யிழுப்பது பூரகம்; உள்ளுக்கிழுத்த ச்வாசத்தை நிறுத்தி வைப்பது கும்பகம்; நிறுத்திய ச்வாஸத்தில் ஸ்வல்ப பாகம் வெளியிடுதல் ரேசகம்.

*இட நாசியால் பூரகமும், வல நாசியால் ரேசகமும் செய்யவேண்டும்; கும்பகம் பண்ணிக்கொண்டு ஜபம் பண்ணவேண்டும்; இது பிராணாயாம லக்ஷணம்.

❊ ❊ யொ₂ீ வ்ராணம் வம்தெ₃ரண வ₋₃ரயெஜ |
யாரயெ₃ா யயா ஸக்த்யா ஹ₋₃யஃ ஸ₋₃யெ₂ணரெவயெஜ |
(யொ₂வ₋₃ஶாஶண்ய₋வநிஷஜ)

யோகியானவன், ப்ராணவாயுவை சந்த்ரகலை (இடை) யினல் பூரகம் பண்ணவேண்டும்; பூரகம் பண்ணின ச்வாஸத்தைத் தன் சக்தியளவாக அக்நிகலை (சுஷும்னநாடி) யால் கும்பகம் பண்ணவேண்டும்: மறுபடியும் சூர்யகலை (பிங்கலை) யால் வாயுவை ரேசகம் பண்ணவேண்டும்.
(யோகசூடாமணி உபநிஷத்)

தெ₃தா ஶக்ஷிணஹஸ்தஸ்ய ஶம்ஶ₂ஷ்டெ₂நெவ விம₂ஹாழ் ||
ஙிர₋ஸ்ய வ₋₃ரயெ₃ாய₋ஶியா₂த₋ ஶநெஃ ஶநெஃ |
யயா ஶக்த்ய விரொயெ₃ந த₂தஃ ஶ₋யஹாவ ஶம்ஹகழ் |
வ₋நஸ்ய ஜெத்₂ம₂ஶயா ஶநெநெரெவ நவெ₂தஃ ||
(யொ₂த₃த்வொவநிஷஜ)

வலக்கையின் அங்குஷ்டத்தினல் வலது நாஸிகையை மூடிக்கொண்டு, இடது நாஸிகையால் ப்ராணவாயுவை மெதுவாக பூரகம் பண்ணவேண்டும். மற்றவை மேற்கூறிய பொருளே.
(யோக தத்வோபநிஷத்)

---

* இடநாசியால் ரேசகமும் வல நாசியால் பூரகமும் பணணவேண்டும்.

(14) மார்ஜனம்.

நடுவிரல் மோதிரவிரல் பெருவிரல்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு ஆபோஹிஷ்டாதி ஒவ்வொரு மந்த்ரங்களின் முடிவில் ஜலத்தால் தெளித்துக்கொள்ளவேண்டும். இது சிஷ்டாசாரமாயிருக்கிறது. ப்ராகாராந்தர சங்க்ரகத்தில்,

ஸெ ஸ ம த்ரயஶாகாஶெ ஶ்ஸகெ வ ர வ த்ரயழ் |
ஸ₋₃ஶ்ரோம் வெ₂ராக்தம் நத்ரயம் த₋ வநத₃நாஜ₋ந ஶக்ஷணழ் ||

இந்த ச்லோகப்படி மார்ஜன மந்த்ரங்களும் ஸ்தானங்களும் கீழ் வருமாறு.—

மந்த்ரம்.	அக்ஷரம்.	ஸ்தானம்.
ஶஹெ ரணாய வக்ஷஸெ	ஸெ	ஆகாசத்தில் (ஹ்ருதயத்தில்)
யொ வஶ்ஶிவதஶொ ரஸஃ	ஸ	ஷ
யஸ்ய க்ஷயாய ஜிந்வ	ம	ஷ
ஆபொ ஹி ஷ்டா ஶயொஹ₋வஃ	வ	சிரசில்
தஸ்மா அரம் ஶா ஶவஃ	வ	ஷ
உஶதீரிவ ஶாதரஃ	ர	ஷ
ஆபொ ஜநயதா வ நஃ	ந	பாதங்களில்
தா ந ஊஜெ₋ ஶயாதந	ந	ஷ
தஸ்ய ஹாஜயதெ ஹநஃ	ந	ஷ

மேற் சொன்ன மார்ஜனம் தாரையாக விழும் ஜலத்தாலும் இடதுகையில் தரித்த பாத்ர ஜலத்தாலும் செய்யக்கூடாது.

---

(15) அகமர்ஷணம்.

கோகர்ணாக்ருதியான வலதுகையில் ஜலத்தை எடுத்துக்கொண்டு, வலது மூக்குநுனியின் சமீபங்காட்டி முகர்ந்து, அந்த ஜலத்தைப் பார்க்காமல் இடது பக்கத்தில் பூமியில் விடவேண்டியது. அப்பொழுது பாபத்தை நினைக்கவேண்டும். த்ருபதாதிவ என்ற மந்த்ரம் ஜபிக்கவேண்டியது. அகமர்ஷணம்=பாபத்தைப் போக்கல்.

(16) அர்க்யப்ரதானம்.

சூர்யனைப் பார்த்து நின்று, பெருவிரல் தர்ஜனியோடு சேர்க்காமல் இரண்டு கைகள் நிறைய ஜலம் எடுத்துக்கொண்டு, காயத்ரி மந்த்ரம் ஜபித்து சூர்யன் முன்பு உயரத்தூக்கிக் கீழே விட வேண்டும்.

காயத்ரீ மந்த்ரதில் தீமஹி தியோ என்ற பதங்களின் சந்திகளில் அர்க்யம் கொடுக்க. இப்படி மூன்று அர்க்யம் கொடுக்க வேண்டும்.

அங்குஷ்டமும் தர்ஜநியுஞ்சேர்ப்பது ராக்ஷஸீ முத்ரையாகும். ராக்ஷஸி முத்ரையால் கொடுக்கப்படும் அர்க்யம் ருதிரம் (ரக்தம்) ஆகும.

அர்க்யம ஜலத்தில் விடவேண்டும். ஜலமில்லாவிட்டால் சுத்தமான ஸ்தலத்திலும, அதுவுமில்லாவிட்டால் ஜலந்தெளித்து சுத்தப்படுத்திய ஸ்தலத்திலும அர்க்யம் கொடுக்கவேண்டும.

காலையில் நின்றுகொண்டு தலை கொஞ்சம வணங்கியும, மத்யாஹ்நத்தில் நேராக நிமிர்ந்து நின்றும் சாயங்காலத்தில் பூமியில் உட்கார்ந்து; அர்க்யம் கொடுக்கவேண்டும.

---

(17) காயத்ரீ ஜபம்

காலையில் கிழக்கு முகமாக நின்றுகொண்டு சூர்யோதயம வரை காயத்ரீ ஜபம் பண்ணவேண்டியது.

முன்சொன்ன ஆஸநவிதிப்படி சுத்தமான ஸ்தலத்தில் தர்பை ஜலத்தால் பூமியில் தெளித்து, தர்ப்பை பரப்பி அதன் பேரில் உட்கார்ந்து வ்யாஹ்ருதிகளுடன் பிராணாயாமத்ரயம்பண்ணி தன்னை வ்யாஹ்ருதிகளால் அப்யுக்ஷித்து சாவித்திரியின் ரிஷி தைவத சந்தஸ்ஸுகளை நினைத்து, காயத்ரியின் ஆறு மந்த்ரங்களால் அங்கந்யாச கரந்யாசங்களைச்செய்து, தன்னை காயத்ரீ ரூபமாக பாவிக்கவேண்டும். இவ்விடத்தில் ஆஸனஞ்சொல்லப்படுவதால் இதன் முற்பட்ட கார்யங்கள் தரையில் உட்கார்ந்து செய்யவேண்டுமென்பது பெறப்படுகிறது.

(18) ஜபசங்கியை.

ப்ரஹ்மசாரி, க்ருஹஸ்தன் 108 ஜபம்பண்ணவேண்டும்.

வாநப்ரஸ்தன், சந்நியாசி 1000க்கு மேல்.

முக்காலங்களிலும் வாக் நிக்ரஹமாக ஜபிக்கவேண்டும்.

1000 ஜபம் உத்தமம்; 108 மத்திமம்; 10 அதமம்.

புத்திசாலியான மனிதன் அவச்யம் காயத்ரிஜபம் பண்ணவேண்டும். காயத்ரீதேவீ சகலபாபங்களையும் நாசனம் பண்ணுந்தன்மையுள்ளவள்.

(யாஜ்ஞவல்க்யர்)

ப்ரதி தினங்களிலும் விவேகியானவன் காயத்ரீ ஜபத்தை 108 அல்லது 28, அல்லது 10 ஆவது விதிப்படித்ரிகாலம் ஜபிக்கவேண்டும்.

(போதாயனர்)

மாநஸிகஜபம் உத்தமம். உஸ் என்ற சப்தமாத்திரமாக ஜபிப்பது மத்திமம். வாசிகமானது அதமம். இவ்விதி எல்லா மந்தரங்களிலும் பரவும்.

(சமந்து)

காலையில் நாபிசமத்திலும், மத்யாஹ்நத்தில் ஹ்ருதயப்பிரதேசத்திலும், சாயங்காலத்தில் முகத்தினெதிரிலும் கையை வைத்துக்கொண்டு மேருப்ரதக்ஷிணமாக காயத்ரீ ஜபம் பண்ணவேண்டும்.

(ஸ்ம்ருத்யந்தரம்)

மேருப்ரதக்ஷிணத்தின் விவரம் காயத்ரியில் பார்க்க.

ஜபம் பண்ணும் பொழுது கரத்தை வஸ்த்ரத்தால் மூடிக்கொண்டு மேருப்ரதக்ஷிணமாக யெப்பொழுதும் காயத்ரீ ஜபம் பண்ணுகிறவனுக்கு அதன் பலனுண்டாகும்.

இவ்விதியை விட்டு விடுகிறவனுக்குப் பலனுண்டாகாது. ஈர வஸ்திரத்தால் கைகளைமூடிக்கொள்ளலாகாது.

---

(19) காயத்திரீ மந்த்ரார்த்தம்.

இது காயத்ரி ஜபத்தில் பார்க்க. காயத்திரி ஜபம்பண்ணும் போது அதன் அர்த்தத்தை மனதில் நினைத்து அநுசந்தானம் பண்ணவேண்டும்.

(20) சந்த்யா காலம் தவறினுல் பிராயச்சித்தம், சந்த்யா காலம் தவறி அதிக நாழிகை ஆய்விட்டால், மூன்று காலங்களிலும் நான்காவது அர்க்யம் கொடுக்கவேண்டும். (வஸிஷ்டர்.)

அது அல்ப காலாதிக்ரமவிஷயம். ஒருநாள் தவறிவிட்டால் இரவும் பகலும் உபவாசமிருந்து, 10000 காயத்ரி ஜபம் பண்ணவேண்டும். இரண்டு நாளானுல் மேற்சொன்னபடி இருமடங்கும், மூன்று நாளானுல் 3 பங்கும் ஜபம் பண்ணவேண்டும். (ஜமதக்னி)

குறிப்பு:—மார்ஜனம், ஆபோஹிஷ்டாதி ஒவ்வொரு பாதங்களுக்கும் ஜலத்தை சிரஸில் தெளித்துக் கொள்ளவேண்டும். ப்ரதி பாதமும் ப்ரணவத்துடனிருக்கவேண்டும். 8 அக்ஷரங்கள் கொண்ட 9 பாதங்களுக்கும் பாதத்தின் முடிவில் ஜலத்தை மார்ஜனம் பண்ணவேண்டும். பாதத்தினிடையில் மார்ஜனம் பண்ணும் ஜலமானது, ருதிரமாகும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் யஸ்யக்ஷயாய ஜிந்வத என்ற பாதத்திற்குமட்டும் கீழே ஜலம்தெளித்தல் வேண்டும். (பட்டோஜீயத்தில் ப்ரஹ்மா)

மத்யாஹ்நத்தில் ஒரு அர்க்யங் கொடுக்கவேண்டுமென்று சிலரும், மூன்று அர்க்யங்கொடுக்கவேண்டுமென்று வேறு சிலரும் அபிப்ராயப்படுகிறார்கள்.

ஆனுல்,

காலாதிக்ரமணே சைவ த்ரிஸந்த்யாஸ்வபி ஸர்வதா ।

ததார்க்யத்ரயம் ப்ரக்ஷிப்த ஹாநோ வ்யாஹ்ருதி ஸம்

[யுதம் ॥ (வஸிஷ்ட:)

(இ—ள்) த்ரிகாலங்களிலும் மும்மூன்று அர்க்யங் கொடுப்பதுடன் ஸந்த்யாகாலந்தவறியபொழுது காலாதீததோஷப்ராயச்சித்தார்த்திற்காக "ஓம் பூர்புவஸ்ஸுவ:" என்னும் பாநுவ்யாஹ்ருதிகளுடன் நான்காவது அர்க்யங்கொடுக்கவேண்டும். (வஸிட்டர்.)
என்ற வஸிஷ்டமஹர்ஷியின் வாக்யப்படி மத்யாஹ்ந காலத்திலும் முக்யார்க்யம் மூன்று கொடுக்கவேண்டுமென்பது ஸித்தாந்தம்.

ஹரி: ஓம் ஸ்ரீ குருப்யோ நம:

ஸந்த்யாவந்தனம்.

இது ஒவ்வொரு சாகையினரும், சில அம்சங்களில் வித்யாசமாகப் பலவிதமா யனுஷ்டித்து வருகிறார்கள். ஆனுல், அச்யுதராய முதலானவுள்ள சாதாரண சந்த்யா வந்தனம் இங்கு யெழுதப்படுகிறது.

ஆரம்பம்.

अपवित्रः पवित्रो वा सर्वावस्थांगतोऽपि वा ।
यःस्मरेत्पुण्डरीकाक्षं स बाह्याभ्यन्तरश्शुचिः ॥

அபவித்ர: பவித்ரோ வா ஸர்வாவஸ்தாம் கதோऽபி வா ।
ய: ஸ்மரேத் புண்டரீகாக்ஷம் ஸ பாஹ்யாப்யந்தரஶ்ஶுசி: ।

ஜாக்ரதையிலாவது, சொப்பனத்திலாவது, சுஷுப்தியிலாவது, சுத்தனுயாவது அசுத்தனுயாவது எவனொருவன், வெண்டாமரை யிதழ்போன்றியிரண்டு கண்களையுடைய மஹா விஷ்ணுவை த்யானம் பண்ணுவானே! அவன், உள்ளும்புறமும் வெளியிலும் பரிசுத்தனுவான்.

(புண்டரீகம்=வெண்டாமரை, ஹ்ருதயகமலம். புண்டரீகாக்ஷம் என்னும் பதத்திற்கு, ஹ்ருதய கமலத்தை அந்தர்யாமி ரூபமாக வ்யாபித்திருப்பவனே, என்றும்; அல்லது,

யோகிகளின் ஹ்ருதய புண்டரீகத்தில் கண்ணைப்போல தெளிவாகப்ரகாசிப்பவனே என்றும் பொருள். இதற்கு ச்ருதி:—

"ஹ்ருத்புண்டரீகம் விரஜம் விஶுத்தம்" இதி ஶ்ருதே: !

ஹ்ருதய கமல ப்ரதேசத்தின் மத்தியில் வஸித்திருப்பவனை என்பது ச்ருதி அல்லது,

எவனுக்கு ஹ்ருதய புண்டரீகஸ்தானம் இரண்டு கண்களாயிருக்கின்றனவோ, அவன் புண்டரீகாக்ஷன் என்றுப் வித்பத்தி. ஹ்ருதய புண்டரீக வ்யாபியான அல்லது அந்த காணஸாக்ஷியான பரமாத்மாவை ஸ்மரிக்கிறவன் பரிசுத்தனென்று பாவம்)

ஆசமனம்.

ॐ अच्युताय स्वाहा, ओं अनन्ताय स्वाहा, ओं गोविंदायस्वाहा, ओं केशवाय नमः, ओं नारायणाय नमः, ओं माधवाय नमः, ओं गोविंदाय नमः, ओं विष्णवे नमः, ओं मधुसूदनाय नमः, ओं त्रिविक्रमाय नमः, ओं वामनाय नमः, ओं श्रीधराय नमः, ओं हृषीकेशाय नमः, ओं पद्मनाभाय नमः, ओं दामोदरायनमः, ओं वासुदेवाय नमः.

ஓம் அச்யுதாய ஸ்வாஹா		இம்மூன்று நாமங்களுக்கும் 'த்ருப்திபாகக்கடவது; என்று பொருள்.
,, அநந்தாய	,,	
,, கோவிந்தாய	,,	
,, கேஶவாய	நமஃ	இந்த நாமங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் நமஸ்காரம் என்பது பொருள். எல்லா நாமங்களும் 4-ம் வேற்றுமை.
,, நாராயணாய	,,	உதாரணம்.
,, மாதவாய	,,	ஓம் அச்யுதனுக்கு திருப்தியாகக்கடவது.
,, கோவிந்தாய	,,	ஓம் கேசவனுக்கு நமஸ்காரம்
,, விஷ்ணவே	,,	இதன் விதி ஆசமனவிதியிற் காண்க.
,, மதுஸூதநாய	,,	
,, த்ரிவிக்ரமாய	,,	
,, வாமநாய	,,	
,, ஶ்ரீதராய	,,	
,, ஹ்ருஷீகேஶாய	,,	
,, பத்மநாபாய	,,	
,, தாமோதராய	,,	
,, வாஸுதேவாய	,,	

கேசவாதி 24 நாம ஆசமனமும் அதிலுள்ள நாமங்களின் காரிகைகளும்.

---

१ ॐ केशवाय स्वाहा, २. ओं नारायणाय स्वाहा, ३. ओं माधवाय स्वाहा, ४. ओं गोविंदाय नमः, ५. ओं विष्णवे नमः ६. मधुसूदनायनमः, ७ .ओं त्रिविक्रमाय नमः, ८. ओं वामनाय नमः ९. ओं श्रीधराय नमः, १०. ओं हृषीकेशाय नमः, ११. ओं पद्मनाभाय नमः १२. ओं दामोदराय नमः, १३. ओं संकर्षणाय नमः १४. ओं वासुदेवाय नमः १५. ओं प्रद्युम्नाय नमः, १६. ओं अनिरुद्धाय नमः १७ ओं पुरुषोत्तमाय नमः, १८. ओं अधोक्षजाय नमः, १९. ओं नारसिंहाय नमः २० ओं अच्युताय नमः २१. ओं जनार्दनाय नमः, २२. ओं उपेन्द्राय नमः २३. ओं हरये नमः २४. श्री कृष्णाय नमः

1	ஓம் கேஶவாய	ஸ்வாஹா	இம்மூன்று நாமங்களால் மூன்றுதரம் தீர்த்தம் உட்கொள்ளல்
2	,, நாராயணாய	,,	
3	,, மாதவாய	,,	
4	,, கோவிந்தாய	நமஃ	இவ்விரண்டினால் இரண்டு கரங்களையும் ப்ரக்ஷாளனம் பண்ணல்
5	,, விஷ்ணவே	,,	
6	,, மதுஸூதநாய,		இவ்விரண்டால் அங்குஷ்டமூலத்தினால் இரு ஒஷ்டங் (உதடு) களைத் தொடல்
7	,, த்ரிவிக்ரமாய	,,	
8	,, வாமநாய	,,	இவ்விரண்டால் அப்படியே முகத்தை மூடல்
9	,, ஶ்ரீதராய	,,	
10	,, ஹ்ருஷீகேஶாய	,,	இடது கையை ப்ரோக்ஷித்தல்
11	,, பத்மநாபாய	,,	அப்படியே பாதத்தில் ப்ரோக்ஷணம்
12	,, தாமோதராய	,,	,, சிரசில் ,,
13	,, ஸங்கர்ஷணாய	,,	நடு மூன்று விரல் நுனிகளால் மேல் உதட்டைத் தொடல்

14 ,,	வாஸுதேவாய ,,	அங்குஷ்ட தர்ஜனிகளால் வலது இடது நாசிகை ஸ்பர்சம்
15 ,,	ப்ரத்யும்னாய ,,	
16 ,,	அநிருத்தாய ,,	அங்குஷ்ட அநாமிகைகளால் வலது இடது நேத்ர ஸ்பர்சம்
17 ,,	புருஷோத்தமாய	
18 ,,	அதோக்ஷஜாய ,,	அப்படியே வலது இடது செவிகளை ஸ்பர்சித்தல்
19 ,,	நாரஸிம்ஹாய ,,	
20 ,,	அச்யுதாய ,,	அங்குஷ்ட கனிஷ்டிகைகளால் நாபி ஸ்பர்சம்
21 ,,	ஜநார்தநாய ,,	உள்ளங்கையால் ஹ்ருதயம்
22 ,,	உபேந்த்ராய ,,	ஐந்துவிரல் நுனிகளால் சிரஸில்
23 ,,	ஹரயே ,,	அப்படியே வலது இடது புஜ ஸ்பர்சம்
24 ,,	ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய ,,	

கேசவாதி 24 நாமங்களின் பொருள்.

(குறிப்பு) கேசவாதி நாமங்களை மேலே எழுதியிருப்பதால், அவற்றின் நம்பர்களை மட்டும் அடியில் குறித்து அந்தந்த நம்பரின் எதிரில் அதனதன் அர்த்தம் எழுதப்படுகிறது. அச்யுதாதி நாமங்களும் இதில் வந்து விடுகின்றன. இதில் வராத அநந்த: என்னும் நாமத்திற்கு 25 நம்பர் கொடுத்து அதனெதிரில் அதன் பொருள் எழுதப்படும்.

1. அழகான கேசத்தையுடையவன் கேசவன். கேசி என்னும் ராக்ஷஸனைக்கொன்றவன் கேசவன். ப்ரஹ்மாவும் ஈச்வரனும் இவனிடத்தில் வசிப்பதனால் கேசவன், க = ப்ரஹ்மா, ஈச: = சிவன்.

2. எவன் உள்ளும்புறமும் பூர்ணமாக வ்யாபித்திருக்கிறவனோ அவன் நாராயணன். ஜலம் வாஸஸ்தானமாகவுடையவன் நாராயணன். ஜீவஸாக்ஷியாயுள்ளவன் நாராயணன். மனுஷ்யாதாரமுமெடுப்பவன் நாராயணன்.

3. மா = லக்ஷ்மீ, தவ: = புருஷன், அதனால் மாதவன். மா = ப்ரஹ்ம வித்யை, தவ: = அதிபதி. அதனால் ப்ரஹ்ம வித்யைக்குத்

தலைவன் மாதவன். மௌனத்தினாலும், த்யானத்தினாலும், யோகத்தினாலும் அடையத்தகுந்தவன் மாதவன்.

4. வேதமந்த்ரஸ்தோத்ரங்களால் சந்தோஷமடைபவன் கோவிந்தன். வேதவித்வத்தைக்கொடுக்கிறவன் கோவிந்தன் கௌ: = வேதவாக்கு. காவ: = வேதவாக்குகள்.

5. சராசரபூதங்களில் பிரவேசித்திருப்பவன் விஷ்ணு.

6. மதுவென்னும் அரக்கனைக்கொன்றவன் மதுசூதனன். ஸகலலோகங்களையும் தன்னிடத்தில் ஒடுக்குகிறவன் மதுசூதனன்.

7. ரிக் யஜுஸ் ஸாமமென்னும் வேதங்களையும் அதிக்ரமித்த மஹிமை பொருந்தியவன் த்ரிவிக்ரமன். பலிச்சக்ரவர்த்தியின் பந்தன காலத்தில் மூன்றுஉலகங்களையும் தன் பாதங்களால் மூன்றடியாக அளந்தவன் த்ரிவிக்ரமன்.

8 தன் ஸ்வரூபகாந்தியினாலும் கடாக்ஷத்தினாலும் பக்தர்களுக்கு சுகத்தையளிப்பவன் வாமனன். பலியிடம் தானம்வாங்குவதற்குக்குள்ளனாக அவதரித்தவன் வாமனன்.

9. லக்ஷணம், கிரணம், காந்தி சுகந்தம், அம்ருதம், ரத்நம் சந்தரன் யென்னும் புஷ்பங்களை வரிசையாகக் கோர்க்கப்பட்டசம்பத்தென்னும் மாலையை தரித்தவன் ஸ்ரீதரன்.

10. இந்த்ரியங்களுக்கு எஜமான் ஹ்ருஷீகேசன்.

11. நாபியில் தாமரையுள்ளவன் பத்மநாபன். காலாத்மகமான பத்மம் நாபியிலுள்ளவன் பத்மநாபன். 8 தளங்களுள்ளதும் பொன்மயமாயும் திவ்யமாயும் உள்ள மேருவென்னும் கர்ணிகையுள்ளதும் ப்ருதிவீ சம்பந்தமானதுமான மிகப்பெரிய பத்மம் எவன்நாபியிலுண்டாயிற்றோ அவன் பத்மநாபன்.

12. வயிற்றில் துளசிமாலையுள்ளவன் தாமோதரன். பால்யத்தில் யசோதையின் கயிற்றால் கட்டப்பட்ட வயிற்றையுடையவன் தாமோதரன். நாம ரூபங்களால் வேற்றுமைபட்ட அநேக லோகங்கள் வயிற்றிலுள்ளவன் தாமோதரன்.

13. மஹாப்ரளயத்தில் எல்லா ப்ராணிகளையும் ஸம்ஹரிப்பவன் ஸங்கர்ஷணன். பிரதிதினப்ரளயத்திலும் ஸகலப்ராணிகளையும் தன்னிடத்தில் இழுத்துக்கொள்ளுகிறவன் ஸங்கர்ஷணன்.

14. தன்னிடத்தில் சகலப்ராணிகள் வசிக்கவும் சுகிக்கவும் ஆநந்திக்கவும் செய்து, தான் ஸகலப்ராணிகளிடத்தில் வசித்தும் சுகித்தும் ஆநந்தித்துக்கொண்டு மிருப்பவன் வாஸுதேவன்.

15. விசேஷமான பலம் பொருந்தியவன் ப்ரத்யும்னன்.

16. பிறரால் அடக்கமுடியாத பராக்ரமமுள்ளவன் அநிருத்தன். முடிவற்றலீலைகளுடன் கூடினவன் அநிருத்தன்.

17. சரீரங்கள், ஜீவர்கள் ஈச்வரன் ஆகிய புருஷர்களுக்கும் மேலானவன் புருஷோத்தமன்.

18 ஸகலப்ராணிகளாலும் ஸதா அநுபவிக்கப் பட்டபோதிலும் க்ஷீணமடையாமல் விருத்தியாதும் ஸதாவர ஜங்கமப்பொருள்கள் எவனிடத்திலிருந்துண்டாகின்றனவோ அவன் அதோக்ஷஜன்.

19. மனிதரூபமாயும் ஸிம்ஹரூபமாயும் அவதரித்து, பக்தர்களுக்கு அபீஷ்டசித்தியையும், அபயத்தையுங் கொடுக்கிறவன் நாரஸிம்ஹன்.

20. உத்பத்தி நாசமுள்ள ப்ரஹ்மேந்த்ரவருணாதி தேவர்களுடைய லோகங்களில் நழுவுதலின்றி இருக்கிறவன் அச்யுதன்

21. தன் பக்தர்களை விரோதிக்கிற பாபிகளை அதிசீக்கிரம் தண்டிக்கிறவன் ஜநார்தனன்.

22. இந்த்ரனுக்குத் தம்பியாகப்பிறந்தவன் உபேந்த்ரன். இந்த்ர லோகத்திற்கும் மேலுலகத்திலிருப்பவன் உபேந்த்ரன். இந்த்ரனைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு அவன் சமீபத்திலிருந்தவன் உபேந்த்ரன்.

23. ஸமஸ்தபாபங்க (கர்மங்க)ளையும் நசிக்கிறவன் ஹரி.

24. எல்லாவற்றையும் செய்கிறவன் க்ருஷ்ணன். அரக்கர்களைக் கொல்லுகிறவன் க்ருஷ்ணன். ஸதா ஆநந்த ரூபியாய் ப்ரஹ்மஞானத்துடன் கூடினவன் ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்.

25. முடிவில்லாதவன் அநந்தன். கணக்கற்ற நாம ரூபங்களாய் விளங்குகிறவன் அநந்தன்.

ப்ராணாயாமம்.

१. ओं भूः, २. ओं भुवः, ३. ओग्ँसुवः ४. ओं महः, ५. ओं जनः, ६. ओं तपः, ७. ओग्ँ सत्यम्.

1 ഓം ഭൂഃ	4 ഓം മഹഃ	இவற்றில் ஓம் என்பது ப்ரணவம். பூ: முதலிய 7ம் வ்யாஹ்ருதிகள் எனப்படும்
2 ,, ഭുവഃ	5 ,, ജനഃ	
3 ഓഗ്ം സുവഃ	6 ,, തപഃ	
	7 ഓഗ്ം സത്യം	

விசேஷார்த்தம்.

ஓம் என்றால் ப்ரஹ்மஸ்வரூபம் "ஓமித்யே காக்ஷரம் ப்ரஹ்ம" என்னும் பகவத் வாக்யம் இதற்கு ப்ரமாணம். பூலோகம் முதலாயுள்ள ஏழு வுலகங்களும் ப்ரஹ்மஸ்வரூபமென்றர்த்தம். இதனால் முன் ப்ராணாயாம விதியில் சொன்னபடி ப்ராணாயாமம் பண்ணும் பொழுது எல்லாமாய் எங்கும் நிறைந்த பரமாத்மாவை த்யானம் பண்ணவேண்டுமென்பது சித்திக்கிறது.

ஓம் என்பது அங்கீகார வாசகம். பூ: முதல் ஸத்யம் வரையிலுள்ள ஸப்தலோக பாலகர்களும் அல்லது அவற்றின் அபிமானினி தேவதைகளும் நான் செய்யும் நித்ய கர்மாக்களை அங்கீகரித்து அறிந்திருக்கட்டும் என்று பக்தி ச்ரத்தையுடன் அந்தந்த தேவதைகளுக்கு ஸ்வகர்ம நிவேதனம் பண்ணுவதாக பாவம்.

காயத்ரீ.

ॐ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि धियो यो नः प्रचोदयात्।

ഓം തത്സവിതുർവരേണ്യം ഭർഗോ ദേവസ്യ ധീമഹി ധിയോ യോ നഃ പ്രചോദയാത് ।

காயத்ரீ சிரஸ்.

ॐ आपोज्योतीरसोऽमृतंब्रह्म भूर्भुवस्सुवरोम्।

ഓം ആപോജ്യോതീരസോഽമൃതം ബ്രഹ്മ ഭൂർഭുവസ്സുവരോം ।

ஸங்கல்பம்.

ममोपात्त समस्तदुरितक्षयद्वारा भगवदाज्ञया भगवत्प्रीत्यर्थं प्रातः सन्ध्यावन्दनं करिष्ये ॥

𑌮𑌮𑍋𑌪𑌾𑌤𑍍𑌤 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌕𑍍𑌷𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌦𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 *𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 ॥

𑍐	ப்ரணவஸ்வரூபமான
𑌯𑌃	எந்த பகவான்
𑌨𑌃	நம்முடைய
𑌧𑌿𑌯𑌃	புத்திமுதலிய அந்த:கரணங்களை
𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍	ஏவுகின்றுரோ
𑌤𑌤𑍍 (𑌤𑌸𑍍𑌯)	அந்த
𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯	ஜகத்ஸ்ரஷ்டாவும் பரமேச்வர [னுமான
𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌃	ஸவிதா என்ற
𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯	பரமாத்மாவினுடைய
𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌂	மேலான
𑌭𑌰𑍍𑌗𑌃	ஸ்வயம் ஜோதியை
𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿	த்யானம் பண்ணக்கடவோம்.
𑌆𑌪𑌃	ஜலமும்
𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃	ஸூர்ய கிரணமும்
𑌰𑌸𑌃	இனிப்பு முதலான ரஸங்களும்
𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂	தேவர்களுக்கு ஆகாரரூபமான [அம்ருதமும்
𑍐	ப்ரஹ்மஸ்வரூபமே.
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮	ஸாமவேதமும்
𑌭𑍂𑌃	பூலோகமும்
𑌭𑍁𑌵𑌃	புவர்லோகமும்

* இங்கு மத்யாஹ்நகாலத்தில் "மத்யாஹ்ந ஸந்த்யாவந்தனம் கரிஷ்யே" என்றும், ஸாயங்காலத்தில் "ஸாயம் ஸந்த்யாவந்தநம் கரிஷ்யே" என்று மாற்றிக்கொள்க.

𑌸𑍁𑌵𑌃	ஸுவர்லோகமும்
𑍐	ப்ரஹ்மஸ்வரூபமே.
𑌮𑌮	எனக்கு
𑌉𑌪𑌾𑌤𑍍𑌤	உண்டாயிருக்கிற
𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤	எல்லாவிதமான
𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌕𑍍𑌷𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾	பாபங்களின் நாசத்தின்பொருட்டு
𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍 (𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃)	பகவானுடைய
𑌆𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾	உத்தரவினால்
𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂	பகவத்ப்ரீதிக்காக
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃	காலை
𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂	ஸந்த்யாவந்தனத்தை
𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇	செய்கிறேன்.

தாத்பர்யம்.

ப்ரணவஸ்வரூபமான எந்த பகவான் நம்முடைய புத்தி முதலான அந்த: கரணங்களை ஏவுகின்றுரோ! அந்த ஜகத் ஸ்ரஷ்டாவும் பரமேச்வரனுமான ஸவிதா என்ற பரமாத்மாவினுடைய மேலான ஸ்வயம்ஜோதியை த்யானம் பண்ணக்கடவோம்.

ஜலமும் ஸூர்யகிரணமும் இனிப்பு முதலான ரஸங்களும் தேவர்களுக்கு ஆஹாரரூபமான அம்ருதமும ப்ரஹ்மஸ்வரூபமே. ஸாமவேதமும் பூலோகமும் புவர்லோகமும் ஸுவர்லோகமும் ப்ரஹ்மஸ்வரூபமே.

எனக்கு உண்டாயிருக்கிற ஸகலவிதமான பாபங்களும் நாசமாகும்பொருட்டு, பகவானுடைய உத்தரவினால் பகவத்ப்ரீதிக்காக ப்ராதஸ்ஸந்த்யாவந்தனம் பண்ணுகிறேன்.

வி-ம் ஸவிதா என்ற பதம் ஸூர்யனையும் குறிக்கும். அப்பொழுது பர்க: என்ற பதம் கிரணம் என்று அர்த்தமாகும். அப்படியானல் ஸூர்யனுடைய கிரணங்கள் ப்ராணிகளின் மனம் முதலான அந்த:கரணங்களை கர்மப்ரவர்த்திக்காக ஏவுகின்றதாகக்கொள்ளவேண்டும்

ஆனால் சூர்யனென்பது ஒரு ஜோதிர்மயமான மண்டலம், அதற்கு ப்ரகாசங் கொடுப்பவர் பகவான்; அந்த பகவான், சூர்ய லோகத்தில் வசிக்கிறதாகவும், சூர்யன் சந்த்ரன் அக்நி மின்னல் நக்ஷத்ரங்கள் ஆகிய வெல்லாவற்றுக்கும் ஒளியுண்டாவதற்கு அதிஷ்டானமாயு மிருப்பதாகவும் ச்ருதி ஸ்மிருதிகள் கோஷிக்கின்றன;

"யோஸௌ ஸதா ஸவித்ருமண்டலமத்யவர்தீ"

"ந தத்ர ஸூர்யோ பாதி"

"யதாதித்யகதம் தேஜ:"

"ஸூர்ய மண்டலத்தின் மத்தியில் எப்பொழுதும் வசித்துக் கொண்டிருப்பவர் த்யானம் பண்ணக்கடவர்"

"அவ்விட (பரமாத்மாவினிட) த்தில் ஸூர்யன் ப்ரகாசிக்கிறதில்லை" [முண்டகோபநிஷத் 2-10.]

"ஸூர்யனிடம் அமைந்திருக்கிற ப்ரகாசம் (என்னுடையது)" [பகவத்கீதை 15—12. என்பனவற்றால் அறிக]

ॐ श्री केशवाय नमः—ஓம் ஸ்ரீ கேஶவாய நம:—இதன் அர்த்தம் முன்பு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மார்ஜனம்.

ओं आपो हि ष्ठा मयोभुवः। ओं ता न ऊर्जे दधातन। ओं महे रणाय चक्षसे। ओं यो वः शिवतमो रसः। ओं तस्य भाजयतेह नः। ओं उशतीरिव मातरः। ओं तस्मा अरङ्गमाम वः। ओं यस्य क्षयाय जिन्वथ। ओं आपो जनयथा च नः।

ஓம் ஆபோ ஹி ஷ்டா மயோபுவ: ।
,, தா ந ஊர்ஜே ததாதந ।
,, மஹே ரணாய சக்ஷஸே ।
,, யோ வ: ஶிவதமோ ரஸ: ।
,, தஸ்ய பாஜயதேஹ ந: ।
,, உஶதீரிவ மாதர: ।

,, தஸ்மா அரங்கமாம வ: ।
,, யஸ்ய க்ஷயாய ஜிந்வத ।
,, ஆபோ ஜநயதா ச ந: ।

ஹி	எந்த காரணத்தினால்
ஆப:	ஓ! ஜலரூபமான தேவதைகளே!
(யூயம்)	நீங்கள்
மயோபுவ:	சுகத்தைக்கொடுப்பவர்களாக
ஸ்த	இருக்கிறீர்களோ
தா:	அப்படிப்பட்ட
(யூயம்)	நீங்கள்
ந:	எங்களை
ஊர்ஜே	அன்னத்தின்பொருட்டு
ததாதந	இருப்பவர்களாகச்செய்யுங்கள் (காலமழையினால் அன்னத்தைக்கொடுத்து எங்களை இரக்ஷியுங்கள்)
மஹே	மேலான
ரணாய	ரமணீயத்திற்கும்
சக்ஷஸே	ஞானத்திற்கும் (பாத்திரர்களாகச் செய்யுங்கள்.)
உஶதீ:	புத்ர விருத்தியை யிச்சிக்கின்ற
மாதர:	மாதாக்கள் (ஸ்தன்னியத்திலிருந்து ரஸத்தை (பாலை) குழந்தைகளுக்கு ஊட்டுவது)
இவ	போல
(ஹே ஆப:)	ஓ! ஜலதேவதைகளே!
வ:	உங்கள் (கூடப்பிறந்த)
ய:	எந்த
ரஸ:	ரஸமோ (அது)
ஶிவதம:	மங்களகரமானது (சுகமானது)
இஹ	இவ்வுலகத்தில்

தஸ்ய (தம்)	அந்த
(ரஸம்)	ரஸத்தை
ந:	எங்களை
பாஜயத	அடைவியுங்கள்
(ஹே ஆப:)	ஓ! ஜலதேவதைகளே!
(யூயம்)	நீங்கள்
யஸ்ய	எந்த அந்நத்தின்
க்ஷயாய	நிவாசத்தின்பொருட்டு
(யூயம்)	நீங்கள்
(ஓஷதீ:)	பயிர்களை
ஜிந்வத	இரக்ஷிக்கின்றீர்களோ
தஸ்மா (தஸ்மை)	அந்த அன்னத்தின்பொருட்டு
(வயம்)	நாங்கள்
வ:	உங்களை
அரம்	போதுமான அளவு (நிறைய)
கமாம	தொடர்வோம் திருப்திபண்ணு[வோம்
(கிஞ்ச)	பின்னையும்
ஆப:	ஓ! ஜலதேவதைகளே!
ந:	எங்களை
ஜநயதா ச	புத்திரபௌத்ராதிகளைப் பெறும்படியும் செய்யுங்கள்.

(ரிக்வேத ஸம்ஹிதை 7, 6, 5 சாயன பாஷ்யம்)

ஓ! ஜலரூபமான தேவதைகளே! நீங்கள் எந்தக்காரணத்தினால் சுகத்தைக்கொடுப்பவர்களாக இருக்கிறீர்களோ! அப்படிப்பட்ட நீங்கள் எங்களை அன்னத்தின்பொருட்டு இருப்பவர்களாகச்செய்யுங்கள். (காலமழையினால் அன்னத்தைக்கொடுத்து ரக்ஷியுங்கள்) மேலான ரமணீயத்திற்கும் ஞானத்திற்கும் (பாத்ரர்களாகச்செய்யுங்கள்) புத்ரவிருத்தியைக்கோருகின்ற மாதாக்கள் (தங்கள் குழந்தைகளுக்குப்பாலூட்டுவது) போல ஓ ஜலதேவதைகளே! உங்கள் கூடப்பிறந்த எந்த ரஸமோ அதுமிகவும் சுகத்தைக் கொடுக்குந்தன்மையா

னது அதனால் இவ்வுலகத்தில் அந்தரஸத்தை எங்களைபடையும்படி செய்யுங்கள். ஓ! ஜலதேவதைகளே! நீங்கள் எந்த அந்நத்தின் நிவாசத்தின் பொருட்டு பயிர்களை ரக்ஷிக்கின்றீர்களோ, அந்த அந்நத்தின்பொருட்டு நாம் உங்களைப் போதுமான அளவு தொடர்வோம். (திருப்திசெய்வோம்) பின்னையும், ஓ! ஜலரூபமான தேவதைகளே! நம்மைப் புத்ரபௌத்ரவான்களாகச்செய்யுங்கள்.

ॐ भूर्भुवःस्सुवः

ஓம் பூர்புவஸ்ஸுவ: ।

ப்ராத:கால ஆபோசனம்.

ॐ सूर्यश्च मामन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः । पापेभ्यो रक्षन्तां । यद्रात्र्यापापमकार्षं मनसा वाचा हस्ताभ्यामुदरेणशिश्ना । रात्रिस्तदवलुम्पतु । यत्किंच दुरितं मयि । इदमहं माममृतयोनौ । सूर्येज्योतिषि जुहोमि स्वाहा ॥

ஓம் ஸூர்யஶ்ச மாமந்யுஶ்ச மந்யுபதயஶ்ச மந்யுக்ருதேப்ய: । பாபேப்யோ ரக்ஷந்தாம் । யத்ராத்ர்யா பாபமகார்ஷம் । மநஸா வாசா ஹஸ்தாப்யாம் । பத்ப்யாமுதரேண ஶிஶ்நா । ராத்ரிஸ்ததவலும்பது । யத்கிஞ்ச துரிதம் மயி । இதமஹம் மாமம்ருதயோநௌ । ஸூர்யே ஜ்யோதிஷி ஜுஹோமி ஸ்வாஹா ॥

ஓம்	ஓம். மங்களகரமான
ஸூர்யஶ்ச	ஸூர்யனும்
மந்யுஶ்ச	கோபமும்
மந்யுபதயஶ்ச	கோபத்திற்கதிபதிகளான ராகத்வேஷாதிகளும்
மா	என்னை
மந்யுக்ருதேப்ய:	கோபத்தினால் செய்யப்பட்ட
பாபேப்ய:	பாபங்களிலிருந்தும்
ரக்ஷந்தாம்	காப்பாற்றட்டும்.

ராத்ர்யா	*ராத்ரியில்
மநஸா	மனதினுல் (பிறருக்குத் தீங்கு செய்யவும் நிந்திக்கவும் நினைக்கும் எண்ணத்தினுல்)
வாசா	வாக்கினுல் (அப்பிரியமானதும் பொய்யானதும் கொடூரமானது மான சொல்லினுல்)
ஹஸ்தாப்யாம்	இரண்டு கைகளால் (புல்லைச்சே தித்தல் விறகையொடித்தில் பிற ரையடித்தல் முதலியவற்ருல்)
பத்ப்யாம்	இரண்டு பாதங்களினுல் (பசு ப்ராஹ்மணர் பெரியோர் முதலி யவர்களையறியாமற் கால்படுதல் முதலியவற்ருல்.)
உதரேண	வயிற்றினுல் (புஜிக்கத்தகாதவற் றைப் புஜித்தலால்)
ஶிஶ்நா	சிச்நத்தினுல் (அகம்ய கமனத்தி னுல்)
யத்பாபம்	மேற்சொன்னவைகளால் எந்தப் பாபம்
அகார்ஷம்	செய்திருக்கிறேனே
தத் (பாபம்)	அந்தப் பாபத்தை
ராத்ரி:	ராத்ரியபிமானிதேவதை
அவலும்பது	பரிஹரிக்கட்டும். (போக்கடிக்கட்டும்.)
யத்கிஞ்ச துரிதம் மயி	அபுத்தியினுல் செய்யப்பட்டவே று எங்கெந்த பாபங்கள் என் சித் தத்தில் பதிந்திருக்கிறதோ அ த பாபங்கள் நாசமாகும் பொரு [ட்]
அஹம்	நான்
இதம்	இந்த தீர்த்தத்தை
அம்ருதயோநௌ	மரணமில்லாத ஜசத்காரணமான

* இது 3-ம் வேற்றுமையானுலும் 7-ம் வேற்றுமையில் பரிணமிக்கிறது ஸர்-பாஷ்யம்.

ஸூர்யே ஜ்யோதிஷி	ஸூர்யாத்மகமான ஸ்வயம் ஜோதி யென்னும் அக்னியில்
ஜுஹோமி ஸ்வாஹா	ஹோமம் பண்ணுகிறேன் திருப் தியாகக்கடவது அதாவது, நான் இந்த மந்த்ரஹோமத்தினுல் மே ற்சொன்ன பாபங்களையெல்லாம் பஸ்மம் பண்ணுகிறேனென்றர்த் தம்.

ஸூர்யனும் கோபமும் கோபத்திற்கதிபதிகளான ராகத்வேஷா திகளும் கோபத்தினுல் செய்யப்பட்டபாபங்களிலிருந்தும் என்னைக் காப்பாற்றட்டும், ராத்ரியில் மநதினுலும் வாக்கினுலும் கைகளாலும் கால்களாலும் வயிற்றினுலும் சிச்நத்தினுலும் எந்த பாபங்களைச்செ ய்திருக்கிறேனே! அந்தப்பாபங்களை ராத்திரியபிமானிதேவதை பரி ஹரிக்கட்டும். அபுத்தியினுல் செய்யப்பட்டிருக்கிற வேறு எங்கெந் த பாபங்கள் என் சித்தத்தில் பதிந்திருக்கிறதோ! அந்தப்பாபங்க ளும் நாசமாகும்பொருட்டு, நான் இந்தத்தீர்த்தத்தை அழிவற்றது ம், ஜகத்காரணமானதுமான ஸூர்யாத்மகமாம் ஸ்வயம் ஜோதியெ ன்னும் அக்நியில், ஹோமம் பண்ணுகிறேன். த்ருப்தியாகக்கடவ து, அதாவது இந்த மந்த்ர ஹோமத்தினுல் மேற்கூறிய சமஸ்த பாபங்களையும் பஸ்மீகாம் பண்ணுகிறேன் என்றர்த்தம்.

வி—ம். மநஸா என்றதனுல் புத்தி சித்தம் அஹங்காரம் ஆகிய அந்த:கரணங்களையும், மனம் எவைகளுக்கு அதிஷ்டானமாகவுள் ளதோ அந்த பஞ்சஞானேந்திரியங்களையும் குறிக்கிறது.

"ராத்ரி: தத்பாபம் அவலும்பது" என்றதனுல் சென்ற ராத்ரி யில் ஏகாதச இந்த்ரியங்களாலும் உண்டான பாபம் ராத்ரியபிமா னிதேவதை நிவர்த்திக்கட்டும் என்றும்; "யத்கிஞ்ச துரிதம்மயி" என்றதனுல் என் அந்த:கரணத்தில் இனி செய்ய நினைத்திருக்கும் எண்ணங்களான வாசனைகளும் க்ஷயமாகட்டுமென்றும், "அம்ருத யோநௌ ஸூர்யேஜ்யோதிஷி" என்றதனுல் மோக்ஷத்திற்கு மூல காரணமான பரமாத்மாவாம் ஸ்வயம் ஜோதியில் அதாவது "அஹம் வைச்வாநரோ பூத்வா... பசாம்யந்நம் சதுர்விதம்" என்ற பகவத் வாக்யப்படி ஜாடராக்நியில் முன்சொன்ன ஜலமான ஹவிஸ்ஸை ஹோமம் பண்ணுகிறேன் என்றும் த்வனிக்கிறது.

4

"ஸ்வாஹா" இது தேவர்களைக்குறித்து ஹவிஸ்கொடுக்கும்போது உச்சரிக்கும் அவ்யயபதம். "ஸுஷ்டு ஹுதஸ்து" நன்றாய் ஹோமமாகட்டும் என்று பொருள். அதாவது எந்த தேவதையைக்குறித்து ஹவிர்பாகம கொடுக்கப்படுகிறதோ! அந்த தேவதை இந்த அவிர்பாகத்தைப்பெற்று திருப்திபடையட்டும் என்பது கருத்து (ஸந்—பாஷ்யம்).

மத்யாஹ்ந ஆபோசனம்.

ॐ आपः पुनन्तु पृथिवीं । पृथिवी पूता पुनातु मां। पुनन्तु ब्रह्मणस्पतिः । ब्रह्मपूता पुनातु मां । यदुच्छिष्टमभोज्यं यद्वा दुश्चरित मम । सर्वं पुनन्तु मां । आपोऽसतां च प्रतिग्रहँ स्वाहा॥

𑌓𑌂 𑌆𑌪𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌪𑍂𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌂। 𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃। 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍂𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌂। 𑌯𑌦𑍁𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌂। 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍁𑌶𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌮। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌂। 𑌆𑌪𑍋𑌽𑌸𑌤𑌾𑌂𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 ॥

𑌆𑌪𑌃	ஜலாபிமானிதேவதைகள்
𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂	பூமியை
𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑍁	சுத்தம் பண்ணட்டும்.
𑌪𑍂𑌤𑌾	அப்படி சுத்தமான
𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀	பூமி
𑌮𑌾𑌂	என்னை
𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑍁	பவித்ரஞ்செய்யட்டும்.
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿𑌃	வேதங்களாலறியப்படும் பரமாத்மா
(𑌆𑌪𑌃)	ஜலத்தை
𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑍁	நிர்மலஞ்செய்க.
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍂𑌤𑌾	பரமாத்மாவினுல் பரிசுத்தமான
(𑌆𑌪𑌃)	ஜலதேவதைகள்
𑌮𑌾𑌂	என்னை

[illegible]	தோஷரஹிதனைச்செய்க.
[illegible]	எந்த
[illegible]	பிறர் சாப்பிட்டுமிருந்த அன்னத்தைப் புஜித்த தோஷமிருக்கிறதோ
[illegible]	உண்ணத்தகாதவைகளை அருந்திய தோஷமிருக்கிறதோ
[illegible]	அல்லது
[illegible]	கெட்ட செய்கைபுரிந்த தோஷமிருக்கிறதோ
[illegible]	மற்ற எந்த தோஷங்கள்
[illegible]	எனக்கு
[illegible]	உண்டாயிருக்கின்றனவோ
[illegible]	அந்த ஸமஸ்த தோஷங்களையும்
[illegible]	ஜலதேவதைகள்
[illegible]	என்னைப்பற்றாமல்
[illegible]	நிவர்த்திசெய்க.
	சூத்ரர் துஷ்டர் முதலானோருடைய
[illegible]	சொத்துக்களை தானம் வாங்கியதோஷத்தையும்
[illegible]	பரிஹரிக்கட்டும்.
[illegible]	இந்த அபிமந்த்ரிதமான தீர்த்தத்தை முகாக்னியில் நன்ருக ஹோமம் பண்ணுகிறேன் அதனுல் ஸமஸ்த பாபங்களையும் பஸ்மீகாரம் பண்ணுகிறேன்.

ஜலாபிமானி தேவதைகள் பூமியைச் சுத்தம்பண்ணட்டும். அப்படி சுத்தமான பூமி, என்னை பவித்ரஞ்செய்யட்டும். வேதங்களினுல் அறியப்படும்பரமாத்மா, ஜலாபிமானி தேவதைகளை நிர்மலம்பண்ணுக. பரமாத்மாவினுல் பரிசுத்தமான ஜலதேவதைகள், என்னை தோஷரஹிதனைச் செய்க. பிறர் சாப்பிட்டு மிருந்த அன்னத்தைப் புஜித்த எந்த தோஷமிருக்கிறதோ, உண்ணத்தகாதவைகளையருந்திய எந்ததோஷமிருக்கிறதோ, அல்லது கெட்ட செய்கை புரிந்த எந்த தோஷமிருக்கிறதோ அல்லது, மற்றெந்த தோஷங்கள்

எனக்குண்டாயிருக்கின்றனவோ, அந்த ஸமஸ்த தோஷங்களையும் ஜலாபிமானி தேவதைகள் என்னைப்பற்றாமல் நிவர்த்தி செய்க. ஆத்மார் அல்லது துஷ்டர் முதலானோருடைய சொத்துக்களை தானம் வாங்கிய தோஷத்தையும் பரிஹரிக்கட்டும். இந்த அபிமந்த்ரிதமான தீர்த்தத்தை முகாக்நியில் ச்ரத்தையோடு ஹோமம் பண்ணுகிறேன். அதனால், ஸமஸ்த பாபங்களும் பஸ்மீகரம் ஆகக்கடவது.

வி—ம் "ஆபோவை ஸர்வாதேவதா:" என்ற ச்ருதிப்படியும் "ஆப: ஸ்வபாவதோ மேத்யா:" என்ற ஸ்ம்ருதிப்படியும் ஜலமானது ஸமஸ்த தேவதாஸ்வரூபமாயும், ஸ்வபாவத்தில் பரிசுத்தமானதாயுமிருக்கிறது. அதனால் ஜலதேவதைகள் பூமியைப் பரிசுத்தஞ் செய்யட்டுமென்றும், அந்த ஜலம் மழைத்துளிகளாகப் பெய்யும்போது அதை ஆசமனம் செய்யக் கூடாதென்ற நிஷேத வசனப்படி பூமி சம்பந்தமான ஜலம் இந்த ஆபோசனத்தினால் என்னைப் பரிசுத்தஞ் செய்யட்டுமென்றும், ஜலத்தைப் பிரார்த்திக்கிறதாகக் கொள்க. 'ஸகலவேதங்களினாலும் அறியப்படுகிறவன் நானே' என்ற ச்ருதிப்படி 'ப்ரஹ்மணஸ்பதி:' என்பது பரமாத்மாவென்றும் அந்தப்பரமாத்மா ஜலத்தை சுத்தம் பண்ணட்டும் அல்லது, 'ப்ரஹ்மண:=வேதத்தின், பதி:=போதகர் என்ற பதம் 2ம் வேற்றுமை மருவுசாந்தஸ (வேதபாஷை) மாகவைத்துக்கொண்டால் ஜலதேவதைகள் வேத அத்யாபகரையும் நிர்மலம் பண்ணுகவென்றும் பாவமென்று அறிக. 'அபோஜ்யம்' சாப்பிடத்தகாதது என்னும் பதத்திற்கு, "மயிர் புழு எலி எலியின்வால் அதன் மூத்ரபுரீஷம் முதலியவைசம்பந்தப்பட்ட அன்னத்தையென்று" 'வ்ருத்திகார' ரும் 'உச்சிஷ்டம்' மீதூண் என்ற பதத்திற்கு, பிதா பிதாமஹன் ஜேஷ்டப்ராதா முதலியோருண்ட மிகுதியைச் சாப்பிடலாமென்று தர்மஸூத்ரம் விதித்திருந்தபோதிலும் அவர்கள் அதர்மப்ரவர்த்தகாளாயிருந்தால் அவர்களுடைய உச்சிஷ்டம் புஜித்த தோஷத்தை என்று ஆபஸ்தம்பமுனிவரும் கூறுகிறார்கள்.

'துச்சரிதம்' கெட்டநடத்தையென்ற பதத்திற்கு, பானம் பண்ணத் தகாதவைகளைப் பருகல், உண்ணத்தகாதவற்றையுண்ணல், சேர்த்தகாதவரைச் சேர்தல், ஸஜ்ஜனரைப் பகைத்தல், பிறரை வஞ்சித்தல் முதலியனவென்று பொருள் (ஸங்-பாஷ்யம்.)

ஸாயம் ஸந்த்யா ஆபோசனம்.

ओं अग्निश्च मामन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः। पापेभ्यो रक्षन्ताम्। यदह्ना पापमकार्षं। मनसा वाचा हस्ताभ्यां। पद्भ्यामुदरेण शिश्ना। अहस्तदवलुंपतु। यत्किंच दुरितं मयि। इदमहं माममृतयोनौ सत्येज्योतिषि जुहोमि स्वाहा॥

ஓம் அக்நிஶ்ச மாமந்யுஶ்ச மந்யுபதயஶ்ச மந்யுக்ருதேப்ய:। பாபேப்யோ ரக்ஷந்தாம்। யதஹ்நா பாபமகார்ஷம்। மநஸா வாசா ஹஸ்தாப்யாம்। பத்ப்யாமுதரேண ஶிஶ்நா। அஹஸ்ததவலும்பது। யத்கிஞ்ச துரிதம் மயி। இதமஹம் மாமம்ருதயோநௌ ஸத்யே ஜ்யோதிஷி ஜுஹோமி ஸ்வாஹா॥

இதற்கு "ஸூர்யச்ச" என்ற மந்திரத்திற்கூறிய அர்த்தமே. ஆனால் அதிலிருந்து வித்யாசப்படுகிற நான்கு பதங்களும் அவற்றின் அர்த்தமும் அடியில் எழுதப்படுகிறது. மற்றவை சமம்.

அக்நிஶ்ச	அக்நியும்
அஹ்நா	பகலினால் (இது 3-ம் வேற்றுமையானாலும் பகலில் என்று 7-ம் வேற்றுமையாகக் கொள்க.)
அஹ:	பகலின் அபிமானிதேவதை
ஸத்யே ஜ்யோதிஷி	நாசாஹிதமான ஸ்வயம் ஜோதியென்னும் அக்நியில்

அக்நியும் கோபமும் கோபத்திற்கதிபதிகளான ராகத்வேஷாதிகளும் என்னை, கோபத்தினாலுண்டான பாபங்களிலிருந்தும் காக்கட்டும். பகலில் மனதினாலும் வாக்கினாலும் கைகளாலும் கால்களாலும் வயிற்றினாலும் சிச்நத்தினாலும் எந்தப் பாபங்களைச் செய்திருக்கிறேனோ! அந்தப் பாபங்களைப் பகலின் அபிமானி தேவதை பரிஹரிக்கட்டும். அபுத்தியினால் செய்யப்பட்டிருக்கிற வேறு எந்தெந்த தோஷங்கள் என் சித்தத்தில் பதிந்திருக்கின்றனவோ! அந்த தோஷங்களும் நாசமாவதின் பொருட்டு நான் இந்த தீர்த்தத்தை அம்ருதமானதும் ஜகத்காரணமானதும் காலதேசவஸ்துக்களால் பேதிக்கப்படாததுமான ஸ்வயம் ஜோதியென்னும் அக்நியில்

ஹோமம் பண்ணுகிறேன்; த்ருப்தியாகக்கடவது. அதாவது, இந்த மந்த்ர ஹோமத்தினால் மேற்கூறிய சமஸ்தபாபங்களையும் பஸ்மீகரம் பண்ணுகிறேன் என்றர்த்தம்

இதன் பதசாரம் ப்ராதஸ் ஸந்த்யா ஆபோசன தாத்பர்யத்தினடியிற்காண்க.

ஆசமனம் 2.

ஓம் ஸூர்யஸ்தாயஸ்வாஹா முதல் ஓம் வாஸுதேவாய நம: வரை முன்போலவே செய்க. அல்லது கேசவாதி முன்போல.

மார்ஜனம் 2.

दधिक्राव्णो अकारिषं जिष्णोरश्वस्य वाजिनः ।
सुरभिनो मुखाकरत् प्रण आयूंषितारिषत् ॥

ததிக்ராவ்ணோ அகாரிஷம் ஜிஷ்ணோரஶ்வஸ்ய வாஜிந: ।
ஸுரபிநோ முகாகரத் ப்ரண ஆயூꣳஷி தாரிஷத் ।

இது அக்னிபரமாகவும் ஸூர்யபரமாகவும் இரண்டு அர்த்தமாகிறது. அக்நிபரமான அர்த்தம் வருமாறு:-

ஜிஷ்ணோ:	ஜயசீலரும்
அஶ்வஸ்ய	எங்கும் வியாபகமாயுள்ளவரும்
வாஜிந:	அதிகவேகமுள்ளவரும்
ததிக்ராவ்ண:	ஹவிர்பாகங்களை அல்லது ஸமித்துக்களைப் புஜிப்பவருமான அக்நிதேவருக்கு
(அஹம்)	நான்
அகாரிஷம்	அவருடைய ஸம்பந்தமான ஸ்தோத்ரத்தைச் செய்வதற்கு அவரை பிரார்த்தித்துக்கொள்ளுகிறேன்
(ஸ:)	அந்த
(ததிக்ராவா)	அக்நிபகவான்
(அஸ்மாகம்)	நம்முடைய
முகா (நி)	முகங்களை

[illegible]	பரிசுத்தம்
[illegible]	செய்க.
([illegible])	அப்படியே
[illegible]	நம்முடைய
[illegible]	ஆயுளை (வேதவாக்கியப்படி)
[illegible]	அபிவிருத்திசெய்க.

ஸூர்யபரமான அர்த்தம் வருமாறு:

[illegible]	எங்கும் ஜயம் பெற்று விளங்குபவரும்
[illegible]	எங்கும் வ்யாபித்தவரும்
[illegible]	தடையற்ற வேகமுள்ளவரும்
[illegible]	லோகயாத்ரா நிர்வாஹகருமான ஸூர்யபகவானுக்கு
([illegible])	நான்
[illegible]	அவருடைய ஸம்பந்தமான ஸ்தோத்ரத்தைச்செய்வதற்கு அவரை பிரார்த்தித்துக்கொள்ளுகிறேன்

மற்றவை முன்போலவே.

ஜயசீலரும் எங்கும் வ்யாபகமுள்ளவரும் அதிகவேகமுள்ளவரும் ஹவிர்பாகங்களை அல்லது ஸமித்துக்களை புஜிப்பவருமான அக்நிதேவருக்கு நான் அவருடைய (பரமாத்ம) சம்பந்தமான ஸ்தோத்ரத்தைச்செய்வதற்கு அவரைப் பிரார்த்துக்கொள்ளுகிறேன். அந்த அக்நிபகவான் நம்முடைய முகங்களைப் பரிசுத்தமுள்ளவைகளாகச் செய்க. அப்படியே நம்முடைய ஆயுளை வேதோக்தப்படி அபிவிருத்திசெய்க. (ரிக். ஸம். 3, 7, 13 —சாயன பாஷ்யம்)

அக்நிபக்ஷத்தில்

வி-ம். "அக்நிர் வை தேவாநாம் ஹோதா" "தேவர்களுக்கு ஆஹுதிகொடுக்கும் ஹவிர்பாகமான அந்நத்தை, அக்நிபகவான் முதலில் க்ரஹிப்பவர்" என்ற ச்ருதிப்படி. பரமாத்மாவைக் குறித்து செய்யப்போகும் த்யானரூபமான ஹவிஸ்ஸை அக்நிபகவான் முதலில் க்ரஹித்து பரமாத்மாவுக்கு ஸமர்ப்பிப்பவரானபடியால் அவரை ப்ரார்த்திக்கலாயிற்று.

ஸூர்ய பக்ஷத்தில்

"வஜ்ராமயாரேண வர்ண்ய நிவாஸ ஸூரி:"

ஸூர்யமண்டலம், லக்ஷ்மீபதியான பரமாத்மா வசிக்கும் புண்ய க்ஷேத்ரம்" என்ற ஸ்மிருதிவாக்யப்படி ஸூர்யபகவானைப் பிரார்த்திக்கலாயிற்று. அக்நி, ஸூர்யன், பரமாத்ம ஸ்வரூபங்கள்.

"அஸாவாதித்யோ ப்ரஹ்ம" ஶ்ருதி:.

"வஸூநாம் பாவகஶ்சாஸ்மி" கீதா.

"இந்த ஸூர்யன் ப்ரஹ்மம்" ச்ருதி.

"வஸுக்களுள் அக்நி நான்" கீதை.

ஆகையால் பரமாத்மாவைக்குறித்தே ப்ரார்த்தித்ததாயிற்று. முதலில் ஒருமையும் பின்னால் பன்மையும் வந்ததால் ஸிஷ்யவா[க்]க்கத்தையுஞ்சேர்த்துக் கொண்டதென்றறிக.

ஆபோஹிஷ்டாதி 9 மார்ஜனமும் முன்போலவேசெய்க.

யஜுர்வேத மார்ஜனம்.

१. हिरण्य वर्णाश्शुचयः पावका यासु जातः कश्यपोयास्विन्द्रः । अग्निं या गर्भं दधिरे विरूपास्ता न आपः शꣳ स्योना भवन्तु ॥

1. ஹிரண்யவர்ணாஶ்ஶுசய: பாவகா யாஸு ஜாத: கஶ்யபோயாஸ்விந்த்ர: । அக்நிம் யா கர்பம் ததிரே விரூபாஸ்தா ந ஆப: ஶꣳ ஸ்யோநா பவந்து ॥

யா:	எவை
ஹிரண்யவர்ணா:	பொன்மயமாகப் பகலில் காணப்படுகின்றனவோ,
ஶுசய:	எவை ஸ்வபாவத்தில் சுத்தமானவைகளோ
பாவகா:	எவை மற்றவைகளை ஸ்நாநாதிகளால் ப[ரி]சுத்தம்பண்ணுந்தன்மையானவைகளோ
யாஸு	எவற்றில் (ஜலத்தில்)

கஶ்யப:	கச்யப ப்ராஜாபதி அல்லது கச்யப: என்ற பதத்தைத் திருப்பினால் பச்யக: என்றேற்படுகிற ஸூர்யன் (உலகங்களைப்பார்க்கிறதினால் பச்யக:)
ஜாத:	உண்டானானோ,
இந்த்ர:	இப்படியே இந்த்ரனும் உண்டானானோ,
யா:	எவை (ஜலத்திரள்)
அக்நிம்	அக்நியை (வடவானலரூபமானவக்நியை)
கர்பம்	கர்ப்பமாக (அந்தர்கதமாக)
ததிரே	தரித்தனவோ,
தா:	அப்பேர்பட்ட (அந்த)
விரூபா:	அநேக ரூபங்களான (பாத்ரத்தையநுசரித்த உருவங்களுள்ள அல்லது தனக்கென்று ஒரு உருவமுமற்ற)
ஆப:	ஜலதேவதைகள்
ந:	நமக்கு
ஶம்	(இவ்வுலக) சுகத்தையும்
ஸ்யோநா:	மோக்ஷத்தையும் கொடுப்பவர்களாக
பவந்து	இருக்கக்கடவர்.

---

1. மிகப் பரிசுத்தமாயும் யாவற்றையும் பரிசுத்தஞ் செய்யுந் தன்மையுள்ளதும் ஸூர்யன் அக்நி இந்த்ரன் ஆகிய யிவர்களுக்கு உத்பத்தி ஸ்தானமாயும், தனக்கென்ற ஒருருவுமின்றி தன்னுபாதியினுருவத்தால் பலரூபமாயுமுள்ள ஜலம் நமக்கு ஸமஸ்த சுகங்களுங்கொடுக்கக் கடவது.

வி-ம். "அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ" என்ற ச்ருதி, ஜகத் ஸ்ரஷ்டாவான பகவான் ஜலத்தையே முதலில் உண்டாக்கினார் என்று சொல்வதால் ஸூர்யேந்த்ராக்நிகள் ஜலத்திலிருந் துண்டான தென்று சொல்லப்பட்டது.

२. यासाग्ँ राजा वरुणो याति मध्ये सत्यानृते अवपश्यं जनानां ।
मधुश्च्युतः शुचयो याः पावकास्ता न आपःशग्ँस्योना भवन्तु॥

2. யாஸாக்ம் ராஜா வருணோ யாதி மத்யே ஸத்யாந்ருதே அவபச்யஞ் ஜனானாம்। மதுச்சுத: சுசயோ யா: பாவகாஸ்தா ந ஆப: சக்ம் ஸ்யோனா பவந்து॥

ராஜா வருண:	வருணராஜன் (ஜலாசயங்களுக்கதிபதி)
ஜனானாம்	ஜனங்களுடைய
ஸத்யாந்ருதே	புண்யபாபங்களை
அவபச்யன்	பார்த்துக்கொண்டு (அவரவர்களின் புண்யபாபங்களுக்குத் தகுதியாக அநுக்கிரஹ நிக்ரஹஞ்செய்யும்பொருட்டு கோ[ண்டதரனா]
யாஸாம்மத்யே	எவைகளின் மத்தியில்
யாதி	இருக்கிறானோ,
யா:	எவை
மதுச்சுத:	மாதுர்யம் பொழியுந்தன்மையுள்ளவைக[ளாயும்]
சுசய:	ஸ்வாவபாவசுத்தமானவைகளாயும்,
பாவகா:	தன்னை அடைந்தவர்களை சுத்தஞ்செய்யுந் தன்மையுடையவைகளாயுமிருக்கின்றனவோ
தா:	மேற்சொன்ன மஹிமை பொருந்திய
ஆப:	ஜலதேவதைகள்
ந:	நமக்கு
சம்	புக்தியையும்
ஸ்யோனா:	முக்தியையும்
பவந்து	உண்டாக்கக்கடவர்.

---

2. வருணனுக்கு வாஸஸ்தானமாயும் ரஸப்ரதானமாயுமுள்ள ஜலம் நமக்கு புக்தி முக்தியளிக்கக் கடவது.

வி-ம். இங்கு வருணனென்பது பகவத் வாசகம்.

"வருணோ யாதஸாமஹம்" என்ற கீதாவாக்யத்திற்கு, வருண[illegible]ருக்கிற என்னிடத்தில் ஸகல ஜலத்திரள்களும் ஊடுருவப் [illegible]ருக்கின்றன வென்று பாவம்.

"ரஸோஹமப்ஸு" என்ற ரிஷி வசனமானது. ஜலத்திரள் [illegible] ரஸ தன் மாத்ரா ரூபமாயிருந்து மாதுர்யாதி ருசிகளைக் கொ[illegible]றேன் என்றுரைக்கிறது; ஆகையால், பரமாத்மா வருண ரூபமா[illegible] ஜீவர்களின் வினைகளுக்குகந்த பலன்களையளித்து ஜலத்[illegible]லிருந்து "மதுச்யுத:" மாதுர்யாதி ருசிகளைக் கொடுக்கிறார் [illegible].

३. यासां देवादि विकृण्वन्ति भक्षं या अन्तरिक्षे बहुधा भवन्ति ।
याःपृथिवीं पयसोंदन्ति शुक्रास्ता न आपः शग्ँस्योना भवन्तु॥

3. யாஸாம் தேவா திவி க்ருண்வந்தி பக்ஷம் யா அந்தரிக்ஷே பஹுதா பவந்தி। யா: ப்ருதிவீம் பயஸோந்தந்தி சுக்ரா: தா ந ஆப: சம் ஸ்யோனா பவந்து॥

தேவா:	தேவர்கள்
திவி	ஸ்வர்க்கலோகத்தில்
யாஸாம்	எவற்றின் ஜலத்தை (மந்தாகினியென்னும் ஆகாச கங்கையின் அம்ருதத்தை)
பக்ஷம்	உணவாக
க்ருண்வந்தி	செய்துகொள்ளுகின்றார்களோ,
யா:	எவை
அந்தரிக்ஷே	ஆகாசத்தில்
பஹுதா	அநேகவிதமாக (மேகாதிரூபமாக)
பவந்தி	ஆகின்றனவோ,
யா:	எவை
ப்ருதிவீம்	பூமியை
பயஸா	வர்ஷதாரையால் (மழையால்)
உந்தந்தி	நனைத்து ஔஷதிமுதலானவைகளைத் தளைக்கச் செய்கின்றனவோ அல்லது சகல ப்ராணிகளையும் உஜ்ஜீவிக்கச்செய்கின்றனவோ,

தா:	அந்த
ஶுக்ரா:	மிகப்பரிசுத்தமானவைகளான
ஆப:	ஜலதேவதைகள்
ந:	நமக்கு
ஶம்	துக்கநிவர்த்தியையும்,
ஸ்யோநா:	நிவர்த்தியான துக்கம் மறுபடியும் வரா… மலிருப்பதையும் அல்லது ஆனந்த ப்ரா… ப்தியையும்
ஸந்து	கொடுப்பவைகளாயிருக்கக்கடவர்.

3. ஸ்வர்கம் அந்தரிக்ஷம் பூமி ஆகிய மூவ்வுலகத்திற்கு… ப்ராணாதாரமாயுள்ள ஜலம் நமக்கு காந்தி பலம் உத்ஸாஹம் மு… லியவைகளை நிலைத்திருக்கச் செய்யட்டும்.

வி-ம். ஜலம், அந்தரிக்ஷத்தில் மேகரூபமாயிருந்து சில ப்ராணி… களுக்கு ஸூர்யவெப்பந்தணிக்கின்றது; சாதக பக்ஷி முதலான சி… வற்றிற்கு மேகத்திலிருந்தொழுகும் நீர்த்துளி ஆகாரமாகின்றது… அதனால் "அந்தரிக்ஷே பஹுதா பவந்தி" எனப்பட்டது.

---

४. शिवेन मा चक्षुषा पश्यतापः शिवया तनुवोपस्पृशत त्वचं मे।
सर्वाँ अग्नीँ रप्सुषदो हुवे वो मयि वर्चो बलमोजो निधत्त।

4. ஶிவேந மா சக்ஷுஷா பஶ்யதாப: ஶிவயா தநுவோ-
பஸ்ப்ருஶத த்வசம் மே । ஸர்வாஂ அக்நீஂ ரப்ஸுஷதோ ஹு-
வே வோ மயி வர்சோ பலமோஜோ நிதத்த ॥

ஆப:	ஓ! ஜலதேவதைகளே!
ஶிவேந	மங்களகரமான
சக்ஷுஷா	கடாக்ஷத்தால்
மா	என்னை
பஶ்யத	பாருங்கள்.
ஶிவயா	மனோஹரமான (சுககரமான)
தநுவா	ஸ்வரூபத்தால் (நீர்த்துளிரூபத்தால்)

என்னுடைய
சர்மத்தைமேற்போர்வையாயுள்ளதோலை
ஸ்பர்சித்து பவித்ரனாகச்செய்யுங்கள்.
ஜலதேவதைகளான உங்களிடமுள்ள
வடவானலம் முதலான ஸமஸ்த
அக்நிகளை
அழைக்கிறேன்.
என்னிடத்தில்
ப்ரஹ்மதேஜஸ்ஸையும்
சரீரபலத்தையும்
புத்திதீக்ஷ்ண்யத்தையும்
ஸ்திரமாயிருக்கும்படி செய்யுங்கள்.

4. ஜலதேவதைகள் குளிர்ச்சியான பார்வையால் பார்க்க. …த்தைப்போக்கும் துளிகளால் ஸ்பர்சிக்க. ஜலாந்தர்கதமாயுள்ள …லத்தின் அம்சமான அக்நி வந்து இனி செய்யும் ஔபா… ஸ்தாலீ பாகம் முதலியவற்றிற்கு உதவுக. அவற்றால் காந்தி … உத்ஸாஹம் முதலியவைகளை என்னிடம் நிலைத்திருக்கும்படி செய்க.

வி-ம். ஜலத்தின் பார்வையின் மங்களம் குளிர்ச்சி.

ஜலத்தின் உருவத்தின் மங்களம் மலஹரம். அதனால் 'சிவேந சக்ஷுஷா' என்றும், 'சிவயா தநுவா' என்றும் ப்ரயோகங்கள் வந்தன.

அக்நியால் ஔபாஸனம் பாகம் முதலிய காரியங்கள் முடிய வேண்டும்; ஔபாஸனத்தால் ப்ரஹ்மவர்சஸ் உண்டாகும்; அதனால் தேவர்கள் உய்வார்கள்; அவர்கள், மழைக்கும் இந்த்ரியங்களுக்கும் அந்த: கரணங்களுக்கும் அதி தேவதைகள்; அவர்களுடைய அநுக்ரஹத்தாலேயே தேஹ பலம் இந்த்ரிய சக்தி புத்தி தீக்ஷ்ணம் ஆகிய இவை உண்டாகின்றன. அதனால் "வோ அப்ஸுஷத: ஸர்வாந் அக்நீந்ஹுவே" என்றும "மயி வர்சோ பலமோஜோ நிதத்த" என்றும் வந்தது காண்க.

"அந்நத்தினின்று ப்ராணிகளும், மழையினின்று அந்நமும், யஜ்ஞத்தினின்று மழையும், வேத மந்த்ரங்களாற் செய்யப்படும் கர்மத்தினின்று யஜ்ஞமும், வேதத்தினின்று கர்மமும் உண்டாயின, வேதமானது நாசமற்ற பரமாத்மாவினின்றுண்டாயிற்று. அந்தப் பரமாத்மா எங்கும் வ்யாபித்திருந்தாலும் எப்பொழுதும் யஜ்ஞத்தில் ஸாந்நித்யமாய் வசிக்கிறார். ஆகவே யஜ்ஞம் (ஔபாஸனாதிகள்) செய்வது பரமாத்மத்யானமாகும். வேதபோதிதமான யஜ்ஞாதிகளைச் செய்யாமை மேற்சொன்ன முறைப்படி ஒன்றால் மற்றொன்று க்ஷீணமாகி உலக க்ஷயமுண்டாகும். ஆகையால் இப்படி சுழன்று வரும் சக்ரத்தை (வேத விதியை) எவன் அநுசரியானோ அவன் இவ்வுலகத்தில் பாப கர்ம ரூபமான ஆயுளும், கேவலம் விஷய சுகத்தையே மேலானதென்றனுபவித்தலும், வ்யர்தமான ஜன்மத்தையுடையவனுமாவான்" என்னும் பகவத்வாக்யத்தை இங்கு யநுஸந்திக்கத்தக்கது. (கீதை, 3, 14— 6)

ॐ ब्रह्मभूर्भुवस्सुवरोम् । 𑌓𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌰𑍋𑌮𑍍।

அகமர்ஷணம்.

द्रुपदादिव मुञ्चतु द्रुपदादिवेन्मुमुचानः । स्विन्नस्नात्वी मलादिव पूतं पवित्रेणेवाज्यं । आपः सुन्धन्तु मैनसः ॥

𑌦𑍍𑌰𑍁𑌪𑌦𑌾𑌦𑌿𑌵 𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌪𑌦𑌾𑌦𑌿𑌵𑍇𑌨𑍍𑌮𑍁𑌮𑍁𑌚𑌾𑌨𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌵𑍀 𑌮𑌲𑌾𑌦𑌿𑌵। 𑌪𑍂𑌤𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑍇𑌵𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑍍।
𑌆𑌪𑌃 𑌶𑍁𑌨𑍍𑌧𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍈𑌨𑌸𑌃 ॥

(𑌸𑌃)	கர்மஸாக்ஷியான ஸூர்யபகவான்,
𑌮𑌾	என்னை
𑌦𑍍𑌰𑍁𑌪𑌦𑌾𑌤𑍍	கால் சங்கிலியிலிருந்து (விடுவிப்பது)
𑌇𑌵	போல
𑌏𑌨𑌸𑌃	பாபத்திலிருந்து
𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌤𑍁	விமோசனம் பண்ணட்டும்.
𑌆𑌪𑌃	ஜலதேவதைகள்,

[illegible]	என்னை
[illegible]	காற்சங்கிலியினின்று
[illegible]	விடுவிக்கப்பட்ட அபராதி
[illegible]	போலவும்,
[illegible]	வேர்த்தவன்
[illegible]	ஸ்நானம் பண்ணி
[illegible]	அழுக்கினின்று
[illegible]	சுத்தமாவது
[illegible]	போலவும்,
[illegible]	தர்ப்பையால் (கூர்ச்சத்தால்)
[illegible]	சுத்தஞ்செய்யப்பட்ட
[illegible]	நெய்
[illegible]	போலவும்;
[illegible]	அஞ்ஞானத்திலிருந்து
[illegible]	பரிசுத்தஞ் செய்யட்டும்.

கர்மஸாக்ஷியான ஸூர்யபகவான், என்னை கால் சங்கிலியிலிருந்து விடுவிப்பது போல, பாபத்தினின்று விமோசனம் பண்ணட்டும். ஜலதேவதைகள், என்னை காற்சங்கிலியினின்று விடுவிக்கப்பட்ட அபராதிபோலவும்; வேர்த்தவன், ஸ்நானம்பண்ணி அழுக்கினின்று சுத்தமடைவது போலவும், கூர்ச்சத்தால் சுத்தஞ்செய்யப்பட்ட நெய் போலவும், அஞ்ஞானத்தினின்று பரிசுத்தஞ் செய்யட்டும்.

[illegible]. த்ருபதம்: முற்காலத்தில் க்ராமாதிகாரிகள், தங்கள் கிராமத்தின் நாற்சந்திமத்தியில் மரத்தினுற் செய்யப்பட்ட ஓர் வகையான யந்த்ரச்சங்கிலியை வைத்திருந்து, அங்கு திருடவரும் கள்வரைப் பிடிப்பது வழக்கமாம். அச்சங்கிலிக்கு 'த்ருபதம்' என்றுபெயர்.

அர்க்ய ப்ரதானம்.

ॐ भूर्भुवस्सुवः तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गोदेवस्य धीमहि धियो योनः प्रचोदयात् ।

ஓம் பூர்புவஸ்ஸுவ: தத்ஸவிதுர்வரேண்யம் பர்கோ [தே]-
தேவஸ்ய தீமஹி தியோ யோ ந: ப்ரசோதயாத் ।

இப்படியே 3 அர்க்யம் கொடுக்க. பிறகு,

ஓம் பூ: ....ஸந்த்யாவந்தந காலாதீத ப்ராய[ச்சித்]-
த்தார்த்தம் [illegible] கரிஷ்யே । என்று ப்ராணாயா[ம]
ஸங்கல்ப்பம் பண்ணிக்கொண்டு, ஓம் பூர்புவஸ்ஸுவ: தத்ஸ[வி]-
து: .... யாத் । 4-வது அர்க்யங் கொடுக்கவேண்டியது

இது காலம் அதிக்ரமித்த விஷயம்.

மத்யாஹ்ந அர்க்யப்ரதானம்.

हँसश्शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद् होतावेदिषद् अतिथिर्दुरोणसद् नृषद्व
सदृतसद् व्योमसद् अब्जा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतं बृहत् ॥

ஹம்ஸஶ்ஶுசிஷத்வஸுரந்தரிக்ஷஸத் ஹோதா வே[தி]-
ஷத் அதிதிர்துரோணஸத் ந்ருஷத்வரஸத் ருதஸத் வ்யோ[ம]-
ஸத் அப்ஜா கோஜா ருதஜா அத்ரிஜா ருதம் ப்ருஹத்॥

ஹம்ஸ: — 'ய ஏஷோந்தராதித்யே ஹிரண்மய: பு[ரு]ஷோ த்ருச்யதே' "எவன் ஆதித்யாந்[தர்]கதனாயிருந்து ஹிரண்மயமாகக் கா[ண]ப்படுகிறானோ! அவன் ஹம்ஸன்" ச்ரு[தி] ஸூர்யமண்டலாபிமானிதேவதையும் [ஸ]கலப்ராணிகளின் ஹ்ருதயகமலத்தில் ஸி[த்த]ரூபமாயிருக்கிறவனும் 'ஹந்திர்கத்யர்[த]' என்றபடி யெங்குஞ்செல்கின்றவனும் '[அ]ஸாவாதித்யோ ப்ரஹ்ம' இந்த ஸூர்[ய]னே ப்ரஹ்மம்' என்ற ச்ருதியால் பர[மா]த்மாவென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டவனுமா[கிய]ன ஹம்ஸன்,

ஸுசிஷத் — பரிசுத்தமான ஸ்வர்க்கலோகத்தில் வசி[ப்]பதனால் சுசிஷத் என்றும்,

[illegible] — அவனே மத்யஸ்தானத்தில் வசிப்பதனால் வாயுவென்றும் பெயரடைகிறான். அந்த வாயுவானது எல்லாப் (ஸ்தாவரஜங்மப்) பிராணிகளையும் ப்ராணனை தரித்திருக்கச் செய்வதனால் வஸு: என்றும்,

[illegible] — அந்தப் பரமாத்மாவே ஆகாசத்தில் நிறைந்திருப்பதனால் அந்தரிக்ஷஸத் என்றும், 'சப்த: கே' (ஆகாசத்தில் சப்ததன்மாத்ரை நான்' கீதை)

[illegible] — அவனே பூமியில் செய்யப்படுகின்ற யாகங்களிற் கொடுக்கப்படும் ஹவிர்ப்பாகங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும்பொருட்டு அந்தந்த (இந்த்ராதி) தேவதைகளை யழைப்பதனால் ஹோதா வென்றும்,

[illegible] — யாகவேதிகையில் 'கார்ஹபத்ய அக்நி' ரூபமாயிருப்பதனால் வேதிஷத் என்றும்,

[illegible] துரோண ஸத் — அதிதியைப் (விருந்தாளியைப்) போல யெப்பொழுதும் க்ருஹத்திலிருந்து பாகாதி சாதனமாகப் பூஜிக்கப்படுவதனால் அதிதி: த்ரோணஸத் என்றும்,(துரோணம் = வீடு)

[illegible] — மனுஷ்யர்களிடம் சைதன்யரூபமாகயிருப்பதனால் ந்ருஷத் என்றும் கூறப்படுகிறான்; இதனால் பரமாத்மரூபத்வம் (ஸூர்யனுக்கு) கூறப்பட்டது.

[illegible] — மறுபடியும் ஆதித்யரூபமாகச் சொல்லுகிறார். பரமாத்மா மேலான ஸூர்யமண்டலத்தில் வசிப்பதனால் வரஸத் ஆதித்யன் என்றும்,

[illegible] — ருதம் என்பது ப்ரஹ்மம்; அது அழிவற்றது; அதை யஜ்ஞமென்றும் சொல்லுவர்; அந்த யஜ்ஞத்தில் வசிப்பது அல்லது யஜ்ஞரூபமானது பரமாத்மா; (யஜ்ஞோவை விஷ்ணு: = யஜ்ஞம் விஷ்ணு) அதனால் ரிதஸத் என்றும்,

வ்யோமஸத் { வாயுமண்டலத்திலும் ஆகாசத்திலும்
சிப்பதனால் வ்யோமஸத் என்றும்,

அப்ஜா { ஜலத்திலிருந்து உண்டானதால் அப்ஜ
வென்றும்

கோஜா { கிரணங்களில் தோன்றுவதனால் கோஜ
வென்றும். (கோ வென்றால் பசுவுக்கு
கிரணத்திற்கும் பெயர்)

ருதஜா { இந்த்ராதிதேவதைகளைப்போல அப்ர
த்யக்ஷமின்றி எல்லாராலும் ப்ரத்யக்ஷ
கக் காணப்படுவதனால் அல்லது ஜல
ல் மின்னல் (Electricity) ரூபமாகவு
வடவானல் (சமுத்ரத்தில் மழையி
லும் நதிகளாலும் எவ்வளவு ஜலம் அ
மானாலும் அதை உறிஞ்சிக்கொள்
அக்நி ரூபமாகவும் இருப்பதனால் ருதஜ
வென்றும்,

அத்ரிஜா { மலைகளிலுள்ள மூலவர்க்கங்களின் அ
ர்யாமியாயிருந்து ஔஷதி (மரம் புற்பூ
டுகள்) ரூபமாகக்காணப்படுவதனால் அ
த்ரிஜா வென்றும், அல்லது 'யஸ்ஸர்வபூ
ஷு திஷ்டந்' 'எவன் ஸர்வபிராணிகளி
ருந்து' என்ற ச்ருதிப்படி ஸர்வப்ராணி
ளிலிருப்பதனால் அத்ரிஜா வென்றும் (அ
த்ரி=பர்வதம், பர்வதம் ப்ராணிகளுக்
உபலக்ஷணம்) சொல்லப்படுகிற

ருதம் { ஆதித்யன் காலதேசாதிகளால் அபாதி
னாயும் ஸர்வாதிஷ்டான சைதன்யமாயு
ருக்கிற ப்ரஹ்மஸ்வரூபமாகவிருக்கிறா

ப்ருஹத் { (ப்ருஹத்=பெரிது, ப்ருஹதி இதி
ஹ்ம) அந்தப்பரமாத்மா இந்த உபா
னாத்மகமான யஜ்ஞத்தை

(நிஷாதயத) { நிச்சயமாகப் பூர்த்திபெறச் செய்யட்டு
அதாவது மேற்கூறிய லக்ஷணங்களுட
கூடிய பரமாத்மாவை நிஸ்ஸந்தேஹம
அறியச்செய்கவென்பது கருத்து.

[illegible] ஹிரண்மய: புருஷோத்ருச்யதே' 'எவ
[illegible] பொன்மயமாகக் காணப்படுகிறா
[illegible] ஹம்ஸன் ச்ருதி. ஸூர்யமண்டலாபிமானி தேவதை
[illegible] ஹ்ருதயகமலத்தில் சித்ரூபமாயிருக்கிறவ
[illegible] என்றபடி எங்குஞ் செல்கின்றவனும் 'அஸா
[illegible]' இந்த ஸூர்யனே ப்ரஹ்மம் என்ற ச்ருதியால்
[illegible] நிர்ணயிக்கப்பட்டவனுமான ஹம்ஸன், பரிசுத்
[illegible] ஸ்வர்க்கலோகத்தில் வசிப்பதனால் சுசிஷத் என்றும், அவனே
[illegible] வசிப்பதனால் வாயுவென்றும் பெயரடைகிறான்.
[illegible] வாயுவானது, எல்லா (ஸ்தாவர ஜங்கமப்) ப்ராணிகளையும்
[illegible] தரித்திருக்கும்படி செய்வதனால் வஸு வென்றும், அந்
[illegible] ஆகாசத்தில் நிறைந்திருப்பதனால் அந்தரிக்ஷஸத் என்
[illegible] (ஆகாசத்தில் சப்த தன்மாத்ரை நான் கீதை.) அவனேபூமி
[illegible] செய்யப்படுகிறயாகங்களிற் கொடுக்கப்படும் ஹவிர்ப்பாகங்
[illegible] பெற்றுக்கொள்ளும் பொருட்டு அந்தந்த (இந்த்ராதி) தேவ
[illegible] யழைப்பதனால் ஹோதா வென்றும், யாகவேதிகையில் கார்
[illegible] அக்னி ரூபமாயிருப்பதனால் வேதிஷத் தென்றும், அதிதி
[illegible] (விருந்தாளியைப்) போல வெப்பொழுதும் க்ருஹத்திலிரு
[illegible] சாதனமாகப் பூஜிக்கப்படுவதனால் அதிதிர்துரோணஸத்
[illegible] (துரோணம்=வீடு) மனுஷ்யர்களிடம் சைதன்யரூபமா
[illegible] நால் ந்ருஷத் தென்றும் கூறப்படுகிறான். இதனால் பரமாத்
[illegible] (ஸூர்யனுக்கு) கூறப்பட்டது.

மறுபடியும் ஆதித்யரூபமாகச் சொல்லுகிறார். பரமாத்மா மே
[illegible] ஸூர்யமண்டலத்தில் வசிப்பதினால் வரஸத் (ஆதித்யன்) என்
[illegible], ரிதம் என்பது ப்ரஹ்மம் அது அழிவற்றது; அதை யஜ்ஞ
[illegible] வென்றும் புகலுவர்; அந்தயஜ்ஞத்தில் வசிப்பது அல்லது யஜ்ஞ
[illegible] மானது பரமாத்மா; (யஜ்ஞோவை விஷ்ணு: யஜ்ஞம் விஷ்ணு)
[illegible] ஆதனால் ரிதஸத் தென்றும், ஜலத்திலிருந்து உண்டானதால் அப்ஜா
வென்றும், கிரணங்களிற் றோன்றுவதால் கோஜா வென்றும், (கோ
வென்றால் பசுவுக்கும் கிரணத்திற்கும் பெயர்.) இந்த்ராதி தேவதை
களைப்போல அப்ரத்யக்ஷமின்றி எல்லாராலும் ப்ரத்யக்ஷமாக்க

காணப்படுவதனுல் அல்லது ஜலத்தில் மின்ஸார [Electricit
ரூபமாகவும், வடவானல் (சமுத்ரத்தில மழையினுலும் நதிகளா
எவ்வளவு ஜலம் அதிகமானுலும் அதை உறிஞ்சிக்கொள்
அக்நி) ரூபமாகவும் இருப்பதனுல் ரிதஜா வென்றும்,
களிலுள்ள மூலவர்க்கங்களில் அந்தர்யாமியாயிருந்து ஒஷதி (
புற்பூண்டுகள்) ரூபமாகக் காணப்படுவதனுல் அத்ரிஜா வென்
அல்லது "எவன் ஸர்வ ப்ராணிகளிலிருந்து" என்ற ச்ருதிப்
ஸர்வப்ராணிகளில் இருப்பதனுல் அத்ரிஜா வென்றும், (அத்ரி=
வதப்;. பர்வதம் ப்ராணிகளுக்கு உபலக்ஷணம்.) சொல்லப்ப
ஆதித்யன் காலதேசாதிகளால் அபாதிதனுயும் ஸர்வாதிஷ்ட
சைதன்யமாயும் விளக்கும் பரமாத்மாவாக விருக்கிறுன் (
ஹத்=பெரிது; ப்ருஹதி இதி ப்ரஹ்ம.) அந்தப்பரமாத்மா இ
உபாஸன ரூபமான யஜ்ஞத்தை நிச்சயமாகப் பூர்த்தி செய்ய
அதாவது மேற்கூறிய பரமாத்வை நிஸ்ஸசந்தேகமாக வழி
செய்க வென்பது கருத்து.

(ரிக்ஸம்ஹிதை 3, 7, 14, சாயனசார்யார் பாஷ்யம், நிர்ணயவல்

ஓம் பூ4ர்பு4வஸ்ஸுவ: தத்ஸவிதுர்வரேண்யம்
ப4ர்கோ3 தே3வஸ்ய தீ4மஹி தி4யோ யோ ந: ப்ரசோத3ய

இதன் அர்த்தம் முன்பு கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இப்படி மூன்று தடவை அர்க்யம் கொடுத்து காலம் அதிக்ர
திருந்தால் ப்ராத: ஸந்த்யாவந்தனம் போலவே ப்ராணுபா
பண்ணி ஸங்கல்பத்தில் அதாவது.

ஸமவதீத்ய(?)ம் ப்ராஹஸம்ப்ரக்காலாதீத ப்ராயஶ்
ய(?)ம் ப்ரதனலேகாபம் கரிஷ்யே ।

என்று ஸங்கல்பித்துக்கொண்டு மறுபடியும் ஒரு அர்க்
கொடுக்கவேண்டியது.

असावादित्यो ब्रह्म ।

அஸாவாதித்யோ ப்3ரஹ்ம ।

அஸௌ	இந்த
ஆதித்ய:	ஸூர்யன்
ப்3ரஹ்ம	பரமாத்மா.

இந்த ஸூர்யன்! பரமாத்மாவாகயிருக்கிறுர்.

இதம், ஸூர்யனுக்கும் பரமாத்மாவுக்கும் ஐச்யாநுஸந்தானமான
ஸந்த்யாவந்தனத்தின் ப்ரதானபூத பலம இதனுல் ஸித்திக்கிறது.

"அஸாவாதித்யோ ப்3ரஹ்மேதி ப்3ரஹ்மைவ ஸந் ப்3ரஹ்மா-
ப்யேதி ய ஏவம் வேத3" —(ச்ருதி:)

"இந்த ஸூர்யன் பரமாத்மாவாகவும், பரமாத்மாவே ஸூர்ய
னாகவுமிருக்கிறுர்களென்று எவன் இப்படி அறிகிறுனே! அவன் ப்ர
ஹ்மமாகவேயிருந்து ப்ரஹ்மத்தை யடைகிறுன்" ச்ருதி. இது
இங்கு கொள்க.

ஆசமனம் 3.

ஓம் அச்யுதாய ஸ்வாஹா முதல் முன்போலவே. அல்லது
கேசவாதி முன்போலவே செய்க.

ஸந்த்யாங்க தர்ப்பணம்.

आदित्यं तर्पयामि। सोमं तर्पयामि । अङ्गारकं तर्पयामि । बुधं तर्पयामि । बृहस्पतिं तर्पयामि । शुक्रं तर्पयामि । सनैश्चरं तर्पयामि । राहुं तर्पयामि । केतुं तर्पयामि । केशवं तर्पयामि । नारायणं तर्पयामि। माधवं तर्पयामि । गोविंदं तर्पयामि । विष्णुं तर्पयामि । मधुसूदनं तर्पयामि। त्रिविक्रमं तर्पयामि। वामनं तर्पयामि । श्रीधरं तर्पयामि। हृषीकेशं तर्पयामि। पद्मनाभं तर्पयामि। दामोदरं तर्पयामि। वासुदेवं तर्पयामि।

ஆதித்யம் தர்ப்பயாமி । ஸோமம் தர்ப்பயாமி । அங்காரகம் தர்ப்பயாமி । புதம் தர்ப்பயாமி । ப்ருஹஸ்பதிம் தர்ப்பயாமி । சுக்ரம் தர்ப்பயாமி । சனைச்சரம் தர்ப்பயாமி । ராஹும் தர்ப்பயாமி । கேதும் தர்ப்பயாமி । கேசவம் தர்ப்பயாமி । நாராயணம் தர்ப்பயாமி । மாதவம் தர்ப்பயாமி । கோவிந்தம் தர்ப்பயாமி । விஷ்ணும் தர்ப்பயாமி । மதுஸூதனம் தர்ப்பயாமி । த்ரிவிக்ரமம் தர்ப்பயாமி । வாமனம் தர்ப்பயாமி । ஸ்ரீதரம் தர்ப்பயாமி । ஹ்ருஷீகேசம் தர்ப்பயாமி । பத்மநாபம் தர்ப்பயாமி । தாமோதரம் தர்ப்பயாமி । வாஸுதேவம் தர்ப்பயாமி ।

இது கேசவாதி 24 நாமங்களாலும் செய்யலாம்.

ஆதித்யம் தர்ப்பயாமி । ஸூர்யனை தர்ப்பணம் பண்ணுகிறேன் இதுபோல மற்ற நாமங்களுக்கும் பொருள் ஊஹித்தறிக. இதில் நவக்ரஹங்களின் நாமங்கள் 9ம், விஷ்ணுவின் நாமங்கள் 12ம் ஆக 21 நாமங்களையுங்குறித்து தர்ப்பணம் பண்ணப்படுகிறது. சிலர் நாராயணாதி 11 நாமங்களைக்குறித்து தர்ப்பணம் பண்ணியும் வேறு சிலர் ஸந்த்யா தர்ப்பணமே இல்லாமலும் அநுஷ்டிக்கிறார்கள்.

ஆனால்,

"க்ரமாத் ஸந்த்யாம் ச காயத்ரீம் ப்ராஹ்மீம் ச நிம்ருஜீம் ததா ।
தர்ப்பயாமீதி வக்தவ்யம் ஸந்த்யா தேவதா: க்ரமாத் ॥"

"ஸந்த்யா காயத்ரீ ப்ராஹ்மீ நிம்ருஜீ ஆகிய நான்கு தேவதைகளைக்குறித்து 'தர்ப்பயாமி' என்று சொல்லி ஸந்த்யாங்க தர்ப்பணம் பண்ணவேண்டும்." என்ற ஸ்மிருதிவாக்யப்படி அவச்யம் ஸந்த்யா தர்ப்பணம் பண்ணவேண்டியது.

அதுவும் காலரீதியாக 3 வகைப்படும்.

அதாவது காலையில்,

ஸந்த்யாம் தர்ப்பயாமி । ஸாவித்ரீம் தர்ப்பயாமி । ப்ராஹ்மீம் தர்ப்பயாமி । நிம்ருஜீம் தர்ப்பயாமி । என்றும்,

மத்யாஹ்நத்தில்,

ஸந்த்யாம் தர்ப்பயாமி । ஸாவித்ரீம் தர்ப்பயாமி । வைஷ்ணவீம் தர்ப்பயாமி । நிம்ருஜீம் தர்ப்பயாமி । என்றும்,

ஸாயங்காலத்தில்,

ஸந்த்யாம் தர்ப்பயாமி । ஸரஸ்வதீம் தர்ப்பயாமி । ரௌத்ரீம் தர்ப்பயாமி । நிம்ருஜீம் தர்ப்பயாமி । என்றும் தர்ப்பணம் பண்ணவேண்டிய முறை நிர்ணயவல்லியில் சொல்லியிருக்கிறது. எல்லாவற்றிலும் சிஷ்டாசாரம் மேலானது.

ஆசமனம் 4.

அச்யுதாதி முன்போலவே அல்லது கேசவாதி.

காயத்ரீ.

அவதாரிகை: காயத்ரீ, ஸந்த்யாவந்தனத்தின் உத்தராங்கமாகும்.

"காயந்தம் த்ராயத இதி காயத்ரீ"

"தன்னைக்குறித்து ஸ்தோத்ரம் அல்லது த்யானம் பண்ணுகிறவனை ஸம்ஸார பந்தத்தினின்றும் விடுவித்துக் காப்பாற்றுவது காயத்ரீ" என்று வ்யுத்பத்தி—

"ருஷிர்யஸ்ய யோ யோ மந்த்ரோ யத்தைவத்யோ
யச்சந்தஸம் தம் மந்த்ரமநுஸ்ம்ருத்ய ப்ரயோஜயேத்"

"எந்த ரிஷியினுடைய எந்தெந்த மந்த்ரமோ அதற்கு எந்த தேவதையோ எது சந்தஸோ அந்தந்த ரிஷி தேவதை சந்தஸ்களை முதலிற்கூறியபிறகு, அந்தந்த மந்த்ரங்களைச் சொல்லவேண்டும்" என்ற ஸாங்க்யாயன ஸூத்ரப்படிக்கும்,

"ருஷிம் ச்சந்தஸ்ச தைவத்யம் விநியோகஸ்ததைவ ச ।
வேதிதவ்யம் ப்ரயத்நேந ப்ராஹ்மணேந விசேஷத: ॥"

“ப்ராஹ்மணனால், ஒவ்வொரு மந்த்ரத்திற்கும் ரிஷியும் சந்தஸ்ஸும் தேவதையும் விநியோகமும் ப்ரயத்னத்தோடு விசேஷமாக அறியப்படவேண்டும்.” என்ற மதனரத்னத்தில் காத்யாயன மஹா ரிஷி வாக்யப்படிக்கும் காயத்ரியின் ப்ரதி மந்த்ரமும் ரிஷி முதலான விவரங்களுடன் எழுதப்படுகிறது.

பூசுத்தி.

अपक्रामन्तु भूतानि पिशाचाः सर्वतो दिशम्।
सर्वेषामविरोधेन ब्रह्मकर्म समारभे॥

𑌅𑌪𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌦𑌿𑌶𑌮𑍍।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍇॥

இந்த ஸ்தானத்தை யாச்ரயித்துள்ள பூதபிசாசங்கள் யாவும் இவ்விடத்தைவிட்டு விலகட்டும். ஸர்வபிராணிகளுக்கும் யாதொரு விரோதமுமில்லாத ப்ரஹ்மகர்மத்தை யாரம்பிக்கிறேன். இதனால் ஸ்தலஸ்வீகாரமும் கர்மாரம்ப ப்ரதிஜ்ஞையும் கொள்ளப்பட்டது.

இதற்கு பாடபேதங்களுமுண்டு. அவற்றில் ஒரு வகை அடியில் வருமாறு.

अपसर्पन्तु ते भूता ये भूता भूमिसंस्थिताः।
ये भूता विघ्नकर्तारः ते गच्छन्त्वाज्ञया हरेः॥

𑌅𑌪𑌸𑌰𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 𑌭𑍂𑌤𑌾 𑌯𑍇 𑌭𑍂𑌤𑌾 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃।
𑌯𑍇 𑌭𑍂𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌃 𑌤𑍇 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌹𑌰𑍇𑌃॥

இந்த பூமியை யாஸ்ரயித்திருக்கிற பூத பிசாசங்களும் ஆரம்பிக்கும் காரியங்களை விக்னஞ்செய்யும் பூதபிசாசங்களும் ஹரியின் உத்தரவால் நகர்ந்து பின்வாங்கட்டும்.

ஆஸன மந்த்ரம்.

पृथ्वीति मन्त्रस्य मेरुपृष्ठ ऋषिः। सुतलं छन्दः।
कूर्मपृष्ठो देवता। आसने विनियोगः॥

𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍀𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍇𑌰𑍁𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠 𑌋𑌷𑌿𑌃। 𑌸𑍁𑌤𑌲𑌂 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃।
𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾। 𑌆𑌸𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃॥

ப்ருத்வீ என்ற மந்த்ரத்திற்கு மேருப்ரஷ்டர் ரிஷி, ஸுதலம் சந்தஸ், கூர்மப்ருஷ்டர் தேவதை, ஆஸநத்தில் விநியோகம் பண்ணப்படுகிறது.

पृथ्वि त्वया धृता लोका देवि त्वं विष्णुना धृता।
त्वं च धारय मां देवि पवित्रं कुरु चासनम्॥

𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌧𑍃𑌤𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾 𑌧𑍃𑌤𑌾।
𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌧𑌾𑌰𑌯 𑌮𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌚𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍॥

ஓ ப்ருத்வி! (பூதேவி!) சகல லோகங்கள் உன்னால் சுமக்கப் பட்டிருக்கின்றன. நீ விஷ்ணுவினால் தரிக்கப்பட்டிருக்கிறாய். அப்படிப்பட்ட தேவி! நீ என்னை தரித்து சுத்தனாகச்செய். ஆஸநமும் [illegible] அருள்வாய்.

ப்ரணவ ரிஷ்யாதிகம்.

प्रणवस्य परब्रह्म ऋषिः। देवी गायत्री छन्दः। अग्निर्देवता।

𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌋𑌷𑌿𑌃। 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃।
𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾।

ப்ரணவ மந்த்ரத்திற்கு பரப்ரஹ்ம ரிஷி. காயத்ரீ சந்தஸ். அக்நி தேவதை.

காயத்ரீ ஹ்ருதயம்.

ॐ इत्येकाक्षरं ब्रह्म। अग्निर्देवता। ब्रह्म इत्यार्षं।
गायत्रं छन्दं। परमात्मस्वरूपं सायुज्यं विनियोगम्॥

𑌓𑌂 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮। 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾। 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌷𑌂। 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌂। 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌸𑌾𑌯𑍁-
𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌂॥

ஓம் என்ற ஏகாக்ஷரம் ப்ரஹ்மஸ்வரூபம். அதற்கு அக்னி தேவதை. ப்ரஹ்மம் ரிஷி. காயத்ரீ சந்தஸ். பரமாத்மஸ்வரூபத்தில் ஐக்யமாவது விநியோகம்.

காயத்ரீ ஹ்ருதயம் முதலில் த்யானம் பண்ணினபிறகு காயத்ரீ ஜபம் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்பது விதி.

அதெப்படியெனில்

"ஓமித்யேகாக்ஷரம் ப்ரஹ்மேத்யக்ரே ஹ்ருதயமுச்யதே ।
காயத்ர்யாஸ்து ததோ த்யாத்வா ஜபம் குர்யாத் விசக்ஷண: ॥ (ஶௌநக:)

காயத்ரிக்கு ஓமித்யேகாக்ஷரம் ப்ரஹ்ம என்பது, ஹ்ருதயமென்று சொல்லப்படும். முதலில் அதை த்யானம் பண்ணி காயத்ரீ ஜபத்தையாரம்பிக்கவேண்டும் (சௌநகர்)

அதன் பலன்,

"ஓமித்யேகாக்ஷரம் ப்ரஹ்ம த்யாயன்னேவம் ஜபேத் த்விஜ: ।
ஸர்வஸங்கல்பரஹிதோ ப்ரஹ்மத்வாய கல்பதே ॥"
(ஶங்கராசார்ய:)

ப்ராஹ்மணனவன்' ஓமித்யேகாக்ஷரம் ப்ரஹ்ம என்ற மந்த்ரத்தின் அர்த்தம் த்யானம் பண்ணிக்கொண்டு, காயத்ரீ ஜபம் பண்ணுவானானால்; அவன் ஸகல இச்சைகளினின்றுமொழிந்து ஆத்ம தத்வஞானத்திற்கர்ஹனாகிறான். ஸர்வஸங்கல்ப நிவிர்த்திதனாகிறான் என்பது கருத்து. (சங்கராசார்யாள்).

ஆகையால் காயத்ரீ ஹ்ருதயம் முதலிற் கூறப்பட்டது.

காயத்ரீ ஹ்ருதயத்தின் விசேஷார்த்தம்.

ஓம் என்னும் ப்ரணவம் ப்ரஹ்மமென்று சொல்லப்பட்டது. அதையறியாதவன் ப்ராஹ்மணனாகமாட்டான் என்று அடியில் வரும் 'ச்ருதி' வாக்யம் நிரூபிக்கிறது.

"அக்ஷரம் ச பதம் சைவ த்ரிஸ்தானம் ச தைவதம் ।
ஓமித்யேவம் ந ஜாநாதி ப்ராஹ்மணோ ந பவேத்து ஸ: ॥
(மஹாவாக்யரத்நாவளீ)

அக்ஷரமாவது, நான்கு பாதம் எட்டு அங்கம் மூன்று ஸ்தானம் ஐந்து தெய்வம் ஆகியவற்றுடன் கூடிய ஓம் யென்னும் மந்த்ரார்த்தத்தை யறியாதவன் ப்ராஹ்மணனாகமாட்டான். (மஹாவாக்ய ரத்நாவளி.)

ப்ரணவத்திற்கு அகார உகார மகார அர்த்தமாத்ராஸ்வரூபமான அவித்யாபாதம் வித்யாபாதம் ஆநந்தபாதம் துரீயபாதம் ஆகிய பாதங்கள் நான்கிற்கும்; ஸமஷ்டி வ்யஷ்டி பேதத்தினால் ஈச்வரனுடைய ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம காரண மஹாகாரண தேகங்கள் நான்கும், ஜீவனுடைய ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம காரண மஹா காரண தேகங்கள் நான்கும் ஆக எட்டும் ப்ரணவத்திற்கு அஷ்டாங்கம்.

மேற்சொன்ன எட்டு தேஹங்களின் கார்யங்களான ஜாக்ரதை ஸ்வப்னம் ஸுஷுப்தி துரீயம் என்னும் நான்கு அவஸ்தைகளின் அதிதேவதைகளான ப்ரஹ்மா விஷ்ணு ருத்ரன் ஈச்வரன் ஆகிய நான்கு தேவதைகளும், இந்நான்கு தேவதைகளுக்கும் அதிஷ்டானமான பரமாத்மா கூடி ஐவர் ப்ரணவத்திற்கு பஞ்சதைவதம்.

ஸமஷ்டி சைதன்யமான ஈச்வரன்,

வ்யஷ்டி சைதன்யமான ஜீவன்,

உபய சைதன்யமான ப்ரஹ்மம்,

ஆகிய மூன்றும் ப்ரணவத்திற்கு த்ரிஸ்தானங்கள்.

இவற்றின் ரஹஸ்யத்தை குருமுகமாகவறிக.

(தெலுங்கு கைவல்ய நவநீதவுரை.)

அக்நிர் தேவதா யென்பதற்குப்பதில் 'பரமாத்மா தேவதா' யென்றும் பாடமுண்டு.

"அக்நி: = ஸகலவேதாந்த ப்ரதிபாத்யத்வமடைகிறது" என்ற வ்யுத்பத்தியினால் அக்நி சப்தத்திற்கு, பரமாத்ம பரத்வமான அர்த்தம் ஸித்திக்கிறது. அதனால், அக்நிர்தேவதா யென்பதும் பரமாத்மா தேவதாயென்பதும் ஒன்றேயெனவறிக.

வ்யாஹ்ருதிகளின் ரிஷ்யாதிகம்.

भूरादि सप्तव्याहृतीनां अत्रि भृगु कुत्स वसिष्ठ गौतम काश्यप आंगीरसा ऋषयः। गायत्री उष्णिक् अनुष्टुप् बृहती पंक्ति त्रिष्टुप् जगती छन्दांसि अग्निर्वाय्वादित्य वागीश वरुणेंद्र विश्वेदेवा देवताः॥

𑌭𑍂𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌿 𑌭𑍃𑌗𑍁 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌗𑍌𑌤𑌮 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪 𑌆𑌂𑌗𑍀𑌰𑌸𑌾 𑌋𑌷𑌯𑌃 । 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌉𑌷𑍍𑌣𑌿𑌕𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌪𑍍 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍀 𑌪𑌂𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌪𑍍 𑌜𑌗𑌤𑍀 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌗𑍀𑌶 𑌵𑌰𑍁𑌣𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾

பூ: முதலாயுள்ள ஏழு வ்யாஹ்ருதிகளுக்கு ரிஷி சந்தஸ் முதலிய விவரம்.

வ்யாஹ்ருதிகள்.	ரிஷிகள்.	சந்தஸ்கள்.	தேவதைகள்.
பூ:	அத்ரி.	காயத்ரீ.	அக்நி.
புவ:	ப்ருகு.	உஷ்ணிக்.	வாயு.
ஸுவ:	குத்ஸர்.	அநுஷ்டுப்	ஆதித்யர்.
மஹ:	வஸிஷ்டர்.	ப்ருஹதீ.	வாகீசர்.
ஜந:	கௌதமர்	பங்க்தி.	வருணர்.
தப:	காச்யபர்	த்ரிஷ்டுப்.	இந்த்ரர்.
ஸத்யம்	ஆங்கிரஸர்.	ஜகதீ.	விச்வேதேவர்கள்.

இதற்கு பாடபேதம் அடியில்வருமாறு.

பூ:	விச்வாமித்ரர்.	,,	,,
புவ:	ஜமதக்நி.	,,	,,
ஸுவ:	பரத்வாஜர்	,,	,,
மஹ:	கௌதமர்	,,	ப்ருஹஸ்பதி இது ஒன்று மட்டும் தேவதை பேதம்.
ஜந:	அத்ரி	,,	
தப:	வஸிஷ்டர்	,,	
ஸத்யம்	காச்யபர்	,,	

மற்றவை சமம்.

காயத்ரீ சந்தஸுக்கு விச்வாமித்ரர் ரிஷியாயிருப்பதால் இவே கொள்ளத்தக்கதாயிருக்கிறது.

அதன் மூலம்.

भूरादि सप्तानां व्याहृतीनां विश्वामित्रजमदग्नि भरद्वाज गौतमात्रि वसिष्ठकाश्यपा ऋषयः। अग्निर्वाय्वादित्य बृहस्पति वरुणेंद्र विश्वे देवा देवताः। गायत्र्युष्णिगनुष्टुब्बृहतीपंक्तीत्रिष्टुब्जगत्यश्छन्दांसि।

𑌭𑍂𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌜𑌮𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿 𑌭𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜 𑌗𑍌𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌾 𑌋𑌷𑌯𑌃 । 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌬𑍃𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍁𑌣𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 । 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍁𑌷𑍍𑌣𑌿𑌗𑌨𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌬𑍍𑌬𑍃𑌹𑌤𑍀𑌪𑌂𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌬𑍍𑌜𑌗𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌸𑌿 ।

காயத்ரிக்கு ரிஷ்யாதிகம்.

गायत्र्या विश्वामित्र ऋषिः। सविता देवता। गायत्रीछन्दः॥

𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌋𑌷𑌿𑌃। 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾। 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃 ॥

காயத்ரிக்கு விச்வாமித்ரர் ரிஷி. ஸவிதா தேவதை. காயத்ரீ சந்தஸ்.

காயத்ரீ சிரஸின் ரிஷ்யாதிகம்.

गायत्री शिरसः प्रजापतिर्ऋषिः। ब्रह्माग्निर्वाय्वादित्या देवताः। यजुश्छन्दः। प्राणायामे विनियोगः॥

𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌋𑌷𑌿𑌃 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃। 𑌯𑌜𑍁𑌶𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃। 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃॥

காயத்ரீ சிரஸுக்கு ப்ரஜாபதி ரிஷி: ப்ரஹ்மா, அக்நி, வாயு, ஆதித்யர் தேவதைகள். யஜுர்வேதம் சந்தஸ். ப்ராணாயாமத்தில் விநியோகம்.

வ்யாஹ்ருதி கரந்யாஸம்.

ॐ भूः अंगुष्ठाभ्यां नमः । ॐ भुवः तर्जनीभ्यां नमः । ओगुँ सुवः मध्यमाभ्यां नमः । ॐ महः अनामिकाभ्यां नमः । ॐ जनः कनिष्ठिकाभ्यां नमः । ॐ तपः करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥

ഓം ഭൂഃ അംഗുഷ്ഠാഭ്യാം നമഃ ।
ഓം ഭുവഃ തർജനീഭ്യാം നമഃ ।
ഓഗ്ം സുവഃ മധ്യമാഭ്യാം നമഃ ।
ഓം മഹഃ അനാമികാഭ്യാം നമഃ ॥
ഓം ജനഃ കനിഷ്ഠികാഭ്യാം നമഃ ।
ഓം തപഃ കരതലകരപൃഷ്ഠാഭ്യാം നമഃ ॥

ஹ்ருதயந்யாஸம்.

ओं भूः ज्ञानाय हृदयाय नमः। ओं भुवः ऐश्वर्याय सिरसे स्वाहा। ओगुँ सुवः सत्ताय शिखायै वषट् । ओं महः बलाय कवचाय हुम् । ओं जनः तेजसे नेत्रत्रयाय वौषट् । ओं तपः वीर्याय अस्त्राय फट् । ओं भूर्भुवस्सुवरों ईति दिग्बन्धः ॥ प्राणायामे विनियोगः ।

ഓം ഭൂഃ ജ്ഞാനായ ഹൃദയായ നമഃ ।
ഓം ഭുവഃ ഐശ്വര്യായ ശിരസേ സ്വാഹാ ।
ഓഗ്ം സുവഃ സത്തായ ശിഖായൈ വഷട് ।
ഓം മഹഃ ബലായ കവചായ ഹും ।
ഓം ജനഃ തേജസേ നേത്രത്രയായ വൗഷട് ।
ഓം തപഃ വീര്യായ അസ്ത്രായ ഫട് ।
ഓം ഭൂർഭുവസ്സുവരോം ഇതി ദിഗ്ബന്ധഃ ॥

പ്രാണായാമേ വിനിയോഗഃ ।

இதன் கருத்து:—ப்ரணவத்துடன் கூடின வ்யாஹ்ருதிகளால் அங்குஷ்டம்முதலானவைகளை அந்தந்த ஸ்வரூபங்களாக வணங்கியதாம். இது ப்ராணாயாமத்தில் சேர்க்கப்படுகிறது.

ப்ராணாயாமத்ரயம்.

ओं भूः । ओं भुवः । ओगुँ सुवः । ओं महः । ओं जनः ।
ओं तपः । ओगुँ सत्यं ।
ओं तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गोदेवस्य धीमहि धियो यो नः प्रचोदयात् ।
ओं आपो ज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवस्सुवरों ॥ एवं त्रिः ॥

ഓം ഭൂഃ। ഓം ഭുവഃ। ഓഗ്ം സുവഃ। ഓം മഹഃ। ഓം ജനഃ।
ഓം തപഃ । ഓഗ്ം സത്യം ।
ഓം തത്സവിതുർവരേണ്യം ഭർഗോ ദേവസ്യ ധീമഹി ധിയോ യോ നഃ പ്രചോദയാത് ।
ഓം ആപോ ജ്യോതീരസോഽമൃതം ബ്രഹ്മ ഭൂർഭുവസ്സുവരോം ॥ ഏവം ത്രിഃ ॥

இப்படியே மூன்று தடவை செய்க.

இங்கு ப்ராணாயாமத்ரயம் செய்யவேண்டுமென்பதற்கு ச்ருதி: "പ്രാണായാമത്രയം കൃത്വാ ധ്യായേത് സന്ധ്യാം" ഇതി സ്മൃതേഃ॥

இதில் ப்ரயோகமான ஸந்த்யா சப்தம் காயத்ரியைக் குறிக்கிறதென்று ஸந்த்யாவந்தன பாஷ்யத்தில் சொல்லப்படுகிறது. ஸந்த்யாவந்தனத்தில் அர்க்யம் காயத்ரீ ப்ரதான அம்சங்கள். அவ்விரண்டும் காயத்ரீ மந்த்ரமாகையால் ஸந்த்யா என்பது காயத்ரீயென்றுக்கொள்க. 'ஸந்தௌ பவா ஸந்த்யா' என்றபடி மேற்சொன்ன விஷயத்தை ஊஹித்தறிக.

காயத்ரீ ஜபத்திற்கு முன்பு ப்ராணாயாமத்ரயம் செய்வதனால் ஸமஸ்த பாபங்களும் நசிக்கின்றன.

அப்படியே,

"സജപപ്രണവസംയുക്താഃ പ്രാണായാമാസ്തു ഷോഡശ ।
അപിഭ്രൂണഹനം മാസാത്പുനന്ത്യഹരഹഃ കൃതാഃ ॥

"பத்து ப்ரணவங்களுடன்கூடிய ப்ராணாயாமங்கள் பதினாறு ஒரு மாதஞ்செய்தவன் ப்ருணஹத்யாதி மஹாபாதகங்களிலிருந் தும் விமோசனமடைந்து அன்றன்றுண்டான பாபங்களினின்று சுத்தனுவான்." என்று மநு சொல்லுகிறார்.

பத்து ப்ரணவங்களாவது:—ஸப்த வ்யாஹ்ருதிகளின் முன்னி ற்கும் ஓம் ஏழு. காயத்ரிக்கு முன்னிற்கும் ஓம் 1. காயத்ரி சி வின் முன்னும் பின்னுமிருக்கும் ஓம் 2. ஆக ப்ரணவம் பத்து.

பதினாறு ப்ராணாயாமங்கள் கூறியிருந்தாலும் "ப்ராணாயாம ரயம்" என்ற ச்ருதிப்படி மூன்று ப்ராணாயாமம் சொல்லப்பட்ட

ப்ராணாயாமஞ் செய்யும்போது வானப்ரஸ்தர் க்ருஹஸ்தர் ளுக்கு 'ப்ரணவ' முத்ரையும், ப்ரஹ்மசாரி ஸந்யாசிகளுக்கு 'ஓ கார' முத்ரையும் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அம்முத்ரைகளின் விவரம்.

"பஞ்சாங்குலிபிர் நாஸாக்ர பீடநம் ப்ரணவாபிதா ।
முத்ரேயம் ஸர்வபாபக்நீ வாநப்ரஸ்த க்ருஹஸ்தயோ:॥
கநிஷ்டாநாமிகாங்குஷ்டைர் நாஸாக்ரஸ்ய ச பீடநம் ।
ஓங்காரமுத்ரா ஸா ப்ரோக்தா யதேஶ்ச ப்ரஹ்மசாரிண:॥
(ஸ்ம்ருத்யர்த்தஸாரே வ்யாஸ:)

"ஐந்து விரல்களாலும் நாஸாக்ரத்தைப்பிடிப்பது 'ப்ரண முத்ரை யெனப்படும். இது வாநப்ரஸ்த க்ருஹஸ்தர்களுக்கு உ தமமானது. ஸகல பாபஹரமானது. கநிஷ்டிகை அநாமிகை அ குஷ்ட விரல்களால் நாஸிகாக்ர க்ரஹணம் பண்ணுவது 'ஓங்கா முத்ரை யெனப்படும் இது ப்ரஹ்மசாரி சந்யாஸிகளுக்குறியது. (ஸ்ம்ருத்யர்த்த ஸாரத்தில் வ்யாஸ பகவான்.)"

இதுவரை கூறிவந்த ப்ரணவ வ்யாஹ்ருதி காயத்ரி, காயத் சிரஸ் ஆகியவற்றின் ரிஷ்யாதிகளும் ப்ராணாயாம முத்ரைகளு அங்கங்கே வரும் ப்ரணவாதிகளுக்கும் ப்ரயோகத்தில் கொள்க.

ஆபோஹிஷ்டாதி மந்த்ரங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள ரிஷிமுத லான விவரங்கள் இதன் முடிவில் எழுதப்படும்.

காயத்ரீ ஆவாஹநாதிகள்.

आयातु वरदा देवी अक्षरं ब्रह्म संमितं। गायत्रीं छन्दसां माता इदं ब्रह्म जुषस्व मे। यदह्नात्कुरुते पापं तदह्नात्प्रति मुच्यते। यद्रात्र्या-त्कुरुते पापं तद्रात्र्यात्प्रति मुच्यते। सर्ववर्णे महादेवि सन्ध्या विद्ये सरस्वति। अजरे अमरे देवि सर्वदेवि नमोस्तु ते। ओजोसि सहोसि बलमसि भ्राजोसि। देवानां धामनामासि विश्वमसि विश्वायुः। सर्व-मसि सर्वायुः अभिभूरों। गायत्रीमावाहयामि। सावित्रीमावाहयामि। सरस्वतीमावाहयामि। छन्दर्षीनावाहयामि। श्रियमावाहयामि। ह्रियमावाहयामि॥

ஆயாது வரதா தேவீ அக்ஷரம் ப்ரஹ்ம ஸம்மிதம் ।
காயத்ரீம் ச்சந்தஸாம் மாதா இதம் ப்ரஹ்ம ஜுஷஸ்வ மே ।
யதஹ்நாத் குருதே பாபம் ததஹ்நாத் ப்ரதி முச்யதே ।
யத்ராத்ர்யாத் குருதே பாபம் தத்ராத்ர்யாத் ப்ரதி முச்யதே ।
ஸர்வவர்ணே மஹாதேவி ஸந்த்யா வித்யே ஸரஸ்வதி ।
அஜரே அமரே தேவி ஸர்வதேவி நமோஸ்து தே ।
ஓஜோஸி ஸஹோஸி பலமஸி ப்ராஜோஸி ।
தேவாநாம் தாமநாமாஸி விஶ்வமஸி விஶ்வாயு: ।
ஸர்வமஸி ஸர்வாயு: அபிபூரோம் ।

காயத்ரீமாவாஹயாமி । ச்சந்தர்ஷீநாவாஹயாமி ।
ஸாவித்ரீமாவாஹயாமி । ஶ்ரியமாவாஹயாமி ।
ஸரஸ்வதீமாவாஹயாமி । ஹ்ரியமாவாஹயாமி ।

வரதா தேவீ	அபீஷ்ட ஸித்தியைக் கொடுக்கும் தே[வதை]யானவள்,
அக்ஷரம்	நாசரஹிதமானதும்,
ஸம்மிதம்	நன்ருக வேதாந்தப் (மஹாவாக்ய) ப்ர[மா]ணத்தினுல் நிச்சயிககப்பட்டதும்
	ஜகத்காரணமானதுமான பரதத்வத்தை
ப்ரஹ்ம (உபதேஷ்டாரம்)	உபதேசிக்கும்பொருட்டு
ஆயாது	வரக்கடவது.
சந்தஸாம்	வேதங்களுக்கு
மாதா	மாதாவாகவும்
* காயத்ரீம்	காயத்ரீ தேவதையுமான பரதேவதை
மே	எனக்கு
இதம்	இந்த
ப்ரஹ்ம	வேதாந்த ப்ரதிபாத்யமான பரமாத்ம த[த்வத்தை]
† ஜுஷஸ்வ	உபதேசிக்கட்டும்.
(உபாஸக:)	காயத்ரியை உபாசிக்கிறவன்
அஹ்நாத் = அஹ்நி	பகலில்
யத் பாபம்	எந்த பாபத்தை
குருதே	செய்கிருனே
தஸ்ய	அவனுக்கு
தத் பாபம்	அந்த பாபம்
அஹ்நாத்	பகலில்
ப்ரதிமுச்யதே	விடுபடுகிறது;
ததா	அப்படியே
ராத்ர்யாத்	ராத்ரியில்
யத் பாபம்	எந்த பாபத்தை

* முதல் வேற்றுமைக்குப்பதில் 2-ம்வேற்றுமையாக மாறியது சாந்[தஸம்] (வேத பாஷை)

† ஜோஷயது என்பது ஜுஷஸ்வ என்று வந்திருப்பது வேதபா[ஷை]

குருதே	செய்கிருனே!
தத் பாபம்	அந்தப்பாபமானது
ராத்ர்யாத்	ராத்ரியில்
ப்ரதிமுச்யதே	விடுபடுகிறது.
	இத்தன்மையுள்ள
ஸர்வவர்ணே	எல்லா அக்ஷரரூபமான
மஹாதேவி	ஓ! மஹாதேவியே!
ஸந்த்யாவித்யே	ஸந்த்யாரூபமாயும் வித்யா(ஞான)ரூபமாயும்
ஸரஸ்வதி	ஸரஸ்வதியாயும்
அஜரே	ஜரையற்றவளாயும்
அமரே	மரணமற்றவளாயும் விளங்குகிற
தேவி	ஓ! திவ்யரூபிணியே!
ஸர்வதேவி	நீ எல்லா தேவி (சித்சக்தி) யாயுமிருக்கிருய் ஆகையால்,
[illegible]	உனக்கு நமஸ்காரமாகட்டும்.
அஸி	நீ
ஓஜோஸி	இந்த்ரியங்களின் சக்தியாயிருக்கிருய்;
ஸஹோஸி	சத்ருக்களை நாசம் பண்ணுகின்றவளாயிருக்கிருய்;
பலமஸி	சரீரத்தின் பலரூபமாயிருக்கிருய்;
ப்ராஜோஸி	ப்ரகாசரூபமாயிருக்கிருய்;
தேவாநாம்	அக்நி, இந்த்ரன் முதலான தேவர்களுக்கு
தாமநாமாஸி	வாசஸ்தானமெதுவோ அது நீயாயிருக்கிருய்
விச்வமஸி	ஸகலஜகத்ரூபமாயிருக்கிருய்;
விச்வாயு:	ஜகத்தின் ஆயுள் ரூபமாயிருக்கிருய்;
ஸர்வமஸி	ஸமஸ்த ஸ்தாவர ஜங்கம ரூபமான ப்ராணிரூபமாயிருக்கிருய்;

ஸர்வாயு:	ஸமஸ்த ப்ராணிகளின் ப்ராணவாயு நிலை குங்காலமான ஆயுள்ரூபமாய்
ருஷி	இருக்கிறாய்;
ருஷிப்ய:	அப்படிப்பட்ட நீ என் அபி (எதிர்) மு மாகக்கடவாய்;
ஓம்	ப்ரணவ ப்ரதிபாத்ய பரமாத்ம ரூபமான
காயத்ரீம்	காயத்ரீ தேவியை
ஆவாஹயாமி	என் ஹ்ருதயத்தில் ஆவாஹனம் பண்ணு கிறேன். (ஆவாஹயாமி = அழைக்கிறேன்).
ஸாவித்ரீம்	ஸாவித்ரி தேவியை
ஆவாஹயாமி	ஆவாஹனம் பண்ணுகிறேன்.
ஸரஸ்வதீம்	ஸரஸ்வதி தேவியை
ஆவாஹயாமி	ஆவாஹனம் பண்ணுகிறேன்.
சந்தர்ஷீன்	காயத்ரி முதலிய சந்தஸ்களின் ரிஷிகளா விச்வாமித்ரர் முதலான மஹரிஷிகளை
ஆவாஹயாமி	ஆவாஹனம் பண்ணுகிறேன.
ச்ரியம்	ஸம்பத்ரூபமான லக்ஷ்மீதேவியை
ஆவாஹயாமி	ஆவாஹனம் பண்ணுகிறேன்.
ஹ்ரியம்	லஜ்ஜாபிமானிதேவதையை
ஆவாஹயாமி	அழைக்கிறேன்.

அபீஷ்ட ஸித்தியைக்கொடுக்கும் தேவியானவள், நாசராஹி மானதும் நன்ருக வேதாந்தப் (மஹாவாக்யப்) பிரமாணத்தி நிச்சயிக்கப்பட்டதும் ஜகத்காரணமானதுமான பரதத்வத்தை உ தேசிக்கும்பொருட்டு வரக்கடவது. வேதங்களுக்கு மாதா காயத்ரீ தேவியுமான பரதேவதை, எனக்கு இந்த வேதாந்தப்பிர பாத்யமான பரமாத்ம தத்வத்தை உபதேசிக்கட்டும். (காயத்ரீ உபாசிக்கிறவன்) பகலில் எந்தப்பாபத்தைச் செய்கிருனோ அந் பாபம் பகலில் விடுபடுகிறது. ராத்ரியில் எந்தப்பாபத்தைச் செ கிருனே! அந்தப்பாபமானது ராத்ரியில் விடுபடுகிறது. இத்த மைபொருந்திய ஸமஸ்த அக்ஷரரூபமான ஓ மஹாதேவியே! ஸ

ரூபமாயும் வித்யா (ஞான) ரூபமாயும் ஸரஸ்வதியாயும், ஜரை (கிழட்டுத்தனம்) யற்றவளாயும், மரணமில்லாதவளாயும் விளங்கு ஓ! திவ்ய ஸ்வரூபிணியே! நீ எல்லாத்தேவி (சித்சக்தி) யாயுமிரு கிருய். ஆகையால் உனக்கு நமஸ்காரமாகட்டும்.

நீ இந்த்ரியங்களின் சக்தியாயிருக்கிருய். சத்ருக்களை நாசம் பண்ணுகின்றவளாயிருக்கிருய். சரீரத்தின் பலரூபமாயிருக்கிருய். ப்ரகாசரூபமாயிருக்கிருய். அக்நி, இந்த்ரன் முதலான தேவர்களு க்கு வாசஸ்தானமெதுவோ அது நீயாயிருக்கிருய். சகல ஜகத்ரூ பமாயிருக்கிருய். ஜகத்தின் ஆயுள் ரூபமாயிருக்கிருய். ஸமஸ்த ஸ்தாவர ஜங்கம ரூபமான ப்ராணிஸ்வரூபமாயிருக்கிருய். சமஸ்த ப்ராணிகளின் ப்ராணவாயு நிலைக்கும் காலமான ஆயுள்ரூபமாயிருக் கிருய்.

அப்படிப்பட்ட நீ என் அபி (எதிர்) முகமாகக்கடவாய். ப்ர ணவத்தினுலறியப்படும் பரமாத்மரூபமான காயத்ரீ தேவியை என் ஹ்ருதயத்தில் ஆவாஹனம் பண்ணுகிறேன் (அழைக்கிறேன்). ஸா வித்ரி தேவியை வரும்படி பிரார்த்திக்கிறேன். ஸரஸ்வதி தேவியை அழைக்கிறேன். காயத்ரீ முதலான சந்தஸ்களின் ரிஷிகளான விச் வாமித்ரர் முதலிய மஹரிஷிகளை ஆவாஹனம் பண்ணுகிறேன். ஸம் பத்ரூபமான லக்ஷ்மீ தேவியை வரும்படி பிரார்த்திக்கிறேன். லஜ்ஜா பிமானிதேவதையை அழைக்கிறேன்.

வி-ம். இதில் வந்த காயத்ரீ, ஸாவித்ரீ, ஸரஸ்வதியென்னும் நாம ங்கள் ஒரு பொருட்பெயர்கள். அப்படியே பாராசரஸ்மிருதி மாத வாசாரி வ்யாக்யானத்தில்

"காயத்ரீ நாம பூர்வாஹ்ணே ஸாவித்ரீ மத்யமே தினே।
ஸரஸ்வதீ ச ஸாயாஹ்ணே ஸைவ ஸந்த்யா த்ரிதா ஸ்ம்ருதா॥"

"ஸந்த்யா தேவிக்குக் காலையில் காயத்ரீயென்றும், நடுப்பக லில் ஸாவித்ரீயென்றும், ஸாயங்காலத்தில் ஸரஸ்வதீயென்றும் மூ ன்று நாமங்கள் வழங்கும்" என்றும்

அப்படியே மூன்று நாமம் வழங்குவதன் காரணம் க்ரந்தாந்த ரத்தில்

"𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌤𑌃 ।
𑌸𑌵𑌿𑌤𑍃𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 ॥
𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀 ॥"

தன்னைக்குறித்து த்யானிப்பவனை சகலபந்தங்களிலிருந்தும் விமோசனம் பண்ணுவதனால் 'காயத்ரீ' யென்றும், ஸூர்யனுக்கு ஒளி கொடுப்பதனால் 'ஸாவித்ரீ' யென்றும், உலகத்திற்கு வாக்ரூபமாக ஒலியைப் பரவச்செய்வதனால் 'ஸரஸ்வதீ' யென்றும் சொல்லப்படுகிறாள்" என்றும் கூறியிருக்கிறது.

சந்தஸ் என்பது வேதத்துக்கும் யாப்புக்கும் பெயர்.

வேதம்: ரிக், யஜுஸ், ஸாம, அதர்வணம் என்பன.

சந்தஸ்:—தமிழில் வெண்பா கலிப்பா கொச்சகப்பா குறட்பா முதலியன போல ஸம்ஸ்கிருதத்தில் அநுஷ்டுப் இந்த்ரவஜ்ரா வஸந்ததிலகம் மாலினீ முதலியன. அவற்றில் காயத்ரீ சந்தஸ் ஒன்று. ஒரு நியமத்திற்குள் விஷயங்களை அமைத்து வ்ருத்தமாகப்பாடுவது சந்தஸ். வேதத்தில் அநேகமாக அவ்வித பாசுரங்கள் நிறைந்திருப்பதனால் வேதத்திற்கும் சந்தஸ் என்று பெயர் வந்தது. இதன் விவரம் வ்ருத்த ரத்னாகரம் முதலிய நூல்களிற் காண்க.

காயத்ரியின் ரிஷ்யாதிகம்.

गायत्र्या गायत्री छन्दः। विश्वामित्र ऋषिः। सविता देवता। अग्निर्मुखं। ब्रह्मा शिरः। विष्णुर्हृदयं। रुद्रश्शिखा। पृथिवी योनिः। प्राणापानव्यानोदानसमाना सप्राणा। श्वेतवर्णा। सांख्यायनसगोत्रा। गायत्री। चतुर्विंशत्यक्षरा। त्रिपदा षट्कुक्षिः। पञ्चशीर्षोपनयने विनियोगः॥

𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃 । 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌋𑌷𑌿𑌃 । 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 । 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑌂 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌶𑌿𑌰𑌃 । 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌶𑌿𑌖𑌾 । 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌯𑍋𑌨𑌿𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌪𑌾𑌨𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍋𑌦𑌾𑌨𑌸𑌮𑌾𑌨𑌾𑌸𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 । 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾 । 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌸𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾 । 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 । 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌦𑌾 𑌷𑌟𑍍𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌃 । 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍋𑌪𑌨𑌯𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 ॥

𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃	காயத்ரிக்கு
𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃	காயத்ரி சந்தஸ் ஆகவும்
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌋𑌷𑌿𑌃	விச்வாமித்ரர் ரிஷியாகவும்
𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾	ஸவிதா தேவதையாகவும்
𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌮𑍁𑌖𑌂	ஆக்நி முகம் ஆகவும்
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌶𑌿𑌰𑌃	ப்ரஹ்மா சிரஸ் ஆகவும்
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂	விஷ்ணு ஹ்ருதயம் ஆகவும்
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌶𑌿𑌖𑌾	ருத்ரன் சிகையாகவும்
𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌃	பூமி யோனியாகவுமிருக்கிறது.
𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀	காயத்ரி தேவி
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣	ப்ராணன்
𑌅𑌪𑌾𑌨	அபானன்
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨	வ்யானன்
𑌉𑌦𑌾𑌨	உதானன்
𑌸𑌮𑌾𑌨𑌾	ஸமானன் ஆகிய ஐந்து ப்ராணவாயுக்களும்
𑌸𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾	உபவாயுக்களாகிய நாகன் கூர்மன் க்ருகரன் தேவதத்தன் தனஞ்ஜயன் ஆக பத்து வாயுககளும் ப்ராணமாகவுடையவள்;
𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾	வெண்மை வர்ணம் பொருந்தியவள்;
𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨 𑌸𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾	ஸாங்க்யாயனரென்னும் நாமம் விளங்கிய ஒரு ரிஷியின் வம்சம் கோத்ரமாகவுள்ளவள்;
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾	இருபத்து நான்கு அக்ஷரங்களுடன் கூடினவள்;

த்ரிபதா	ரிக் யஜுஸ் ஸாமம் ஆகிய மூன்று வேதங்கள் மூன்று பாதங்களாகவும்
ஷட் குக்ஷி:	கிழக்கு தெற்கு மேற்கு வடக்கு ஊர்த்வம் (மேல்) அதரம் (கீழ்) யென்ற ஆறு திசைகள் ஆறு வயிறுகளாகவும்
பஞ்சசீர்ஷா	வ்யாகரணம் சிக்ஷை கல்பம் நிருக்தம் ஜோதிஷம் ஆகிய ஐந்து வேதாங்கங்கள் ஐந்து சிரஸ்களாகவும் விளங்குபவள்.
(காயத்ரீ) உபநயனே விநியோக:	காயத்ரிதேவியின் மந்த்ரமானது உபநயனத்தில் (ப்ரஹ்ம உபதேசத்தில்) சேர்க்கப் (உபதேசிக்கப்)படுகிறது.

காயத்ரிக்கு காயத்ரிசந்தஸாகவும், விச்வாமித்ரர் ரிஷியாகவும், ஸவிதா தேவதையாகவும், அக்நிமுகயாகவும், ப்ரஹ்மா சிரஸாகவும், விஷ்ணு ஹ்ருதயமாகவும் ருத்ரன் சிகை(கூந்தல்)யாகவும், பூமி யோனியாகவுமிருக்கிறது காயத்ரீ, ப்ராணன் அபானன் வ்யானன் உதானன் ஸமானன் ஆகிய ஐந்தும், உபவாயுக்களான நாகன் கூர்மன் க்ருகரன் தேவதத்தன் தனஞ்ஜயன் ஆகிய ஐந்துஞ்சேர்ந்து பத்து வாயுக்களும் ப்ராணமாக வுடையவள்; வெண்மை வர்ணம் பொருந்தியவள்; ஸாங்க்யாயனரென்றும் நாமம் விளங்கிய ஓர் மஹரிஷியின் வம்சம் கோத்ரமாக வுள்ளவள்; இருபத்துநான்கு அக்ஷரங்களுடன் கூடினவள்; ரிக் யஜுஸ் ஸாமமாகிய மூன்று வேதங்கள் மூன்று பாதங்களாகவும், கிழக்கு தெற்கு மேற்கு வடக்கு மேல் கீழ் என்ற ஆறு திசைகள் வயிறுகளாகவும், வ்யாகரணம் சிக்ஷை கல்பம் நிருக்தம் ஜோதிஷம் ஆகிய ஐந்து வேதாங்கங்கள் ஐந்து சிரஸுகளாகவும் விளங்குபவள். காயத்ரீ தேவியின் மந்த்ரமானது உபநயனத்தில் (ப்ரஹ்ம உபதேசத்தில்) சேர்க்கப்(உபதேசிக்கப்)படுகிறது.

இதில் காயத்ரீயின் வர்ணம் வெண்மை யெனப்பட்டது உபலக்ஷணம்.

“காயத்ரீ து பவேத்ரக்தா ஸாவித்ரீ ஶுக்லவர்ணகா ।
ஸரஸ்வதீ ச க்ருஷ்ணா ஸ்யாதுபாஸ்யா வர்ணபேதத: ॥

காயத்ரீ சிகப்பு நிறமாகவும், ஸாவித்ரீ வெண்மை நிறமாகவும், ஸரஸ்வதீ க்ருஷ்ண (கருப்பு) வர்ணமாகவும் வர்ண பேதங்களோடு உபாஸிக்கப்படவேண்டும்” என்ற ஸ்ம்ருதி வாக்கியத்தால் காயத்ரீ ரக்த வர்ணமென்றறியத்தக்கது.

உபநயனம்: ஷோடச ஸம்ஸ்காரங்களில் ஒன்று. ஆசார்யரால் மாணாக்கனுக்கு போதிக்கப்படும் ப்ராஹ்ம உபதேசமான ஓர் விசேஷ ஸம்ஸ்காரம். அந்த ஸம்ஸ்காரத்தில் காயத்ரீ மந்த்ரம் உபதேசிக்கிறபடியால் உபநயனே விநியோக: என்று கூறப்பட்டது. இதன் விசேஷார்த்தம் காயத்ரீ ஜபத்திற் பார்க்க

காயத்ரீ கரந்யாஸம்.

ॐ तत्सवितुः अंगुष्ठाभ्यां नमः। वरेण्यं तर्जनीभ्यां नमः। भर्गो देवस्य मध्यमाभ्यां नमः। धीमहि अनामिकाभ्यां नमः। धियोयोनः कनिष्ठिकाभ्यां नमः। प्रचोदयात् करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः॥

ஓம் தத்ஸவிது: அங்குஷ்டாப்யாம் நம: ।
வரேண்யம் தர்ஜனீப்யாம் நம: ।
பர்கோ தேவஸ்ய மத்யமாப்யாம் நம: ।
தீமஹி அனாமிகாப்யாம் நம: ॥
தியோ யோ ந: கனிஷ்டிகாப்யாம் நம: ।
ப்ரசோதயாத் கரதலகரப்ருஷ்டாப்யாம் நம: ॥

காயத்ரீ ஹ்ருதயாதிந்யாஸம்.

ॐ तत्सवितुः ब्रह्मात्मने हृदयाय नमः। वरेण्यं विष्णवात्मने शिरसे स्वाहा। भर्गो देवस्य रुद्रात्मने शिखायै वषट्। धीमहि परमा-त्मने कवचाय हुम्। धियो यो नः ज्ञानात्मने नेत्रत्रयाय वौषट्। प्रचोदयात् सत्यात्मने अस्त्राय फट्। भूर्भुवस्सुवरों इति दिग्बन्धः॥

𑌓𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌶𑌿𑌰𑌸𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 ।
𑌭𑌰𑍍𑌗𑍋𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌶𑌿𑌖𑌾𑌯𑍈 𑌵𑌷𑌟𑍍 ।
𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌕𑌵𑌚𑌾𑌯 𑌹𑍁𑌮𑍍 ।
𑌧𑌿𑌯𑍋𑌯𑍋 𑌨𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌯 𑌵𑍌𑌷𑌟𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌫𑌟𑍍 ।
𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌰𑍋𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑌿𑌗𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 ॥

கரஹ்ருதயாதிந்யாசங்களின் அர்த்தம் வெளிப்படை.

காயத்ரீ ப்ராணாயாமம்.

ओं भूः। ओं भुवः। ओँ सुवः। ओं महः। ओं जनः। ओं तपः। ओँ सत्यं। ओं तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गोदेवस्य धीमहि धियो यो नः प्रचोदयात्। ओं आपो ज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवस्सुवरों। ममोपात्त समस्त दुरितक्षयद्वारा भगवदाज्ञया भगवत्प्रीत्यर्थं प्रातस्सन्ध्यांगत्वेन यथाशक्ति गायत्री जपमहं करिष्ये ॥

𑌓𑌂 𑌭𑍂𑌃 𑌓𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌃 𑌓𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌃 𑌓𑌂 𑌮𑌹𑌃 𑌓𑌂 𑌜𑌨𑌃
𑌓𑌂 𑌤𑌪𑌃 𑌓𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌓𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌵𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌰𑍍𑌗𑍋𑌦𑍇-
𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 𑌧𑌿𑌯𑍋 𑌯𑍋 𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍। 𑌓𑌂 𑌆𑌪𑍋𑌜𑍍𑌯𑍋-
𑌤𑍀𑌰𑌸𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌭𑍂𑌰𑍍𑌭𑍁𑌵𑌸𑍍𑌸𑍁𑌵𑌰𑍋𑌮𑍍। 𑌮𑌮𑍋𑌪𑌾-
𑌤𑍍𑌤 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤 𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌕𑍍𑌷𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌦𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂
*𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌜𑌪𑌮𑌹𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇

இதன் அர்த்தம் முன்பு கூறப்பட்டிருக்கிறது.

* இங்கு மத்யாஹ்னத்தில் "மத்யாஹ்னஸந்த்யாங்கத்வேன யதாசக்தி காயத்ரீ ஜபமஹம் கரிஷ்யே" என்றும், மாலையில் "ஸாயம் ஸந்த்யாங்கத்வேன யதா சக்தி காயத்ரீ ஜபமஹம் கரிஷ்யே" என்றும் மாற்றிக்கொள்க.

ஸங்கல்பம் பண்ணாமல் எந்தக்காரியமும் தொடங்கலாகாது. அப்படி ஆரம்பித்தால் அதன் பலம் நிஷ்பலமாகும். அப்படியே

𑌨 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌨 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌨 𑌹𑍋𑌮𑍋 𑌜𑌪𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌫𑌲𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌯𑌃 ।

"ச்ராத்தம் தானம் ஹோமம் ஜபம் ஆகிய கர்மங்களும் இவை போன்ற மற்ற கர்மங்களும் ஸங்கல்பமின்றி செய்தால் அவற்றின் பலனை அடையமாட்டான்" என்ற ஸ்மிருதி வசனப்படி காயத்ரீ ஜபத்திற்கு முன்பு ப்ராணாயாமமும் ஸங்கல்பமும் ப்ரயோகிக்கப்பட்டது. ஸந்த்யாவந்தனத்திற்கும் முதலில் ப்ராணாயாம பூர்வக ஸங்கல்பம் வந்ததைக் காண்க.

ஸமஷ்டி காயத்ரீ த்யானம்.

मुक्ताविद्रुमहेम नील धवळ छायैर्मुखैस्त्रीक्षणैः, युक्तामिन्दुकलानिबद्ध मुकुटां तत्वार्थ वर्णात्मिकां । गायत्रीं वरदाभयांकुशकशाश्शुभ्रं कपालं गदां, शंखं चक्रमथारविंदयुगळं हस्तैर्वहन्तीं भजे ॥

𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌹𑍇𑌮 𑌨𑍀𑌲 𑌧𑌵𑌳 𑌛𑌾𑌯𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀
𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃, 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌕𑌲𑌾𑌨𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌟𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌂 । 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌵𑌰𑌦𑌾𑌭𑌯𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌕𑌶𑌾𑌶𑍍𑌶𑍁𑌭𑍍𑌰𑌂
𑌕𑌪𑌾𑌲𑌂 𑌗𑌦𑌾𑌂, 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑌥𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌯𑍁𑌗𑌳𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵-
𑌹𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌭𑌜𑍇 ॥

𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾-𑌵𑌿𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮-𑌹𑍇𑌮- 𑌨𑍀𑌲-𑌧𑌵𑌳-𑌛𑌾𑌯𑍈𑌃- 𑌮𑍁𑌖𑍈𑌃	முத்து பவழம் பொன் நீலம் வெண்மை (வைடூர்யம்) ஆகிய ஐந்து வர்ணமான ஒளிகளால் ப்ரகாசிக்கும் (ஐந்து) முகங்களோடும்
𑌤𑍍𑌰𑍀-𑌈𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃	ஒவ்வொரு முகத்திற்கு மூன்று கண்களோடும்

இந்துநிபத்த ரத்நமகுடாம்	சந்த்ரகலையை பணிந்த (ஐந்து) கிரீட களோடுங்
யுக்தாம்	கூடியவளும்
அத	பின்னும்
வரத-அபய-அங்குச-கசா: சுப்ரம் கபாலம் கதாம் சங்கம் சக்ரம் அதார விந்தயுகலம் ஹஸ்தை: வஹந்தீம்	வரதம் (வரத்தைக்கொடுக்குந் தன்மை) அபயம் (பயமின்மை) அங்குசம் சவுக்கு வெண்மையான ப்ரஹ்ம கபாலம் கதை சங்கம் சக்ரம் இரண்டு தாமரை புஷ்பங்கள் ஆகிய (பத்து) ஆயுதங்களை தரித்த (பத்து) கைகளை வஹித்தவளும்
தத்த்வார்த்த-வர்ணாத்மிகாம்	தத்வார்த்தமான ப்ரணவஸ்வரூபிணியுமான
காயத்ரீம்	காயத்ரீ தேவியை
பஜே	பஜிக்கிறேன் (த்யானம் பண்ணுகிறேன்)

முத்து பவழம் பொன் நீலம் வெண்மை (வைடூர்யம்) ஆகிய ஐந்து வர்ணமான ஒளிகளால் ப்ரகாசிக்கும் (ஐந்து)முகங்களோடும் ஒவ்வொரு முகத்திற்கு மூன்று கண்களோடும் சந்த்ரகலையை பணிந்தவைகளும் ரத்நம் பதிந்தவைகளுமான (ஐந்து) கிரீடங்களோடு கூடியவளும், பின்னும் வரதம் அபயம் அங்குசம் சவுக்கு வெண்மையான ப்ரஹ்மகபாலம் கதை சங்கம் சக்ரம் இரண்டு தாமரை மலர் ஆகிய (பத்து) ஆயுதங்களை தரித்த (பத்து) கைகளை வஹித்தவளும் தத்வார்த்தமான ப்ரணவஸ்வரூபிணியுமான காயத்ரீ தேவியை த்யானம் பண்ணுகிறேன்.

வரதம் அபயம் என்ற இரண்டு கைகளின் குணங்களைக்காட்டும் அடையாளங்கள். அவைகளால் பக்தர்களுக்கு வரமும் பயமின்மையுமுண்டாவதால் அவற்றிற்கு கருவிகளாக உபலக்ஷணங்கூறப்பட்டது. இது த்ரிகாலங்களுக்கும் பொது.

(ப்ராத:கால ஸ்ரீ காயத்ரீத்யானம்)

பாலா[illegible] ஶோணவா[illegible]க்த்ராம் கு[illegible] [illegible] । [illegible]ஹிதவிக்ரஹாம் [illegible] ஸ[illegible]

[illegible]காம் ராஜஸீம் । [illegible] கமண்டலு[illegible] । காயத்ரீம் ஹ்ருதி ஹம்ஸகாம் [illegible] ஸ்ரீ ப்ரஹ்மரூபாம் பஜே ॥

காலையில் உதயமாகிற ஸூர்யனுடைய காந்திபோலுள்ளதும் கொஞ்சம் சிகப்பு கலந்த வெண்மை நிறமுள்ளதும் செந்தாமரை நிறம்போலுள்ளதும் பாதிசிகப்பு கலந்த வெண்மை நிறமுள்ளதுமான முகங்களோடு கூடியவளும் குமாரபர்வமுள்ளவளும் வாக்ரூபிணியும் ரக்தவர்ணமான சரீரமுள்ளவளும் பூலோகத்தில் வசிக்கிறவளும் சகலரூபிணியும் ரஜோகுணமுள்ளவளும் அபயப்ரதானம் கமண்டலு தாமரைமணிகளால் கோர்க்கப்பட்டமாலை சுருவம் (அதாவது யாகம் முதலிய அக்கி கார்யங்களில் ஹவிர்பாகத்தைக்கொடுப்பதற்காக உபயோகப்படுத்துகிற மரத்தால் செய்த அகப்பை போன்ற ஓர் கருவி) இதுகளை புஜங்களால் வஹிக்கிறவளும் ஹம்சத்தை வாஹனமாகவுள்ளவளும் மங்களம்பொருந்திய ப்ரஹ்மதேவருடைய அம்சமுள்ளவளும் (ஆகையினாலேயே சிருஷ்டி கர்த்தாவாயுமிருக்கிற காயத்ரீதேவியை ப்ராத: காலத்தில் (நான்) ஹ்ருதயத்தில் துதிக்கிறேன்.

(மத்யாஹ்நகாலஸ்ரீ ஸாவித்ரீத்யானம்)

முக்தா [illegible] த்ரீக்ஷணாம் [illegible] । [illegible] ஸாவித்ரீம் வ்ருஷவாஹநாம் [illegible] ஸ்ரீருத்ர[illegible] பஜே ॥

முத்துப்போலும் மஞ்சள்ரோஜாபுஷ்பம் போலும் தங்கம்போலும் மகிழம்பூபோலும் வாழைப்பூபோலும் காந்தியுள்ள ஐந்து முகங்களையுடையவளும் ப்ரதி முகத்திற்கும் மூன்றுகண்களுள்ளவளும் அந்தரிக்ஷத்தில் வசிக்கிறவளும் நீலச்சாயை கலந்த வெண்மை நிறம்பொருந்திய தேகமுள்ளவளும் நவயௌவநமுள்ளவளு

ம் சத்யத்தையே ஸ்வரூபமாக உடையவளும் தமோகுணமுள்ளவளும் போகமாத்திரைக்கோல் அபயப்ரதானம் சூலாயுதம் ருத்ராக்ஷமாலை இவைகளைகைகளால் தரிக்கின்றவளும் விருஷபத்தை வாஹனமாக உடையவளும் மோக்ஷகரமாக ருத்ரனுடைய அம்சத்தைவஹித்தவளும் (ஆகையினாலேயே) சதுர்தசபுவனங்களையும் ஸம்ஹரிக்கிறவளுமான சாவித்ரி தேவதையை (நான்) மத்யாஹ்னகாலத்தில் பஜிக்கிறேன்.

(சாயங்காலஶ்ரீ ஸரஸ்வதித்யானம்)

நீலோத்பலஶோபவதனாம் வ்யாப்தஸர்வாம் மனோ(ர)மாம் ஸாயம் ஶ்யாமவிக்ரஹாம் திவிஷ்டாம் ஜ்ஞானாத்மிகாம் ஸாத்விகீம் | ஶங்கம் சக்ரமபயம் ச துலஸீமாலாம் கரைர்பிப்ரதீம் தார்க்ஷ்யஸ்தாம் ச ஸரஸ்வதீம் ஶ்ரிதிகரீம் ஶ்ரீவிஷ்ணுரூபாம் பஜே ||

செங்கழுநீர் புஷ்பம்போல் நீலவர்ணத்தையே ப்ரதானமான காந்தியுள்ள முகத்துடன் கூடியவளும் சமஸ்த ப்ராணிகளுடைய மனசில் ரமிக்கிறவளும் நீருண்டமேகம் போன்ற தேகக்காந்தியுள்ளவளும் ஸ்வர்கலோகத்தில் வசிக்கிறவளும் ஞானஸ்வரூபிணியும் ஸத்வகுணமுள்ளவளும் சங்கம் சக்ரம் அபயப்ரதானம் துலசீமாலை இதுகளை ஹஸ்தங்களால் பரிக்கிறவளும் கருடனை வாஹனமாக உடையவளும் லக்ஷ்மீகரமுள்ள விஷ்ணுவின் அம்சத்தை அடைந்தவளும் (ஆகையினாலேயே) ஸகலப்ராணிகளையும் பரிபாலிக்கிறவளும் வயது சென்றவளுமான ஸரஸ்வதி தேவியை சாயங்காலதில் (நான்) த்யானிக்கிறேன்.

காயத்ரீ ஜபம்.

ॐ भूर्भुवस्सुवः ओं तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गोदेवस्य धीमहि धियो यो नः प्रचोदयात् ।

ஓம் பூர்புவஸ்ஸுவ: ஓம் தத்ஸவிதுர்வரேண்யம் பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி தியோ யோ ந: ப்ரசோதயாத்|

ஏவம் தஶ அஷ்டாவிம்ஶதி: த்வாத்ரிம்ஶதி: அஷ்டோத்தரஶதம் ஸஹஸ்ரம் வா யதாஶக்தி ஜபேத் |

காயத்ரீ ஜபம் த்ரிகாலங்களிலும் இப்படியே.

இதற்கு ஞானபரமாகவும் கர்மபரமாகவும் இன்னும் பலவாகவும் பூர்வாசார்யாள் அர்த்தஞ்செய்திருக்கிறார்கள். ஞானபரமாவுந் சுருக்கமாயும் ஸந்த்யாவந்தனத்தின் ப்ராணாயாமத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

அதற்கடுத்துள்ள இன்னொருவுரை அடியில் வருமாறு:

ய:	எந்த
(ஸவிதா)	ஸூர்யன்
ந:	நம்முடைய
திய:	கர்மாக்களைச் செய்யும்படி புத்தியை
ப்ரசோதயாத்	ஏவுகிறானோ!
தத் (தஸ்ய)	அந்த
ஸவிது:	ஸர்வஜீவப்ரேரேபகரும்
தேவஸ்ய	ப்ரகாசஸ்வரூபியுமான ஸூர்யனுடைய
வரேண்யம்	எல்லாராலும் பார்க்கப்படுவதனால் பிரசித்தமாயிருக்கிறதும், எல்லாராலும் பஜிக்கப்படுவதும்,
பர்க:	பாபங்களை தக்தஞ்செய்யுந்தன்மையுள்ளதுமான தேஜோமண்டலத்தை
தீமஹி	மனதினால் தரிப்போம். அதாவது த்யானம் பண்ணுவோம் என்பது கருத்து.

எந்த ஸூர்யபகவான் நம்முடைய கர்மாக்களைச் செய்யும்படி புத்தியை ஏவுகின்றானோ! அந்த ஸர்வஜீவப்ரேரேபகரும் ப்ரகாசஸ்வரூபியுமான ஸூர்யனுடைய, எல்லாராலும் பார்க்கப்படுவதனால் ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறதும், எல்லாராலும் பஜிக்கப்படுவதும், பாபங்களை எரிக்குந் தன்மையுள்ளதுமான தேஜோ மண்டலத்தை (நாம்) த்யானம் பண்ணுவோம். (சாயணாசார்யார் பாஷ்யம்.)

வி-ம். காயத்ரீஜபம் பண்ணும்போது முதலில் ஓம் பூர்புவஸ்ஸுவ: என்ற ப்ரணவ வ்யாஹ்ருதி மந்த்ரத்தையுச்சரிக்கவேண்டுமென்று வ்யாஸபகவான் சொல்லுகிறார். அதெப்படியெனில்.—

"ஓங்காரம் பூர்வமுச்சார்ய பூர்புவஸ்ஸ்வஸ்ததைவ ச ।
காயத்ரீம் ப்ரணவம் சாந்தே ஜபேதேவமுதாஹ்ருத: ॥"

இதில் அந்தத்தில் ப்ரணவம் சொன்னது வானப்ரஸ்தர்களுக்கும் ஸந்யாசிகளுக்கும் விதிக்கப்பட்டதென்றறிக. ஸ்லோகார்த்தம் ஸ்லோகத்தின் முன்சொன்னதே. ப்ரஹ்மசாரியும் க்ருஹஸ்தரும் காயத்ரீயின் கடைசியிலும் ப்ரணவம் உச்சரித்தால் வ்ருத்தியடையமாட்டார்கள் என்று சந்த்ரிகையில் சொல்லியிருக்கிறது. அதாவது:

க்ருஹஸ்தோ ப்ரஹ்மசாரீ ச ப்ரணவாத்யாமிமாம் ஜபேத் ।
அந்தே ய: ப்ரணவம் குர்யாந்நாஸௌ வ்ருத்திமவாப்நுயாத் ।

இதன் கருத்தும் மேல் சொன்னதேயாகும்.

ஜபகாலத்தில் ஜபத்தின் எண்ணிக்கையை மேருப்ரதக்ஷிணமாகச்செய்யவேண்டும். மேருவும் அதன் ப்ரதக்ஷிணமும் அடியில்வரும் ஸ்லோகங்களாலறிக. அவையாவன:

(1) ஜ்யேஷ்டாங்குலி மத்யமே து பர்வத்விதயம் பவேத் ।
தமேவ மேரும் விஜாநீயாஜ்ஜபஸ்தந்நாதிலங்கயேத் ॥

(1) கையின் நடுவிரலினுடைய கீழிரண்டு பர்வங்(கணுக்) கள் மேருவென்று சொல்லப்படும். காயத்ரீ ஜபமானது அவ்விரண்டு பர்வங்களாகிய மேருவை அதிக்கிரமித்து விடக்கூடாது.

(2) அநாமிகாமத்யமாரப்ய ஜ்யேஷ்டே பர்வணி க்ரமாத் ।
தர்ஜநீமூலபர்யந்தம் ஜபேத்தசஸு பர்வஸு ॥

(2) அநாமிகையி (மோதிரவிரலி) ன் நடுப்பர்வத்திலிருந்து வரிசையாக தர்ஜனீயின் அடிப்பர்வம் வரையிலுள்ள பத்து பர்வங்களில் எண்ணிக்கை செய்து ஜபிக்கவேண்டும்.

பர்வபிஸ்து ஜபேதேவம் அந்யத்ர நியமஸ்ஸ்ம்ருத: ।
காயத்ர்யா வேதமூலத்வாத் வேத: பர்வஸு கீயதே ॥

காயத்ரீதேவியின் மந்த்ரத்தை மேருவின் ப்ரதக்ஷிணமான பர்வங்களால் கணித்து ஜபித்தால் போதுமானது. வேறு மந்த்ரங்களுக்கு வெவ்வேறு நியமங்களுண்டு. காயத்ரீ வேதத்திற்கு மூலகாரணமானது. அதனால் வேதம் பர்வங்களில் கானம் பண்ணப்படுவதல்லவா?

பர்வபிஸ்து ஜப: கார்யோ நாங்குலீநாம் விபேதத: ।
விபேதேநஸ்து யஜ்ஜப்தம் தத்ஸர்வம் ராக்ஷஸம் பவேத் ॥
(வ்யாஸ:)

(4) காயத்ரீ ஜபமானது பர்வங்களால் ஜபிக்கப்படவேண்டுமேயல்லது விரல்களைவிட்டு மடக்கப்படக்கூடாது. அப்படி விரல்களை மடக்கி ஜபிக்கப்பட்டால் அந்த ஜபம் ராக்ஷஸமாகும். (வ்யாஸர்)

இதில் பர்வம் என்ற பதம் கணுவுக்கும் பௌர்ணமி முதலிய காலங்களுக்கும் பெயராயிற்று. வேதம் பவர்ணமி முதலிய காலங்களில் அத்யயனஞ் செய்யக்கூடாது என்பது ப்ரஸித்தம்.

அது சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசிக்க மறுத்தவிதி. வேதவேத்யனை பகவானை அமா பூர்ணிமா முதலிய பர்வகாலங்களில் வேதமந்த்ரங்களால் விசேஷமாக த்யானம் ஜபம் பூஜை ஸ்தோத்ரம் முதலியன பண்ணுவது லோகானுபவம். அதனால் வேதம் பர்வங்களில் கானம் பண்ணப்படுவதென்று கூறப்பட்டது.

காயத்ரீ மந்த்ரத்திலுள்ள சில பதங்களின் விசேஷார்த்தம்.

தேவஸ்ய என்னும் பதத்திற்கு,

உதயாஸ்தமனங்களினால் லோகயாத்திரைபுரிந்து தேசாந்தரமடைகிறவன் தேவன்.

ஸ்வர்கலோகத்தில் வசிப்பதனுல் தேவன்.

ஸகல ஜகத்தையும் (தீபனம்) ப்ரகாசிக்கச்செய்வதனுல் தேவன். இது ஸூர்யபரம்.

ஞானத்தினுல் உதயமும் அஞ்ஞானத்தினுல் அஸ்தமனமும ...ந்து பரோக்ஷத்தால் தேசாந்தரம் (தூரத்திலிருப்பவனுகத் தோ...றுவது) அடைகிறவன் தேவன்.

துரீயத்தில் (ஸப்தமபூமியில்) வசிப்பதனுல் தேவன். ஸ... (ஸ்தாவர ஜங்கம) ப்ராணிகளின் உதரத்தில் ஜாடராக்நியாயிரு...தபிக்கச் (ஜீர்ணுச்தி) செய்வதனுல் தேவன்.

த்யாநம் பண்ணுகிறவனுடைய ஹ்ருதயகமலத்தில் க்ரீடிப்ப...ணுல் தேவன். இதுபராமாத்மபரம்.

ஸவிதா என்ற பதத்திற்கு,

ஸகல ப்ராணிகளின் அந்நத்திற்கு காரணமான மழையையு...டுபண்ணுவதனுல் ஸவிதா.

த்யானிக்கிறவர்களுக்கு ஸகல ஸ்ரேஷ்டங்களைக் கொடு...தால் ஸவிதா.

வரேண்யம் என்ற பதத்திற்கு,

புருஷார்த்த காமிகளால் வரிக்கப்படுவதனுல் வரேண்யம். முமுக்ஷுக்களால் த்யானிக்கப் படுவதனுல் வரேண்யம்

பர்கமென்ற பதத்திற்கு,

அஞ்ஞான விருட்கூட்டத்தை நாசஞ் செய்வதனுல் பர்கஸ்.

காயத்ரீ மந்திரத்தின் பிரதி பதத்திற்கும் ஸ்லோகரூபமான விசேஷார்த்தம்.

(1) தத் இத்யவாங்மநோகம்யம் த்யேயம் யத் ஸூர்யமண்டலே ।

(1) வாக்குக்கும் மனதிற்கும் எட்டாததும் ஸூர்யமண்டலத்தி... த்யானிக்கப்படுவதுமான வஸ்து எதுவோ அது தத் எனப்படும்.

---

(2) ஸவிது: ஸகலோத்பத்தி ஸ்திதிஸம்ஹார காரிண: ॥

(2) ஸகல உலகத்திற்கும் பிறப்பு இருப்பு இறப்பு ஆகிய காரியங்...களுக்குக் காரணமானவனுடைய என்பதற்கு 'ஸவிது:' எனப்படும்.

(3) வரேண்யம் ஆச்ரயணீயம் யதாதாராதிதம் ஜகத் ।

(3) இவ்வுலகம் ஆச்ரயிப்பதற்கு எது ஆதாரமாகயிருக்கிறதோ அது 'வரேண்ய' மெனப்படும்.

(4) பர்க: ஸ்வஸாக்ஷாத்காரேண ஹ்யவித்யாசக்திதாஹகம் ।

(4) அவித்யையின் காரிய காரணங்கள் எதன் ஸாக்ஷாத்காரத்தி...னுல் எரிந்துபோமோ அது 'பர்க' மெனப்படும்.

(5) தேவஸ்ய ஜ்ஞாநரூபஸ்ய ஸ்வாநந்தாக்ரீடிதஸ்ய வா ।

(5) தன்னிடத்தில் தான் ஆநந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறவருடைய அல்லது ஞானரூபியினுடைய யென்பதற்கு 'தேவஸ்ய' எனப்படும்.

(6) யஸ்ஸோஹம் ஸ ஸவேதி தேவைவாஹேந விசிந்தயே ॥

(6) ஜீவாத்மாவான நான் பரமாத்மாவே (கடாகாச மஹாகாசம் போல) என்று ஜீவப்ரஹ்ம அபேதஸித்தியின் பொருட்டு த்யானிக்கிறேன் என்பதற்கு 'தீமஹி' எனப்படும்.

(7) தியோऽந்த:கரணே வ்ருத்தீ: ப்ரத்யக்ப்ரவணவாஹிநீ: ।

(7) அந்த:கரண வ்ருத்திகள் பஹிர்முகப்படாமல் அந்தர்முகமாக இடைவிடாமல் சஞ்சரிக்கிறவைகளை என்பதற்கு 'தியு:' எனப்படும்

(8) ய: ஸத்யாதிமஹத்ப்ரஹ்ம தத்த்வஜ்ஞாநாதி லக்ஷணம் ॥

(8) ஸத்யம் ஞானம் ஆநந்தம் சித் அநந்தம் சிவம் சுத்தம் சாச்வதம் என்பது முதலான லக்ஷணமுள்ளதும் ஆண்பால் பெண்பால் ஒன்றன்பால் என்ற குறிகளற்றதுமான வஸ்துவெதுவோ அது 'ய:' எனப்படும்.

(9) நோऽஸ்மாகம் ஸம்ஸாரஹ்ருதயஸ்தேஷு நிஹிதயாம் ...

(9) அநேக ஜன்மாந்தரங்களில் அல்லது பலவிதமாக அப்யஸி... த கர்மசேஷமான வாசனையினால் மறுபடியும் பேதபுத்தியில் ... நம்முடைய என்பதற்கு 'ந:' எனப்படும்.)

(10) ப்ரசோதயாத் ப்ரேரயது ப்ரார்த்தநாயாம்விஶிஷ்ட...

(10) மனதை ஸ்வரூபாநுஸந்தானத்தில் ஞானாகாரமாய் ... ஏவட்டும் என்று விசேஷமாக ப்ரார்த்தனையிலென்பதற்கு 'ப்ரசோ தயாத்' எனப்பட்டது. (ஸ. ஆ. சந்த்ரிகை)

'அஸாவாதித்யோ ப்ரஹ்ம' என்ற ச்ருதியும் இங்கு பொருத்தம்...

उत्त

காயத்ரீ ப்ரஸ்தாபனம்.

उत्तमे शिखरे जाते भूम्यां पर्वतमूर्धनि ।
ब्राह्मणेभ्योह्यनुज्ञाता गच्छ देवि यथा सुखम् ।
स्तुतोमया वरदा वेदमाता प्रचोदयन्ती पवने द्विजाता ।
आयुः पृथिव्यं द्रविणं ब्रह्मवर्चसं मह्यं दत्वा प्रजातुं ब्रह्मलोकम् ॥

உத்தமே ஶிகரே ஜாதே பூம்யாம் பர்வதமூர்த்தநி ।
ப்ராஹ்மணேப்யோஹ்யநுஜ்ஞாதா கச்ச தேவி யதா ஸுகம் ।
ஸ்துதோ மயா வரதா வேதமாதா
ப்ரசோதயந்தீ பவநே த்விஜாதா ।
ஆயு: ப்ருதிவ்யம் த்ரவிணம் ப்ரஹ்மவர்சஸம்
மஹ்யம் தத்வா ப்ரஜாதும் ப்ரஹ்மலோகம் ॥

உத்தமே	மேலான
ஶிகரே	ப்ரஹ்மலோகத்திலும் (ஸப்தமபூமியிலும் அல்லது ப்ரஹ்ம ரந்த்ரத்திலும்)
பூம்யாம்	பூமியிலும் பீஜஜாக்ரமான அஞ்ஞான பிரதமபூமியிலும் அல்லது பாதாங்குஷ்டத்திலும்

பர்வதமூர்த்தநி	மேருவினுச்சியிலும் (ஜாக்ரதுரீயத்திலும் அல்லது நாசியினுச்சியிலும்)
ஜாதே	பிறந்த (வசிக்கிற)
தேவி	காயத்ரீ தேவி !
(த்வம்)	நீ
ப்ராஹ்மணேப்ய:	ப்ராஹ்மணர்களுக்கு (முமுக்ஷுக்களுக்கு)
அநுஜ்ஞாதா	உபநயனத்தில் ப்ராஹ்மண்யத்திற்கு உத்தரவுகொடுக்கும் (மோக்ஷஸாம்ராஜ்யத்திற்குறிய ஞானத்தைக்கொடுக்கும்)
(மாதா)	மாதா (ப்ரஹ்மவித்யை)
ஹி	அல்லவா?
வேதமாதா	வேதமாதாவும்
வரதா	அபீஷ்ட வித்தியைக்கொடுப்பவளும்
பவநே	பரிசுத்தமானவளும்
த்விஜாதா	இருபிறப்புள்ளவளும்
ப்ரசோதயந்தீ	ஸகல தேவதைகளையும் ஏவுகின்றவளுமான (இந்த்ரிய அந்த:கரண அதிதேவதைகளையேவுகின்றவளுமான)
(த்வம்)	நீ
மயா	என்னால்
ஸ்துத: (ஸ்துதாஸதி)	—ஸ்தோத்ரஞ்செய்யப்பட்டு
மஹ்யம்	எனக்கு
ஆயு:	தீர்க்காயுளையும் (அம்ருதத்வத்தையும்)
ப்ருதிவ்யம்	பூமியிலுள்ள ஸகல ஸம்பத்துக்களையும்
ப்ரஹ்மவர்சஸம்	ப்ராஹ்மதேஜஸ்ஸையும்
தத்வா	கொடுத்து
(மாம்)	என்னை
த்ரவிணம்	பாக்யவானாகவும் (ஞானவானாகவும்)

	புத்ரவானாகவும் (வித்யாவானாகவும்)
ப்ரஜாதம்	
(க்ருத்வா)	செய்து
ப்ரஹ்மலோகம்	ப்ராஹ்மலோகத்திற்கு
யதாஸுகம்	ஸுகமாக
கச்ச	போ

மேலான ப்ரஹ்மலோகத்திலும் பூமியிலும் மேருவினுச்சியிலும் பிறந்த காயத்ரீ தேவி! நீ ப்ராஹ்மணர்களுக்கு உபநயனகாலத்தில் உன் உபதேசத்தால் ப்ராஹ்மண்யஞ் சித்திக்கச்செய்யும் மாதாவல்லவா? வேதமாதாவும் அபீஷ்டஸித்தியைக்கொடுப்பவளும் பரிசுத்தமானவளும் இருபிறப்புள்ளவளும் ஸகலதேவதைகளையும் ஏவுகின்றவளுமான நீ என்னால் ஸ்தோத்ரஞ்செய்யப்பட்டு எனக்கு தீர்க்காயுளையும் பூமியிலுள்ள ஸகல ஸம்பத்துக்களையும் ப்ரஹ்மதேஜஸ்ஸையும் கொடுத்து என்னை பாக்யவானாகவும் புத்ரவானாகவும் செய்து ப்ராஹ்மலோகத்திற்கு சுகமாகப்போ.

காயத்ரீ உத்தர ந்யாஸம்.

ஓம் தத்ஸவிது: ப்ரஹ்மாத்மநே ஹ்ருதயாய நம: ।

அஸ்த்ராய ஃபட் வரையில் முன்போலவே.

காயத்ரீ முத்ரை.

ஸுரபிர்ஜ்ஞாந ஶூர்பஞ்ச யோநி: கூர்மோऽத பங்கஜம் ।
லிங்கம் நிர்யாண முத்ராஞ்ச ஜபாந்தே அஷ்ட ப்ரகீர்த்திதா: ॥

காயத்ரீஜபத்தின் முடிவில் எட்டுமுத்ரைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அவையாவன: ஸுரபி, ஞானம், சூர்ப்பம், யோநி, பங்கஜம், கூர்மம், லிங்கம், நிர்யாணம் என்பன. அவற்றின் லக்ஷணம் பெரியோரிடம் கேட்டறிக.

ப்ராத:கால உபஸ்தானம்.

मित्रस्य चर्षणी धृतश्श्रवो देवस्य सानसिं। सत्यं चित्रश्रवस्तमं। मित्रो जनान्यातयति प्रजानन्मित्रोदाधार पृथिवीमुतद्यां। मित्रः कृष्टीरनिमिषाभिचष्टे सत्याय हव्यं घृतवद्विधेम। प्रसमित्रमर्तो अस्तु प्रयस्वान् यस्त आदित्य शिक्षति व्रतेन। न हन्यते न जीयते त्वोतो नैनमँहो अश्नोत्यन्तितो न दूरात्।

மித்ரஸ்ய சர்ஷணீத்ருதஶ்ஶ்ரவோ தேவஸ்ய ஸாநஸிம்। ஸத்யம் சித்ரஶ்ரவஸ்தமம்। மித்ரோ ஜநாந்யாதயதி ப்ரஜாநந்மித்ரோ தாதார ப்ருதிவீமுத த்யாம்। மித்ர: க்ருஷ்டீரநிமிஷாபிசஷ்டே ஸத்யாய ஹவ்யம் க்ருதவத்விதேம। ப்ரஸமித்ர மர்த்தோ அஸ்து ப்ரயஸ்வாந் யஸ்த ஆதித்ய ஶிக்ஷதி வ்ரதேந। ந ஹந்யதே ந ஜீயதே த்வோதோ நைநமம்ஹோ அஶ்நோத்யந்திதோ ந தூராத் ।

சர்ஷணீத்ருத:	மனுஷ்யர்களுக்கு வேண்டிய காலமழை தரித்திருக்கும் (பெய்விக்கும்)
	பகலின் அபிமானியான
மித்ரஸ்ய	ஸூர்யபகவானுடைய
தேவஸ்ய	கேட்க யோக்யமான கீர்த்தியானது,
ஶ்ரவ:	விசேஷமான பலத்தைக்கொடுக்கக்கூடிய மஹத்தானது.
ஸாநஸிம்	
	அவனுடைய
(தஸ்ய)	ஸத்யமானதும்
ஸத்யம்	அதிசயமானதுமான கீர்த்திபொருந்திய ஸ்தோத்ரத்தை
சித்ரஶ்ரவஸ்தமம்	
(யஜாமஹே)	யாகஞ்செய்வோம். (நினைப்போம்.)
மித்ர:	பகலபிமானியான ஸூர்யன்
ஜநாந்	ஸகல ஜனங்களை

𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍	அறிந்து அவரவர்களுக்குத் தகுதியான அந்தந்த அதிகாரங்களைச் செய்யும்படி
𑌯𑌾𑌤𑌯𑌤𑌿	நியமிக்கிறான்.
𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃	ஸூர்யன்
𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌉𑌤	பூமியை (யும்) கூட
𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂	ஸ்வர்க்கத்தை (யும்)
𑌦𑌾𑌧𑌾𑌰	தரித்தவன்.
𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃	ஸூர்யன்
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑍀𑌃	மனிதர்களை
𑌅𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑌾	விழித்திருக்கும்படி
𑌅𑌭𑌿𑌚𑌷𑍍𑌟𑍇	செய்கிறான்.
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯	அழிவற்ற ஸூர்யன்பொருட்டு
𑌹𑌵𑍍𑌯𑌂	ஹவ்யத்தை (அன்னம் பாயசம் முதலியவற்றை)
𑌘𑍃𑌤𑌵𑌤𑍍	நெய்யுடன்
𑌵𑌿𑌧𑍇𑌮	தயாரிப்போம் (கொடுப்போம்.)
𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰	ஓ! ஸூர்யபகவானே!
𑌯𑌃	எந்த எஜமானன்
𑌤𑍇	உன்னுடைய ஸம்பந்தமான
𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇𑌨	கர்மத்தால் (உபாஸனையால்)
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮	வேதமந்த்ரங்களுடன் கூடிய உன் விஷயமான யஜ்ஞத்தை அல்லது ப்ரஹ்மத்யானத்தை
𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿	அநுஷ்டிக்கும் சக்தனாக விரும்புகிறானோ
𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰	ஓ! ஸூர்யபகவானே!
𑌮𑌰𑍍𑌤𑌃	மனிதனை
𑌸𑌃	அந்த எஜமானன்
𑌪𑍍𑌰	பலாத்காரமாக
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍	கர்மபலத்துடன் கூடினவனை

𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁	ஆகக்கடவது.
𑌤𑍍𑌵𑍋𑌤𑌃	உன்னால்
(𑌊𑌤𑌃)	காப்பாற்றப்படுவதிலிருந்து
(𑌸𑌃)	அந்த எஜமான்
𑌨 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇	ரோகாதிகளால் பீடிக்கப்படமாட்டான்.
𑌨 𑌜𑍀𑌯𑌤𑍇	விரோதிகளால் (காமாதிகளால் கெடுதியடையமாட்டான்)
𑌏𑌨𑌂	இவனை (யஜமானனை)
𑌅𑌂𑌹𑌃	பாபமானது
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃	ஸமீபத்திலும்
𑌦𑍂𑌰𑌾𑌤𑍍	தூரத்திலும்
𑌨 𑌅𑌶𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿	அணுகாது. (வசப்படுத்தாது).

மனுஷ்யர்களின் ஆஹாரத்திற்குக்காரணமான காலமழை பெய்விக்கும் பகலின் அபிமானியான ஸூர்யபகவானுடைய கேட்க போக்யமான கீர்த்தியானது, விசேஷமான பலத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய மஹத்தானது அவனுடைய ஸத்யமானதும் அதிசயமானதுமான கீர்த்திபொருந்திய ஸ்தோத்ரத்தை யாகஞ்செய்வோம். (நினைப்போம்.) பகலபிமானியான ஸூர்யபகவான் ஸகல ஜனங்களின் தன்மையையறிந்து அவரவர்களுக்குத் தகுதியான அந்தந்த அதிகாரங்களைச் செய்யும்படி புத்தியை நியமிக்கிறான். ஸூர்யன் பூமியையும் ஸ்வர்க்கத்தையும் தரித்தவன். ஸூர்யன் மனிதர்களை ஜாக்கிரதையாயிருக்கும்படி செய்கிறான். (எங்கும் தன் கிரணங்களைப் பரப்பி அவற்றால் பார்க்கிறான் அல்லது ப்ரகாசிப்பிவிக்கிறான்). நாசமற்ற ஸூர்யன் பொருட்டு ஹவ்யத்தை (அந்நம் பாயஸம் முதலியவற்றை) நெய்யுடன் தயாரிப்போம். (கொடுப்போம்.) ஓ! ஸூர்யபகவானே! எந்த எஜமானன், உன் சம்பந்தமான கர்மத்தால் (உபாஸனையால்) வேதமந்த்ரங்களுடன் யஜ்ஞத்தை அல்லது ப்ரஹ்மத்யானத்தை அநுஷ்டிக்கும் சக்தனாக விரும்புகிறானோ! ஓ! மித்ர! மனிதனை அந்த எஜமானன் பலாத்காரமாக கர்மபலத்துடன் கூடினவனாகக்கடவது. உன்னால் காப்பாற்றப்படுவதிலிருந்து, அந்த எஜமான் ரோகாதிகளால் பீடிக்கப்படமாட்டான்; விரோதிகளால் (காமாதி

களால்) கெடுதியடையமாட்டான். இவனை (யஜமானனை) பாபங்
ளது ஸமீபத்திலும் தூரத்திலும் அணுகாது. (வசப்படுத்தாது)

மத்யாஹ்ந உபஸ்தானம்.

आसत्येन रजसा वर्तमानो निवेशयन् अमृतं मर्त्यञ्च। हिरण्ययेन सविता रथेनादेवोयाति भुवनानि पश्यन् ॥१॥ उद्वयं तमसस्परिपश्यन्तोज्योतिरुत्तरं। देवं देवत्रा सूर्यमगन्मज्योतिरुत्तमम्॥ उदुत्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः ॥ दृशे विश्वाय सूर्यं ॥२॥ चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः। आप्राद्यावा पृथिवी अन्तरिक्षम् सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्च ॥ ३ ॥ तच्चक्षुर्देवहितं पुरस्ताच्छुक्रमुच्चरत्। पश्येम शरदः शतं जीवेम शरदः शतं नन्दाम शरदः शतं मोदाम शरदः शतं भवाम शरदः शतं शृणवाम शरदः शतं प्रब्रवाम शरदः शतं अजीतास्स्याम शरदः शतं ज्योक्चसूर्यंदृशे। य उदगान्महतोर्णवाद्विभ्राजमानः सरिरस्य मध्यात्समा वृषभो लोहिताक्षः सूर्योविपश्चिन्मनसा पुनातु ॥ ४ ॥

ஆஸத்யேந ரஜஸா வர்த்தமாநோ நிவேஶயந் அம்ருதம் மர்த்யஞ்ச। ஹிரண்யயேந ஸவிதா ரதேநா தேவோயாதி புவநாநி பஶ்யந் ॥௧॥ உத்வயம் தமஸஸ்பரிபஶ்யந்தோ ஜ்யோதிருத்தரம்। தேவம் தேவத்ராஸூர்யமகந்ம ஜ்யோதிருத்தமம்॥ உதுத்யம் ஜாதவேதஸம் தேவம் வஹந்தி கேதவ:। த்ருஶே விஶ்வாய ஸூர்யம் ॥௨॥ சித்ரம் தேவாநாமுதகாதநீகம் சக்ஷுர்மித்ரஸ்ய வருணஸ்யாக்நே: ॥ ஆப்ராத்யாவாப்ருதிவீ அந்தரிக்ஷம் ஸூர்ய ஆத்மா ஜகதஸ்தஸ்துஷஶ்ச ॥ ௩ ॥ தச்சக்ஷுர்தேவஹிதம் புரஸ்தாச்சுக்ரமுச்சரத் ॥ பஶ்யேம ஶரத: ஶதம் ஜீவேம ஶரத: ஶதம் நந்தாம ஶரத: ஶதம் மோதாம

ஶரத: ஶதம் பவாம ஶரத: ஶதம் ஶ்ருணவாம ஶரத: ஶதம் ப்ரப்ரவாம ஶரத: ஶதம் அஜீதாஸ்யாம ஶரத: ஶதம் ஜ்யோக்ச ஸூர்யம் த்ருஶே ॥ ய உதகாந்மஹதோர்ணவாத் விப்ராஜமாநஸ் ஸரிரஸ்ய மத்யாத்ஸமா வ்ருஷபோ லோஹிதாக்ஷ: ஸூர்யோ விபஶ்சிந்மநஸா புநாது ॥ ௪ ॥

ஆஸத்யேந	ஸத்யஸ்வரூபமானதும்
ரஜஸா	மனோரம்யமானதுமான தேஜோமண்டலத்துடன்
ஆவர்த்தமாந:	எங்கும் ஸஞ்சரிக்கின்றவனும்
அம்ருதம்	([illegible]லை மாலைகளில்) தேவர்களையும்
மர்த்யஞ்ச	மனுஷ்யர்களையும்
நிவேஶயந்	அந்தந்த லோகங்களில் அவரவர்களுடைய காரியங்களைச் செய்யச்சமர்த்தர்களாகச் செய்துகொண்டுமிருக்கிற
ஸவிதா	ஸூர்யபகவான்,
ஹிரண்யயேந	பொன்மயமான
ரதேந	ரதத்துடன்
தேவ:	ப்ரகாஸிப்பவனாய்
புவநாநி	உலகங்களை
பஶ்யந்	பார்த்துக்கொண்டு
ஆயாதி	வருகிறான். ॥ ௧ ॥
வயம்	நாம்
தமஸஸ்பரி	இருட்டிற்கப்பால் (விளங்குகிற)
உத்தரம்	மேலான
ஜ்யோதி:	ஜோதியை
உத்பஶ்யந்த:	பார்த்துக்கொண்டு
தேவத்ரா	தேவர்களுக்குள்
உத்தமம்	உத்தமனையும்

ஜ்யோதி꞉	ஜோதிரூபமாயுமிருக்கிற
ஸூர்யம் தேவம்	ஸூர்யபகவானை
ப்ரபத்³யே	சரணாகதியடைகிறோம்.
தம்	அந்த (மேற்சொன்னமகிமைபொருந்திய
ஜாதவேத³ஸம்	ப்ராணிகளின் செய்கைகளை அறிகி [றவனும்
தே³வம்	திவ்யமானவனுமான
ஸூர்யம்	ஸூர்யபகவானை
கேதவ꞉	கிரணங்கள்
விஶ்வாய	உலகத்தினுடைய
த்³ருஶே	பார்வையின்பொருட்டு
உத்³வஹந்தி	வஹிக்கின்றன. ॥ ௨ ॥
சித்ரம்	நாநாவர்ணங்களாக ப்ரகாசிக்கிற
தே³வாநாம்	கிரணங்களின்
அநீகம்	ஸமூகமான ஸூர்யமண்டலமானது
மித்ரஸ்ய	பகலின் அபிமானிதேவதையான மித்ரனுக்கும்
வருணஸ்ய	ராத்ரியின அபிமானிதேவதையான வருணனுக்கும்.
அக்³நே꞉	பகல் இரவு ஆகிய இரண்டிற்குமபிமானி தேவதையான அக்நிக்கும்
சக்ஷு꞉	பார்வைக்குஸ்தானமாக
உத³கா³த்	ஆவிர்பவித்தது.
ஸூர்ய꞉	அந்த மண்டலாந்தர்யாமியான ஸூர்யன்
ஜக³த꞉	அசையும் (தேவமானுஷ்யாதி) ப்ராணிகளுக்கும்
தஸ்து²ஷ꞉ ச	அசையாப் (புற்பூண்டு மரம் முதலான)பொருள்களுக்கும்
ஆத்மா	ஆத்மஸ்வரூபமாய்
த்³யாவாப்ருதி²வீ அந்தரிக்ஷம் ச	ஸ்வர்க்கம் மர்த்யம் ஆகாசம் இவைகளையும்

ஆப்ரா꞉	மற்றெங்கும் தன் கிரணங்களால் வ்யாபித்துச்செய்கிறான். ॥ ௩ ॥
தே³வஹிதம்	தேவர்களுக்கு ஹிதமாயும்
சக்ஷு꞉	அநுக்ரஹிக்கக்கூடியதாயும்
புரஸ்தாத்	காலையில்
உச்சரத்	உதயமாகிவருகிறதும்
ஶுக்ரம்	நிர்மலமானதுமான
தத்	அந்த ப்ரசித்தமான ஸூர்யமண்டலத்தை
ஶரத³꞉ ஶதம்	நூறு வருஷம்
பஶ்யேம	பார்ப்போம்;
ஶதம் ஶரத³꞉	வேதோக்தமான நூறுவயது
ஜீவேம	ஜீவித்திருப்போம்;
ஶரத³꞉ ஶதம்	நூறாண்டுவரை
நந்தா³ம	புத்ரபௌத்ராதிகளோடு வ்ருத்தியடை [வோம்;
ஶதம் ஶரத³꞉	நூறு வருஷம்
மோதா³ம	சந்தோஷமடைவோம்
ஶரத³꞉ ஶதம்	நூறு வயது
ப⁴வாம	நம் ஸ்தானங்களிலேயேயிருந்து சுகமடை [வோம்;
ஶரத³꞉ ஶதம்	நூறுவயது
ஶ்ருணவாம	ப்ரியமான வசனங்களைக் கேட்போம்;
ஶதம் ஶரத³꞉	நூறாண்டுவரை
ப்ரப்³ரவாம	ப்ரியமான வார்த்தைகளையே பேசுவோம்;
ஶரத³꞉ ஶதம்	நூறு வருஷங்கள்
அஜீதாஸ்யாம	சத்ருக்களால் ஜயிக்கப்படாதவர்களாவோ [ம்;
ஜ்யோக்	ஜ்வலிக்கின்ற
ஸூர்யம்	ஸூர்யனை
த்³ருஶே	பார்க்க விரும்புகிறோம்;
ய꞉	எந்த ஸூர்யன்,

*𑌸𑌲𑌿𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍	ஜலமத்தியிலிருந்து
𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌨𑌃	ப்ரகாசித்துக்கொண்டு
𑌮𑌹𑌤𑌃	பெரிதான
𑌅𑌰𑍍𑌣𑌵𑌾𑌤𑍍	ஸமுத்திரத்திலிருந்து
𑌉𑌦𑌗𑌾𑌤𑍍	உத்பவித்தானே!
𑌵𑍃𑌷𑌭𑌃	ஸமஸ்த ப்ராணிகளின் சுகத்திற்குக்காரணமான மழைக்குஹேதுவானவனும்
𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌃	சிவந்த கிரணங்களையுடையவனும்
𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍	எல்லாவற்றையும் பார்த்தறிகிறவனுமான
𑌸𑌃	அந்த ஸூர்யன்
𑌮𑌾	என்னை
𑌮𑌨𑌸𑌾	அன்புடன்
𑌪𑍁𑌨𑌾𑌤𑍁	ரக்ஷிக்கட்டும்.

ஸத்யஸ்வரூபமானதும் மனோரம்யமானதுமான தேஜோமண்டலத்துடன் எங்கும் ஸஞ்சரிக்கின்றவனும், காலை மாலைகளில் தேவர்களையும் மனுஷ்யர்களையும் அந்தந்த லோகங்களில் அவரவர்களுடைய கார்யங்களைச் செய்ய சமர்த்தர்களாகச் செய்துகொண்டிருக்கிற ஸூர்யபகவான், பொன்மயமான ரதத்துடன் ப்ரகாசிப்பவனாய் உலகங்களைப்பார்த்துக்கொண்டு வருகிறான். (க)

நாம் இருட்டிற்கப்பால் விளங்குகிற மேலான ஜோதியைப் பார்த்துக்கொண்டு தேவர்களுக்குள் உத்தமனையும் ஜோதிரூபமாயுமிருக்கிற ஸூர்யபகவானை சரணாகதியடைகிறோம்.

அந்த (மேற்சொன்ன மஹிமைபொருந்தியவனும்) ப்ராணிகளின் செய்கைகளை அறிகிறவனும் திவ்யரூபனுமான ஸூர்யபகவானை கிரணங்கள் உலகத்தினுடைய பார்வையின் பொருட்டு வஹிக்கின்றன. (உ)

நாநாவர்ணங்களாக ப்ரகாசிக்கிற கிரணங்களின் ஸமூஹமான ஸூர்யமண்டலமானது, பகலின் அபிமானிதேவதையான மித்திரனுக்

* இது வேதபாஷை

கும் ராத்திரியின் அபிமானி தேவதையான வருணனுக்கும் பகலிரவு ஆகிய விரண்டினபிமானிதேவதையான அக்நிக்கும் பார்வைக்குஸ்தானமாக ஆவிர்ப்பவித்து, அந்த மண்டலாந்தர்யாமியான ஸூர்யன், அசையும் (தேவமனுஷ்யாதி) ப்ராணிகளுக்கும் அசையாப் (புற்பூண்டுமரம் முதலான) பொருள்களுக்கும் ஆத்மஸ்வரூபமாய், ஸ்வர்க்கம மர்த்தியம் (பூலோகம்) ஆகாசம் இவைகளையும் மற்றெங்கும் தன் கிரணங்களால் வ்யாபிக்கச் செய்கிறான். (௩)

தேவர்களுக்கு ஹிதமாயும் அநுக்ரஹிக்கக் கூடியதாயும் காலையில் உதயமாகி வருகிறதும் நிர்மலமானதுமான அந்தப்ரஸித்தமான ஸூர்ய மண்டலத்தை நூறு வருஷம் பார்ப்போம் (வேதோக்தமான) நூறு வயது ஜீவித்திருப்போம்; நூறாண்டு வரை புத்திர பௌத்ராதிகளுடன் வ்ருத்தியடைவோம்; நூறு வருஷம் ஸந்தோஷமடைவோம்; நூறு வயது நம் ஸ்தானங்களிலேயேயிருந்து ஸுகமடைவோம்; நூறு வயது ப்ரியமான வசனங்களை கேட்போம்; நூறாண்டு வரை ப்ரியமான வார்த்தைகளையே பேசுவோம்; நூறு வருஷங்கள் சத்ருக்களால் ஜயிக்கப்படாதவர்களாவோம்; ஜ்வலிக்கின்ற ஸூர்யனைப் பார்க்க விரும்புகிறோம்; எந்த ஸூர்யன், ஜலமத்தியிலிருந்து ப்ரகாசித்துக்கொண்டு பெரிதான ஸமுத்ரத்திலிருந்து உத்பவித்தானோ! ஸமஸ்த ப்ராணிகளின் சுகத்திற்குக் காரணமான மழைக்கு ஹேதுவானவனும் சிவந்த கிரணங்களையுடையவனும் எல்லாவற்றையும் பார்த்தறிகிறவனுமான அந்த ஸூர்யன் என்னை அன்போடு ரக்ஷிக்கட்டும்.

ஸாயங்கால உபஸ்தானம்.

ॐ इमं मे वरुण श्रुधीहव मद्याच मृडय । त्वामवस्युराचके । तत्त्वायामि ब्रह्मणावन्दमानस्तदाशास्ते यजमानो हविर्भिः । अहेडमानो वरुणेह बोध्युरुशँ समान आयुःप्रमोषीः ॥१॥ यच्चिद्धिते विशो यथा प्रदेववरुणव्रतं । मिनीमसिद्यविद्यवि । यत्किंचेदं वरुणदैव्येजने भिद्रोहं मनुष्याश्चरामसि । अचित्तीयत्तवधर्मायुयोपिममानस्तस्मादेन

सोदेवरीरिषः। कितवासो यद्रिरिपुर्नदिवि यद्वाघा सत्यमुतयन्नविद्म। सर्वाताविष्य शिथिरेव देवाथा तेस्याम वरुणप्रियासः॥

𑌓𑌂 𑌇𑌮𑌂 𑌮𑍇 𑌵𑌰𑍁𑌣 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌧𑍀 𑌹𑌵𑌮𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌮𑍃𑌡𑌯। 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌵𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑌾𑌚𑌕𑍇। 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃। 𑌅𑌹𑍇𑌡𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌵𑌰𑍁𑌣𑍇𑌹 𑌬𑍋𑌧𑍍𑌯𑍁𑌰𑍁𑌶𑌂𑌸 𑌮𑌾 𑌨 𑌆𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌷𑍀𑌃 ॥௧॥ 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌰𑍁𑌣 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂। 𑌮𑌿𑌨𑍀𑌮𑌸𑌿 𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿। 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑍇𑌦𑌂 𑌵𑌰𑍁𑌣 𑌦𑍈𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌜𑌨𑍇𑌽𑌭𑌿𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑌾𑌮𑌸𑌿 𑌅𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍀 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌵 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌯𑍁𑌯𑍋𑌪𑌿𑌮 𑌮𑌾 𑌨𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌨𑌸𑍋 𑌦𑍇𑌵 𑌰𑍀𑌰𑌿𑌷𑌃। 𑌕𑌿𑌤𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌰𑌿𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑍍𑌨 𑌦𑍀𑌵𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌘𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤𑌯𑌨𑍍𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌮। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌥𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌥𑌾 𑌤𑍇𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑌃॥

𑌹𑍇 𑌵𑌰𑍁𑌣	ராத்ர்யபிமானிதேவதையான ஓ! வருண பகவானே!
𑌮𑍇	என்னுடைய
𑌇𑌮𑌂	இந்த
𑌹𑌵𑌂	ஸ்துதியை
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌧𑍀	கேட்டருள்வாய்;
𑌅𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌚 (𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌚)	இப்பொழுதே
𑌮𑍃𑌡𑌯	பந்தத்திலிருந்து என்னை விடுவித்துக்காப் [பாற்றுவாய்
𑌅𑌵𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃	ரக்ஷிப்பைக்கோரும் நான்
𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂	உம்மை
𑌆𑌚𑌕𑍇	வணக்கமாக வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.
𑌤𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌾	அதற்காக
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾	வேதமந்த்ரத்தால்
𑌵𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌨𑌃	நமஸ்கரிக்கப்படுகிற
𑌤𑍍𑌵𑌾	உம்மை
𑌯𑌾𑌮𑌿	சரணமடைகிறேன்.
𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌃	யாக கர்த்தாவான எஜமானன்
𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃	நெய் முதலான ஹவிஸ்ஸுகளால்
𑌤𑌤𑍍	(உமக்கு திருப்திசெய்து யாகத்தினலுண்டாகும் ப்ரத்யவாய தோஷமென்னும் பந்தத்திலிருந்து விடுபடும்) ரக்ஷிப்பை
𑌆𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇	கோருகிறான்.
𑌹𑍇 𑌵𑌰𑍁𑌣	ஓ! வருணபகவானே!
𑌇𑌹	இவ்விஷயத்தில்
𑌅𑌹𑍇𑌡𑌮𑌾𑌨𑌃	உபேக்ஷிக்காமல்
𑌬𑍋𑌧𑌿	என் வேண்டுகோளையறிந்து காப்பாற்று.
𑌉𑌰𑍁𑌶𑌂𑌸	மஹத்தான கீர்த்திவாய்ந்தவனே!
𑌨𑌃	நமக்கு (எனக்கும் எஜமானனுக்கும்)
𑌆𑌯𑍁𑌃	வேதவிஹிதமான ஜீவ்யகாலத்தை
𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌷𑍀𑌃	குறைக்காதே.
𑌹𑌿	ஏனென்றால்
𑌹𑍇 𑌦𑍇𑌵	ஓ! தேவனே!
𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿	ஒவ்வொருநாளும்
𑌤𑍇	உம்முடைய
𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂	உபாஸனையை
𑌵𑌿𑌶𑍋 𑌯𑌥𑌾	லாபத்தை யெதிர்பார்க்கும் வியாபாரியைப் [போல
𑌯𑌤𑍍	எந்த காரணத்தினால்
𑌪𑍍𑌰𑌮𑌿𑌨𑍀𑌮𑌸𑌿	பலனை முக்யமாக நினைத்து குறைவுறச்செய்துவிட்டோமோ
𑌵𑌰𑍁𑌣	வருணதேவனே!
𑌦𑍈𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌜𑌨𑍇	ஸ்வர்க்கத்தில் வஸிப்பவரான உம்மிடத்தில்
𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚	பூர்ணமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ
𑌇𑌦𑌂	இந்த
𑌅𑌭𑌿𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑌂	வஞ்சனை
𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃	மனிதர்களான நாம்

(மஸி)	மனுஷ்யஸ்வபாவமான அந்தக்காரணத்தி [னால்
சராமஸி	புரிந்தோமோ
அசித்தீ-அசித்யா	அஞ்ஞானத்தினால்
தவ	உம்முடைய
யத்	எந்த
தர்மா-தர்மம்	தர்மத்தை
யுயோபிம	கெடுத்தோமோ
ஹே தேவ	ஓ! பகவானே
தஸ்மாத்	அந்த
ஏனஸ:	வஞ்சனைக்காக
ந:	எங்கள் விஷயத்தில்
மா ரீரிஷ:	கோபத்தையடையவேண்டாம்.
கிதவாஸ:-கிதவா:	வஞ்சகர்களான ரித்விக்குகள் (புரோஹிதர்)
யத்	எந்த கர்மத்தை
ரிரிபு:	தவறச்செய்தார்களோ
யத்வா ந தீவி	அல்லது நன்றாக விவரிக்காமல் விட்டுவிட் [டார்களோ
யத்வா	அதவா
யத்	எந்த
கா	பாபத்தை
ஸத்யம்	தெரிந்து செய்தோமோ
உத	மற்றபடி
ந வித்ம	தெரியாமற்செய்தோமோ
ஸர்வா தா	அந்த ஸகலமானவற்றையும்
சிதிரா இவ	சின்னபின்னமாக
விஷ்ய	போகும்படிசெய்.
ஹே தேவ	ஓ! வருணபகவானே!
அத	பிறகு
தே	உனக்கு
ப்ரியாஸ: ஸ்யாம	பக்தர்களாவோம்,

ராத்ரியபிமானி தேவதையான ஓ! வருணபகவானே! என்னுடைய இந்த ஸ்துதியைக்கேட்டருள்வாய் இப்பொழுதே பந்தத்திலிருந்து என்னை விடுவித்துக்காப்பாற்றுவாய். ரக்ஷிப்பைக்கோரும் நான் உன்னை வணக்கமாக (மேற் சொன்னவாறு செய்ய) வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். அதற்காக, வேதமந்த்ரத்தால் நமஸ்கரிக்கப்படும் உன்னை சரணமடைகிறேன். யாககர்த்தாவான யஜமானன், நெய் முதலான ஹவிஸ்ஸுகளால் (உனக்கு த்ருப்தி செய்து யாகத்தின் விக்நத்தாலுண்டாகும் ப்ரத்யவாய தோஷமென்னும் பந்தத்திலிருந்து விடுபடும்) ரக்ஷிப்பைக் கோருகிறேன். ஓ! வருணபகவானே இவ் விஷயத்தில் உபேக்ஷிக்காமல் என் வேண்டுகோளையறிந்து காப்பாற்று.

மஹத்தான கீர்த்திவாய்ந்தவனே! நமக்கு (எனக்கும் எஜமானனுக்கும்) வைதிகமான ஜீவ்யகாலத்தைக் குறைக்காதே. எனென்றால் ஒவ்வொரு நாளும் உன்னுடைய உபாஸனையை லாபத்தை எதிர்பார்க்கும் வியாபாரியைப்போல எக்காரணத்தினால் பலனை முக்கியமாக நினைத்து குறைவுறச்செய்து விட்டோமோ; வருணதேவனே! ஸ்வர்க்கத்தில் வசிப்பவனான உன்னிடத்தில் பூர்ணமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ இந்த வஞ்சனை மனிதர்களான நாம், மனுஷ்யஸ்வபாவமான அந்தக்காரணத்தினால் புரிந்தோமோ; அஞ்ஞானத்தினால் உன்னுடைய எந்த தர்மத்தைக் கெடுத்தோமோ; ஓ! பகவானே! அந்த வஞ்சனைக்காக எங்களைப்பற்றிக் கோபித்துக்கொள்ளாமல் மன்னிப்பாயாக. வஞ்சகர்களான ரித்விக்குகள் (புரோஹிதர்) எந்தக் கர்மாங்கத்தைத் தவறச்செய்தார்களோ; அல்லது நன்றாக விவரிக்காமல் விட்டுவிட்டார்களோ அதவா, எந்தபாபத்தைத் தெரிந்து செய்தோமோ; மற்றபடி யறியாமற் புரிந்தோமோ; அந்த ஸகலமான வற்றையும் சின்னபின்னமாகிப் போகும்படி செய் ஓ! வருணபகவானே! பிறகு, (நாம்) உனக்கு பக்தர்களாவோம்.

வி-ம்—'வாருணீ ப்ரதித்ய முபஸ்தாய' என்ற ச்ருதி வாக்யப்படி இந்த உபஸ்தானம் வருணனைக் குறித்ததாயிருந்தாலும ஆதித்யனைக் குறித்ததேயாம். வருணன் என்னும் பெயர், பரமாத்ம வாசகம். அதாவது: அசேதன சேதன ரூபமான ப்ரபஞ்சத்தை மூடியி

ருப்பது ஆவரணம். அந்த ஆவரணமுள்ளவன் வருணன். ப்ராணிகள், பகலில் செய்த இந்த்ரியவ்யாபாரங்களின் ஒய்வுக்காக, உலகத்தை இருளால் மறைத்து பரமாத்மாவிடத்தில் சுகித்திருக்கச் செய்வதனால் ஆயுள் ஆரோக்கியம் உண்டாகிறது. அந்த காலத்தையபிமானிக்கும்போது பரமாத்மாவுக்கு வருணனென்று நாமம் வழங்குகிறது.

அந்த ப்ரபாத்மாவே ஆவரணப்ரகருதியில் லீனமாகி தன்னிடத்தில் சுகித்திருக்கும் ஜீவகோடிகளின் அந்த:கரணங்களை, ஸூர்ய ரூபமாகத்தன் கிரணங்களென்னும் கரங்களால் விக்ஷேபப்ரகருதியில் ப்ரவர்த்திக்கும்படி யேவுகின்றபடியினால் ஸவிதா அல்லது ஸூர்யன் என்று பெயரடைகிறார். அந்தக் காரணத்தினாலே மித்திரனென்றுஞ் சொல்லப்படுகிறான்.

அதனால் காலை உபஸ்தானம் மித்திரனைக் குறித்தும் மாலை உபஸ்தானம் வருணனை குறித்தும் ஏற்பட்டது.

மித்திரனென்பதும் வருணனென்பதும் அக்நி என்பதும் ஆதித்யனென்பதும் வாசகபேதங்களன்றி வாச்ய பேதங்களன்று. மேற்கூறிய பெயர்களெல்லாம் ஒரே பரமாத்மாவின் பர்யாய நாமங்களேயாம்.

இந்த உபஸ்தானம் 'சுந:சேபர் என்ற பெயருள்ள ஓர் ரிஷி, அம்பரீஷன் அல்லது ஹரிச்சந்திரனுக்கு யாகப்பசுவாக தன் தகப்பனான அஜீகர்தர் அல்லது ரிசீகரால் விற்கப்பட்டவர். இவர் ஹரிச்சந்திரரோடு அயோத்யைக்கு வரும்வழியில் தன் மாமனை விச்வாமித்ரரைக்கண்டு, தன்னை ப்ராணப்ரதானம் பண்ணும்படி அவரை சரணாகதியடைந்தபோது அவரால் உபதேசிக்கப்பெற்ற "இமம்மே வருண' என்பது முதலான மந்தரங்களை ஜபித்து திரும்பவும் தன்னுயிரைப் பெற்றதோடு ஹரிச்சந்த்ரரது யாகத்தையும் பூர்த்திபண்ணின பலன் வருணனிடமிருந்து ஹரிச்சந்த்ரருக்குப் பெறுவித்தார். பாக-9, ,7 வா-ரா. 1, 61. தேவிபாக 7, 16. ஹரிவ. 1, 27ல்காண்க.

திக்ப்ரதக்ஷணம்.

* प्राच्यैदिशे याश्चदेवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च नमोनमः

दक्षिणायैदिशे याश्चदेवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च नमोनमः

प्रतीच्यैदिशे याश्चदेवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च नमोनमः

उदीच्यैदिशे याश्चदेवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च नमोनमः

ऊर्ध्वायैदिशे याश्चदेवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च नमोनमः

अधरायैदिशे याश्चदेवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च नमोनमः

अवान्तरायैदिशे याश्चदेवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च नमोनमः

* ப்ராச்யைதிசே யாச்ச தேவதா ஏதஸ்யாம்
ப்ரதிவஸந்த்யேதாப்யச்ச நமோ நம:
தக்ஷிணாயைதிசே யாச்ச தேவதா ஏதஸ்யாம்
ப்ரதிவஸந்த்யேதாப்யச்ச நமோ நம:
ப்ரதீச்யைதிசே யாச்ச தேவதா ஏதஸ்யாம்
ப்ரதிவஸந்த்யேதாப்யச்ச நமோ நம:
உதீச்யைதிசே யாச்ச தேவதா ஏதஸ்யாம்
ப்ரதிவஸந்த்யேதாப்யச்ச நமோ நம:
ஊர்த்வாயைதிசே யாச்ச தேவதா ஏதஸ்யாம்
ப்ரதிவஸந்த்யேதாப்யச்ச நமோ நம:
அதராயைதிசே யாச்ச தேவதா ஏதஸ்யாம்
ப்ரதிவஸந்த்யேதாப்யச்ச நமோ நம:
அவாந்தராயைதிசே யாச்ச தேவதா ஏதஸ்யாம்
ப்ரதிவஸந்த்யேதாப்யச்ச நமோ நம:

கிழக்கு திசைக்கு நமஸ்காரம். இந்த திசையில் அபிமானித்து எந்த தேவதைகள் வசிக்கின்றார்களோ அந்த தேவதைகளுக்கும் நமஸ்காரம்.

* இங்கு மாலையில் "ப்ரதீச்யை திசே" யிலிருந்து சொல்லி மேல் இரண்டு வரியை கீழே சொல்லிக் கொள்ளவும்

இப்படியே க்ரமமாக தெற்கு மேற்கு வடக்கு மேல் கீழ் அவாந்தரம் ஆகிய திசைகளுக்கும் அந்த திக்கின் அபிமானி தேவதைகளுக்கும் நமஸ்காரம் என்பதை ஊஹித்தறிக.

காயத்ரீ ப்ரஸ்தாபன மந்த்ரமான "உத்தமேசிகரே' என்ற பஞ்சாதி இவ்விடத்தில் அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்று கிருஷ்ண பண்டிதர் பாஷ்யத்திலும் ப்ரஹ்மகர்மசமுச்சயத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் இந்த தேசாசாரத்தையனுஸரித்து காயத்ரீயின் முடிவு அந்த மந்த்ரத்தாலும் அடைகிறதனால் காயத்ரீ ஜபத்தை யடுத்து எழுதப்பட்டது. இவ்வாறே தோ. யம். ராமராய் முறையும் இருக்கிறது.

ரிஷிகளின் நமஸ்காரம்.

नमोगङ्गा यमुनयोर्मध्ये ये वसन्ति ते मे प्रसन्नात्मानश्चिरञ्जीवितं वर्धयन्ति । नमो गङ्गायमुनयोर्मुनिभ्यश्च नमो नमो गङ्गायमुनयोर्मुनिभ्यश्चनमः ॥

𑌨𑌮𑍋 𑌗𑌂𑌗𑌾 𑌯𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌯𑍇 𑌵𑌸𑌂𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰
𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌶𑍍𑌚𑌿𑌰𑌂𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌯𑌂𑌤𑌿। 𑌨𑌮𑍋 𑌗𑌂𑌗𑌾𑌯𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋
𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑍋 𑌗𑌂𑌗𑌾𑌯𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌨𑌮𑌃।

கங்கை யமுனை நதிகளினிடையில், சாந்தமான மனதுடன் எந்த ரிஷிகள் வசிக்கின்றார்களோ! அவர்கள் எனக்கு தீர்க்காயுளைக்கொடுத்து விர்த்தி செய்கிறார்கள். அதனால் கங்கை யமுனை நதிகளின் மத்தியில் வசிக்கிற முனிகளுக்கு நமஸ்காரம். அவர்களுக்கு புனர் நமஸ்காரம்.

कामोऽकार्षीन्मन्युकार्षीन्नमोनमः

𑌕𑌾𑌮𑍋𑌽𑌕𑌾𑌰𑍍𑌷𑍀𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌰𑌕𑌾𑌰𑍍𑌷𑍀𑌨𑍍𑌨𑌮𑍋𑌨𑌮𑌃 ।

காமாபிமானி தேவன் (ஸகல கர்மத்தையும்) செய்கிறான். கோபத்திற்கு அபிமானி தேவன் (ஸகல கர்மத்தையும்) செய்கிறான் அதனால் காமாபிமானி தேவனுக்கு நமஸ்காரம். மந்யுவி(கோபத்தி)ன் அபிமானி தேவனுக்கு நமஸ்காரம்.

"𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾" 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃

"[illegible]" 𑌗𑍀𑌤𑌾

காமாபிமானி தேவன் எல்லாக் கர்மங்களுக்கும் கர்த்தா. நான் கர்த்தாவல்ல என்ற ச்ருதியும் ஆத்மவந்தன் எக்கர்மங்களைச் செய்தாலும் அவற்றின் பலரூபமான பந்தத்தில் சம்பந்தப்படமாட்டான் என்ற கீதையும் இங்கு ப்ரமாணமாகக்கொள்ளப்பட்டது. இதனால் நான்கு ஆச்ரமத்தாரும் ஸந்த்யாவந்தனம் முதலிய ஸமஸ்த வைதிக கர்மங்களை யனுஷ்டிப்பது யுக்தமென்று சித்திக்கிறது.

பஞ்சபூத நமஸ்காரம்.

पृथिव्यापस्तेजोवायुराकाशात् ।

𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌾𑌕𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍 ।

ப்ருதிவி, ஜலம், அக்னி, வாயு, ஆகாசமாகிய பஞ்சபூதாபிமானி தேவதைகளுக்கு நமஸ்காரம்.

இவ்வாக்யம் 5-வது வேற்றுமையில் முடிந்தது. சாந்தஸம் (வேதபாஷை)

ஸந்த்யா நமஸ்காரம்.

याँ सदा सर्वभूतानि स्थावराणि चराणि च ।
सायंप्रातर्नमस्यन्ति सा मा सन्ध्याभिरक्षतु ॥

𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚।
𑌸𑌾𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍍𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯𑌂𑌤𑌿 𑌸𑌾 𑌮𑌾 𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑍁॥

அசையாத மரம் புற்பூண்டு முதலிய ப்ராணிகளும், அசையும் தேவ மனுஷ்ய ம்ருகாதி ப்ராணிகளும் காலைமாலை (முச்சந்தி) களில் எந்த தெய்வத்தை நமஸ்கரிக்கின்றனவோ அந்த ஸந்த்யாதேவி என்னை, முன்னின்று எப்பொழுதும் காப்பாற்றட்டும்.

सन्ध्यायैनमः। विद्यायैनमः। गायत्र्यैनमः। सावित्र्यैनमः। सरस्वत्यैनमः। सर्वेभ्यो देवेभ्योनमः। सर्वेभ्यो ब्राह्मणेभ्योनमः। गुरुभ्योनमः। आचार्येभ्योनमः।

𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍈𑌨𑌮𑌃। 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑍈𑌨𑌮𑌃। 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍈𑌨𑌮𑌃। 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍈𑌨𑌮𑌃। 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑍈𑌨𑌮𑌃। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌨𑌮𑌃। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌨𑌮𑌃। 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌭𑍍𑌯𑍋𑌨𑌮𑌃। 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌨𑌮𑌃।

இதன் பொருள் வெளிப்படை.

பகவத் த்யானம்.

नमो ब्रह्मण्यदेवाय गोब्राह्मणहितायच।
जगद्धिताय कृष्णाय गोविंदाय नमो नमः॥
आकाशात्पतितं तोयं यथा गच्छति सागरम्।
सर्वदेवनमस्कारः केशवं प्रतिगच्छति॥

𑌨𑌮𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌗𑍋𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌚।
𑌜𑌗𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌂𑌦𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃॥
𑌆𑌕𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌮𑍍।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿॥

ப்ராஹ்மணர்களை தெய்வமாகக்கொண்டவனும் ப்ராஹ்மணன் முதல் பசுவரையிலுள்ள ஸகலப்ராணிகளுக்கும் ஹிதம்(உபகாரம்)

புரிகின்றவனும் ஸகலவுலகங்களுக்கும் காலமழை முதலியசாதனங்களினால் அந்த ஆஹாராதிகளைக்கொடுத்து ரக்ஷிக்கின்றவனுமான க்ருஷ்ணன் கோவிந்தன் என்பது முதலிய பலநாமங்களாலழைக்கப்படும் பகவானுக்கு மும்முறையும் நமஸ்காரம்.

ஆகாசத்திலிருந்து விழும் மழைஜலமானது பல நாமங்கள் பெற்ற நதிகளாகப்பாய்ந்து சமுத்ரத்தையடைவதுபோல பலநாமம் பெற்றதெய்வங்களைக்குறித்து செய்யப்படும் நமஸ்காரமானது கேசவனென்னும் பகவானை நோக்கிச்செல்கின்றன. (அடைகின்றன.)

அபிவாதனம்.

चतुःसागरपर्यन्तं गोब्राह्मणेभ्यःशुभंभवतु आंगिरस भार्हस्पत्य भारद्वाजेति त्रयार्षेयप्रवरान्वितः भारद्वाजगोत्रः आपस्तम्भसूत्रः यजुश्शाखाध्यायी वेंकटरामशर्माहंभोऽभिवादये॥

𑌚𑌤𑍁𑌸𑍍𑌸𑌾𑌗𑌰𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍋𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌶𑍁𑌭𑌂𑌭𑌵𑌤𑍁 𑌆𑌂𑌗𑍀𑌰𑌸 𑌬𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌪𑌤𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑍇𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌰𑍍𑌷𑍇𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 𑌭𑌾𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌗𑍋𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌆𑌪𑌸𑍍𑌤𑌂𑌬𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌯𑌜𑍁𑌶𑍍𑌶𑌾𑌖𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍀 𑌵𑍇𑌂𑌕𑌟𑌰𑌾𑌮𑌶𑌰𑍍𑌮𑌾𑌹𑌂𑌭𑍋𑌽𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑌯𑍇।

நான்குபக்கமுஞ் சமுத்ரஞ்சூழ்ந்த பூமியில் வசிக்கும் பசுமுதல் ப்ராஹ்மணர்வரையிலுள்ள ப்ராணிகளுக்கு க்ஷேமம் உண்டாகக்கடவது. மூன்று அல்லது ஐந்து ரிஷிகளுடன் கூடின கோத்ரத்தையுடையவனும் ஸூத்ரத்தில் விதித்த கர்மங்களையனுஷ்டிப்பவனும் (இன்ன) வேதத்தின் பாகத்தை அத்யயனஞ்செய்கிறவனும்... ......பெயருடையவனுமான நான் ஓ! ஸந்த்யாதேவி! உன்னை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

'சதுஸ்ஸாகரபர்யந்தம்' என்பதற்கு நான்கு சமுத்ரம் உள்ள பூமிவரையிலும் என்று பொருள். சமுத்ரம் ஏழு என்பது ப்ரஸி

கோடிட்ட இடங்களில் தங்கள் தங்கள் கோத்ர ப்ரவராதிகளையும் பெயரையும் சொல்லிக்கொள்க.

த்தம். அப்பொழுது ஸப்த சமுத்ரங்களின் மத்தியிலுள்ள நவ கண்டங்கள் வரையிலும் என்று அர்த்தமாகும். அதனால் 'சதுஸ் ஸாகர' என்பது உபலக்ஷணமெனவறிக. 'அபிவாதனம்' என்றால் அபி=முன்பு வாதனம்=சொல்லல் என்றுபொருள். அதாவது ஒருவர் முன்னின்று தன் கோத்ரப்ரவராதிகளைச்சொல்லி வணங்குதல். இவ்விடத்தில் ஸந்த்யாதேவியின் முன்னின்று ('போ' என்ற சப்தம் மர்யாதையாக அழைத்தல் அல்லது நோக்கல்) தன்ப்ரவர கோத்ராதிகளைச்சொல்லி நமஸ்கரித்ததாகும். ஒவ்வொருவரும் ஸந்த்யாவந்தனம் முதலிய கர்மங்களின் முடிவில் அதன் ஸாத்குண்யார்த்தம் (அறியாத் தன்மை அல்லது தன்னடக்கத்தின் பொருட்டு) அபிவாதனஞ்செய்யவேண்டியது விதி. தன்னிலும் வயது ஞானம் தவம் அத்யயனம் வித்வத்வம் முதலியவற்றில் பெரியோரைக்கண்டபொழுதிலும் நக்ஷத்ரம் பூமி ப்ராஹ்மணர் முதலியவர்களைக்கண்டபொழுதிலும் அபிவாதனஞ்செய்யவேண்டுமென்றும்; வயதில் இளையவராயிருந்தாலும் வேதார்த்தமறிந்தவர்களை புத்ரன் சிஷ்யன் பெண்வயிற்றுப்பேரன் தங்கைபுருஷன் ஆகாமலிருந்தால் அபிவாதனஞ்செப்பவேண்டுமென்றும் ஸ்ம்ருதிவாக்யங்கள் விதிக்கின்றன.

அபிவாதனம் செய்யும்முறை.

"தக்ஷிணம் பாஹும் ச்ரோத்ரஸமம் ப்ரஸார்ய ப்ராஹ்
மணோ(அ)பிவாதயேத்"

ப்ராஹ்மணன் வலது கையை வலது செவிக்குச் சமமாக விரித்து வைத்து இரண்டு கையும் சேர்த்து நமஸ்கரிக்கவேண்டும்" என்று பகவான் ஆபஸ்தம்பமுனிவர் சொல்லுகிறார்.

"ஸ்வபாதௌ நமஸ்குர்யாத் கோத்ரப்ரவரபூர்வகம்!

கோத்ர ப்ரவரபூர்வகமாக தன்கால்களுக்கு நமஸ்கரிக்கவேண்டுமென்று சந்த்ரிகையில் சொல்லியிருக்கிறது. இதற்கு தன் கால் சமத்தில் பூமியைத்தொட்டு நமஸ்கரிக்கச்சொல்லியதாக க்ருஷ்ண பண்டிதர் அர்த்தஞ்செய்திருக்கிறார்.

இடதுகால் வலது முழங்கால் தலை பூமியில் படும்படி நமஸ்கரித்து எழுந்து நின்று ஸ்வஸ்திகமான இரண்டு கைகளால் இரண்டு செவிகளைத்தொட்டு தலை வணக்கத்துடன் அபிவாதனஞ்செய்யவேண்டுமென்று ஆஹ்நிக சந்த்ரிகையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இதில் சொன்னபடி நமஸ்கரித்து இரண்டுகைகளாலும் இரு செவிகளைத்தொட்டு அபிவாதனஞ்செய்து தன் இரண்டு பாதங்களுக்குச் சமத்தில் பூஸ்பர்சனஞ்செய்வது இத்தேசத்து சிஷ்டாசாரமாயிருக்கிறது.

ஸ்வஸ்திகம்=இரு உள்ளங்கைகளை உயர்முகமாக விரித்திருத்தல். அந்த இரண்டுகைகளால் செவிகளைத்தொடுவது ஸ்வஸ்திகரச்ரோத்ர ஸ்பர்சனம் எனப்படும்.

ஆசமனம்.

அச்யுதாதி அல்லது கேசவாதி முன்போலவே செய்க.

பகவத் ஸமர்ப்பணம்.

காயேந வாசா மநஸேந்த்ரியைர்வா புத்த்யாத்மநா வா
ப்ரக்ருதேஸ்ஸ்வபாவாத் கரோமி யத்யத் ஸகலம் பரஸ்மை நாரா-
யணாயேதி ஸமர்பயாமி ||

சரீரத்தினாலும் வாக்கினாலும் மனதினாலும் இந்த்ரியங்களாலும் புத்தியினாலும் அல்லது அஹங்காரத்தினாலும் ப்ரக்ருதியின் ஸ்வபாவத்தால் நான் எந்தெந்த கர்மங்களைச் செய்கிறேனோ அந்த ஸகலமான பலத்துடன் கூடின கர்மங்களைப் பரமாத்மாவான நாராயணனுக்கு ஸமர்ப்பணஞ் செய்கிறேன்.

ஸ்வரோத்ராவிஹீநம் ச வர்ணாக்ஷர வ்யவஸ்திதம் |
தத்ஸர்வம் பரிபூர்ணம் ஸ்யாத் ஸ்ரீக்ருஷ்ணஸ்மரணம் பரம் ||

த்ரிகால ஸந்த்யாவந்தனம் ஸம்பூர்ணம்.

ஓம் தத் ஸத் ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து.

ஸந்த்யாவந்தனத்திலுள்ள ஸகல மந்த்ரங்களின் ரிஷி சந்தஸ் முதலியன.

1. ப்ரணவம், 2. வ்யாஹ்ருதிகள், 3. காயத்ரீ, 4. காயத்ரீசிரஸ் ஆகிய நான்கிற்கும் ரிஷ்யாதிகம் முன்பு கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பாக்கியுள்ள மற்றவைகளுக்கு ரிஷ்யாதிகம் இங்கு அடியில் வருமாறு கூறப்படும்.

1. 𑌆𑌪𑍋𑌹𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑌿 𑌤𑍃𑌚𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑍀𑌷𑌃 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪
𑌋𑌷𑌿𑌃 । 𑌆𑌪𑍋𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 । 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃 । 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑍇 𑌵𑌿
𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 ।

1. ஆபோஹிஷ்டா என்ற 9ரிக்குகளுக்கு அம்பரீஷர் ஸிந்துத்வீபர் ரிஷி. *ஜலங்கள் தேவதை. காயத்ரீ சந்தஸ், 5-ம் ரிக் வர்த்தமானா சந்தஸ், 7-ம் ரிக் ப்ரதிஷ்டா சந்தஸ், 8—9-ம் ரிக்குகள் அநுஷ்டுப் சந்தஸ், மார்ஜனத்தில் உபயோகப்படுபவை.

2. 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌲𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦
𑌋𑌷𑌿𑌃 । 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌪𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌶𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃 । 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑌮𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 ।

2. ஸூர்யச்ச என்ற அநுவாகத்திற்கு யாஜ்ஞவல்க்ய உபநிஷத்துக்கள் ரிஷி. ஸூர்யன், கோபம், ராகத்வேஷாதிகள் ராத்ரி தேவதைகள். ப்ரக்ருதி சந்தஸ் மந்த்ராசமன (ஜலப்ராசன)த்தில் உபயோகம்.

3. 𑌦𑌧𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌵𑍍𑌣𑍍𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍃𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵 𑌋𑌷𑌿𑌃। 𑌦𑌧𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾
𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌪𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃 । 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 ।

3. ததிக்ராவ்ண என்ற ரிக்குக்கு வாமதேவர் ரிஷி. ததிக்ராவா (அக்நி) தேவதை. அநுஷ்டுப் சந்தஸ். மார்ஜனத்தில் உபயோகம்.

* அப்=ஜலம், ஆப:=ஜலங்கள். தமிழில் ஜலங்கள் என்பது அஸம்பாவிதமானாலும் பன்மையைக் காட்டியதாகக் கொள்க.

4. 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌪𑌦𑌾𑌦𑌿𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍋𑌕𑌿𑌲𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰
𑌋𑌷𑌿𑌃 । 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌪𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃 । 𑌆𑌪𑍋𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 । 𑌅𑌘𑌮𑌰𑍍𑌷
𑌣𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 ।

4. த்ருபதாதிவ என்ற மந்த்ரத்திற்கு கோகிலராஜபுத்ரன் ரிஷி. அநுஷ்டுப் சந்தஸ், ஜலதேவதைகள் தேவதை, அகமர்ஷணத்தில் விநியோகம்.

5. 𑌆𑌯𑌾𑌤𑍁𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌋𑌷𑌿𑌃। 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌪𑍍
𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃 । 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 । 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌹𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃।

5. ஆயாது என்ற அனுவாகத்திற்கு வாமதேவர் ரிஷி. அநுஷ்டுப் சந்தஸ். காயத்ரீ தேவதை. காயத்ரியின் ஆவாஹநத்தில் விநியோகம்.

6. 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵 𑌋𑌷𑌿𑌃 । 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌪𑍍
𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃 । 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 । 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 ॥

6. உத்தமே என்ற மந்த்ரத்திற்கு வாமதேவர் ரிஷி. அநுஷ்டுப் சந்தஸ். காயத்ரீ தேவதை. காயத்ரியின் உத்வாஸனத்தில் (அனுப்புதலில்) விநியோகம்.

7, 8 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑍍𑌷𑌣𑍀𑌤𑌿 𑌋𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌋𑌷𑌿𑌃। 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 । 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃 । 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑍋𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃।
𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌜𑌨𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌋𑌗𑍍𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌋𑌷𑌿𑌃। 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 । 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌪𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃 । 𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑍋𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃॥

7, 8 'மித்ரஸ்ய' என்ற ரிக்குக்கு விச்வாமித்ரர் ரிஷி. மித்ரன் தேவதை. காயத்ரீ சந்தஸ். 'மித்ரோஜநான்' என்ற ரிக்குகளுக்கு ரிஷி, தேவதை, மேற்சொன்னபடியே. த்ரிஷ்டுப் சந்தஸ். ஸந்த்யா உபஸ்தானத்தில் 3ம் உபயோகம்.

9. 𑌆𑌪𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣 𑌋𑌷𑌿𑌃। 𑌆𑌪𑌃 𑌪𑍃
𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 । 𑌅𑌷𑍍𑌟𑍀 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌃 । 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑌮𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 ।

9. ஆப: புநந்து என்ற மந்த்ரத்திற்கு நாராயணன் ரிஷி. ஜலம் பூமி தேவதை. அஷ்டீ சந்தஸ். மந்த்ராசமன (ஆபோசன)த்தில் உபயோகம்.

10: ஹம்ஸ: ஶுசிஷதிதி மந்த்ரஸ்ய கௌதமோ வாமதேவ ஜஷி: ஸூர்யோ தேவதா। ஜகதீ ச்சந்த:। அர்க்யப்ரதானே விநியோக: ॥

10. 'ஹம்ஸ: சுசிஷத்' என்ற மந்த்ரத்திற்கு கௌதமர் வாமதேவர் ரிஷி, ஸூர்யன் தேவதை, ஜகதீசந்தஸ், மத்யாஹ்ந ஸந்த்யா அர்க்யப்ரதானத்தில் உபயோகம்.

11. ஆஸத்யேநேதி மந்த்ரஸ்ய ஹிரண்யஸ்தூப ஜஷி:। ஸவிதா த்ரிஷ்டுப் ச்சந்த:। ஸூர்யோ தேவதா। அர்க்யாஹ்ந உபஸ்தானே விநியோக: ॥

11. 'ஆஸத்யேந' என்ற மந்த்ரத்திற்கு ஹிரண்ய ஸ்தூபர் ரிஷி ஸவிதா த்ரிஷ்டுப் சந்தஸ். ஸூர்யன் தேவதை. மத்யாஹ்ந உபஸ்தானத்தில் விநியோகம். இம்மந்த்ரம் அடியிலுள்ள மந்த்ரங்களின் முன்பு யஜுர் வேதிகளுக்குமட்டும் அநுஷ்டானம் ஆக்ருஷ்ணேந என்றும் பாடபேதம்.

12–15 உதுத்யமிதி மந்த்ரஸ்ய ப்ரஸ்கண்வ ஜஷி:॥ ஸூர்யோ தேவதா। அநுஷ்டுப் ச்சந்த:। உதுத்யமிதி மந்த்ரஸ்ய ப்ரஸ்கண்வ ஜஷி:। ஸூர்யோ தேவதா। காயத்ரீ ச்சந்த:। சித்ரம் தேவானாமிதி மந்த்ரஸ்ய குத்ஸ ஜஷி:। ஸூர்யோ தேவதா। த்ரிஷ்டுப் ச்சந்த:। தச்சக்ஷுரிதி மந்த்ரஸ்ய வஸிஷ்ட ஜஷி:। ஸூர்யோ தேவதா। புர உஷ்ணிக் ச்சந்த: ॥

12–15 'உத்வய' மென்ற மந்த்ரத்திற்கும், உதுத்யமென்ற மந்த்ரத்திற்கும் ப்ரஸ்கண்வர் ரிஷி. ஸூர்யன் தேவதை. அநுஷ்டுப் காயத்ரீ முறையே சந்தஸ். சித்ரமென்ற மந்த்ரத்திற்கும் தச்சக்ஷுரென்ற மந்த்ரத்திற்கும் முறையே குத்ஸ, வஸிஷ்டர் புர உஷ்ணிக் சந்தஸ் மத்யாஹ்ந ஸூர்யோபஸ்தானத்தில் உபயோகம். இம்மூன்றும் ரிக் வேத மந்த்ரங்கள்.

அக்நிஶ்சேதி அநுவாகஸ்ய யாஜ்ஞவல்க்ய உபநிஷத ஜஷி:। அக்நி யம ஆதித்யா அஹானி தேவதா:। ப்ரக்ருதி ச்சந்த:। ஸாயம் ஜலப்ராஶனே விநியோக: ॥

'அக்நிச்ச' என்ற அநுவாகத்திற்கு யாஜ்ஞவல்க்ய உபநிஷத்துக்கள் ரிஷி. அக்நி சோமம் ராகந்தோஷங்கள் பகல் தேவதை. ப்ரக்ருதி சந்தஸ். மந்த்ராசமன (சாயம் ஜலப்ராசன)த்தில் உபயோகம்.

இமம் மே வருண தத்வாயாமீத்யநயோர்மந்த்ரயோ: ஶுந:ஶேபோ ஜஷி:। வருணோ தேவதா। காயத்ரீ ச்சந்த:। த்விதீயா த்ரிஷ்டுப் ச்சந்த: ॥

'இமம்மே வருண' 'தத்த்வாயாமி' என்ற 2 மந்த்ரங்களுக்கு ஆஜீகர்திபான சுந: சேபர்ரிஷி. வருணன் தேவதை. காயத்ரி சந்தஸ். 2-வது மந்த்ரத்திற்கு த்ருஷ்டுப் சந்தஸ்.

யச்சித்தி த இதி மந்த்ரஸ்ய ஶுந:ஶேபோ ஜஷி:। வருணோ தேவதா। காயத்ரீ ச்சந்த:।

'யச்சித்தி தே' என்ற மந்த்ரத்திற்கு சுந:சேபர் ரிஷி காயத்ரீ சந்தஸ்.

யத்கிஞ்சேதமிதி மந்த்ரஸ்ய வஸிஷ்ட ஜஷி:। வருணோ தேவதா। ஜகதீ ச்சந்த:।

யத்கிஞ்சேதம்' என்ற மந்த்ரத்திற்கு வஸிஷ்டரிஷி. வருணன் தேவதை. ஜகதீ சந்தஸ்.

கிதவாஸ இதி மந்த்ரஸ்ய பௌமோ(அ)த்ரி ஜஷி:। வருணோ தேவதா। த்ரிஷ்டுப் ச்சந்த:। ஸாயம் ஸந்த்யோபஸ்தானே விநியோக:।

'கிதவாஸ' என்ற மந்த்ரத்திற்கு பௌமர் அத்ரி ரிஷி. வருணன் தேவதை த்ரிஷ்டுப் சந்தஸ். இமம்மே வருண என்றது முதல் இதுவரையிலுள்ள மந்த்ரங்கள் ஸாயம் ஸந்த்யா உபஸ்தானத்தில் உபயோகம்.

ஆசௌசத்தில் ஸந்த்யாவிதி.

ஆசௌசத்தில் ஸந்த்யாவந்தனம் பண்ணவேண்டுமா? கூடா தா? வென்றால்,

ஆசௌசத்தில் ஸந்த்யாவந்தனம் அர்க்யப்ரதானம் வரையநு ஷ்டிக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது; ஆனால் ஸ்ம்ருதி களில் அடியில்வருமாறு விசேஷவிதி கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஸம்ஸ்யாமிஷ்டிஞ்ச ஹோமஞ்ச யாவஜ்ஜீவம் ஸமாசரேத் ।
ந த்யஜேத் ஸூதகே வாபி த்யஜந் கச்சத்யதோகதிம் ॥

ஸந்த்யாவந்தனத்தையும் இஷ்டத்தையும் ஹோமத்தையும் உயிருள்ளளவும் அனுஷ்டிக்கவேண்டும்; ஸூதககாலத்திலுங்கூட விடக்கூடாது; அப்படிவிட்டவன் அதோகதியை (நரகத்தை)யடை வான்.

இதில் ஸந்த்யாவந்தனம் என்ற பதம் அர்க்யப்ரதாநத்தை யும், ஸூதகத்திலுங்கூட என்ற "வாபி" சப்தம் மானஸிகத்தை யும் போதிக்கின்றபடியால் ஸூதககாலத்தில் ஸந்த்யாவந்தனம் மானஸிகமாக அர்க்யதானம்வரை யனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்பது கருத்து.

இஷ்டமென்பது

ஆதித்யம் வைச்வதேவஞ்ச வேதாத்யயனமேவ ச ।
அக்நிஹோத்ரம் தபஸ்ஸத்யம் இஷ்டமித்யபிதீயதே ।

ஆதித்யம், வைச்வதேவம், வேதாத்யயனம், அத்யாபனம், அக்நிஹோத்ரம், தபஸ் ஸத்யம் ஆகியயிவை யிஷ்டமென்று கூறப் படும். இவைகளும் ஸந்த்யாவந்தனமும் நித்யகர்மம். ஆகையால் ஒருபோதும் நித்யகர்மத்தை விடக்கூடாதென்பது பொது விதி யாம்.

ஸூதகே ம்ருதகே சைவ ஸந்த்யாகர்ம ந ஸந்த்யஜேத் ।
மனஸோச்சாரயேன்மந்த்ராந் ப்ராணாயாமம்ருதே த்விஜ: ॥

தஜ்ஜுனவன

ஜாதாசௌசத்திலும் ம்ருதாசௌசத்திலும் ஸந்த்யாவந்தன த்தைவிடக்கூடாது; எப்படி அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்றால், ப்ரா ணாயாமம் விநா மற்ற மந்த்ரங்களை மனஸினால் உச்சரித்து அனு ஷ்டிக்கவேண்டும். புலஸ்த்யர்.

ஆசௌசகாலத்தில் ஸந்த்யா கர்மம்புரியமுடியாதே, ஆசௌ சத்திற்கு கர்மாதிகாரம் விரோதத்தன்மையானபடியால் ஆசௌ சத்தில் ஸந்த்யாநுஷ்டானம் தகுதியன்று அப்படியே விஷ்ணுபுரா ணத்தில்,

ஸர்வகாலமுபஸ்தானம் ஸந்த்யாயா: பார்த்திவேஷ்யதே ।
அந்யத்ர ஸூதகாசௌசவிப்ரமாதுரபீதிஷு ॥

ஓ! அரசனே! ஆசௌசத்திலும் புத்திப்ரமையிலும் ஆதுர த்திலும் பயத்திலும் நீங்கலாக மற்றக் காலங்களிலெப்பொழுதி லும் ஸந்த்யாவந்தனம் அதன உபஸ்தானம் அனுஷ்டிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறது.

பின்னையும்,

"ஆசௌசத்தில் நித்யகர்மங்களை விட்டுவிடவேண்டியது" என்று மரீசிமஹர்ஷி சொல்லுகிறார். ஆனால் இவ்விஷயத்தில் சித் தாந்தமெப்படியெனில்,

முன்னுதகரித்த புலஸ்த்ய மஹர்ஷி வசனபலத்தினால் ஆசம னம் முதல் அபிவாதனம் வரையிலுள்ள கர்மரூடமான ஸந்த்யாவந் தனத்தை யனுஷ்டிக்கக்கூடாதெனவும், ப்ராணாயாமம்விநா மான ஸிகமன்றி யனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று பராசரமாதவீயத்தில் நிஷேதமும் ஏற்படுகிறது. அவையன்றி, ஆசௌசத்திற்கு கர்மாதி காரம் விரோதமாகையால் ஆசௌசகாலத்தில் ஸந்த்யை யனுஷ் டிக்கவேண்டியதில்லை யென்றேற்படுகிறது.

ஸந்த்யாகாலமானது அக்காலத்திலேற்படும் ஆசௌசாதிகளை யும் சுத்தப்படுத்துந்தன்மையானது. அதனால் அப்படியுமல்ல.

"உவாஸநே து விப்ராணாம் ஸந்த்யா ஜாயதே ।

ப்ராஹ்மணர்களுக்கு ஸந்த்யாவந்தன காலத்தில் அங்கசுத்தி

யுமுண்டாகிறது" என்று பராசரரும்,

"அக்னிஹோத்ராதிஹோமார்தம் ஸந்த்யாதாவிகீ ஸ்ம்ருதா ॥

விப்ரர்களுக்கு அக்நிஹோத்ரம் முதலான ஹோமத்தின்பொ

ருட்டு சுத்தமானது அக்காலம் வரை ஏற்படுகிறது" என்று கோபி

லரும், சொல்லுகின்றபடியால் ஆசௌசகாலத்தில் ப்ராணாயாம

மின்றி மற்ற மந்த்ரங்களை மானஸிகமாக உச்சரித்து ஸந்த்யாவந்

தனத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்பது ஸித்தாந்தம்.

வ்யாதிமுதலான காலங்களில் ஸந்த்யா வந்தனம்.

அநாதுரஸ்ஸ்வஸ்தசித்தஸ்ஸந்த்யாம் விப்ரஸ்த்யஜேத்து ய: ।

ப்ராயஶ்சித்தீ பவேதேவ லோகே பவதி நிந்தித: ॥

வ்யாதி முதலியவற்றால் பீடிக்கப்படாமலே ஸந்த்யாவந்தன

த்தை விட்டுவிடுகிற ப்ராஹ்மணன் சூத்ரனுக்கொப்பாவதோடு ப்ரா

யச்சித்தம் பண்ணிக் கொள்ளத் தகுந்தவனும் உலகத்தில் நிந்திக்

கப்படுபவனுமாவான்" என்று யாஜ்ஞவல்க்ய முனிவரும்,

"நோபதிஷ்டந்தி யே ஸந்த்யாம் ஸ்வஸ்தாவஸ்தாஸ்து யே த்விஜா: ।

ஹிம்ஸந்தி வா ஸதா மூடாஸ்தே வை பவந்தம் திவாகரம் ॥

எந்த ப்ராஹ்மணர்கள் சுகமாகயிருந்தும் ஸந்த்யாவந்த

னத்தையனுஷ்டிக்கவில்லையோ, அவர்கள் ஸூர்யபகவானுக்குச்

செய்யவேண்டிய கடமையைச் செய்யாமல் அவரை ஹிம்ஸிக்கின்

றவர்களாவார்கள்" என்று அத்ரி மஹர்ஷியும், சொல்லியிருக்கி

ன்றபடியால் ஜ்வரம் முதலியவ்யாதி ஸம்பவித்து அதன உபத்ர

வத்தால் சகிக்குமளவும் ஸந்த்யாவந்தனத்தையனுஷ்டிக்கவேண்டு

மென்றும், அதனால் சகிக்கமுடியாத ஆபத்காலத்தில் ஸந்த்யாவந்

தனம் விடப்பட்டால் தோஷமாகாதென்று மேற்படுகிறது.

கி]

உத்தமதோஷயுக்தஸ்ய வ்யாயிதஸ்ய ச நித்யஶ: ।

பிதா ப்ராதா ததாந்யோ வா ஸந்த்யாவந்தனமாசரேத் ॥

ஒரு ப்ராஹ்மணன் பித்தனாகவாவது தியவ்யாதிஸ்தனாகவா

து ஆய்விட்டால அவனுடைய சகோதரனாவது பிதாவாவது

ல்லது வேறொரு அந்நியனாவது அவனுக்காக ஸந்தயாவந்தனம்

ண்ணவேண்டும் என்று ஸ்ம்ருத்யந்தரத்தில் சொல்லியிருப்பதால்

ந்த்யாவந்தனம் ஸர்வாத்மனா விட்டுவிடுவது நீதியல்ல. ஜ்வராதிக

ால் பிடிக்கப்பட்டிருந்தபோது ஸ்நாநாதிகளையாசரிக்க சக்தி

லலையானல் கம்பளவஸ்திரமணிந்து மௌனமாகவிருந்து ஸ்வ

ஷ்டதேவதையை ஸ்மரித்து நெற்றி லேபனம்பண்ணிக்கொண்டு

வன்னீரினல் மூன்றுவர்த்தி ஆசமனஞ்செய்து சக்திப்படி சந்த்

வந்தனத்தையனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

"வெந்நீரினல் ஆசமனஞ் செய்யக்கூடா"தென்று பகவான்

பஸ்தம்பமுனிவர் உரைத்திருந்தாலும் அவருடைய

"தப்தாஶ்சாகாரணாத்"

என்ற ஸூத்ரத்திற்கு "ஜ்வரம்' காரணமானதினல் வெந்நீர்

சமனங்கூடுமென வ்ருத்திகாரர் சொல்லுகிறார்.

வ்யாதி முதலானவற்றால் பிடிக்கப்பட்டவனுக்காக மற்றவர்

ந்த்யாவந்தனத்தையனுஷ்டிக்கும்போது,

யஜமானஸ்ய உபாத்த துரிதக்ஷயார்தம்

ன்று ஸங்கல்பம்பண்ணிக்கொள்ளவேண்டும்.

மேற்சொன்னபடியும் ஸாத்யப்படாவிட்டால்.

ராஷ்ட்ரஸம்க்ஷோபே ந்ருபக்ஷோபே

ரோமாதேஷு ஸமுபஸ்திதேऽபி வா ।

ஸந்த்யாவந்தந விச்சித்திர் தோஷாய கல்பதே ॥

நாட்டிலுள்ள ஜனங்களுக்கு பங்கம் நேர்ந்தபொழுதும் அர

சனாலும் வ்யாதியாலும் பீடையுண்டானபொழுதும் ஆசௌசததி

னும் ஸந்த்யாவந்தனம் அநுஷ்டிக்கத்தடையேற்படும்பக்ஷத்தில் அது ஒருக்காலும் தோஷமாகாது” என்று ஜமதக்நிமஹர்ஷியும்.

“தேவாக்நித்விஜவித்யாநாம் கார்யே ஹ்யுபஹதி ஸம்ப்லுதே ।
ஸந்த்யாஹீநே ந தோஷோऽஸ்தி யஸ்மாத்க்ஷய்யதர்மஸாதநம் ॥

தேவர்களைக்குறித்தும் அக்நியைக்குறித்தும் ப்ராஹ்மணரைக் குறித்தும் வித்யைநிமித்தமும் ஏற்படும் மஹத்தான கார்யம் ஸம்பவித்திருக்கும் பொழுது அக்கார்யமானது அழிவற்ற தர்மஸாதனமானபடியால் ஸந்த்யாவந்தனம் ஹீனமானாலும் தோஷமில்லை என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

நித்யகர்மபத்ததியில் ப்ராதஸ்ஸந்த்யைக்குப் பிறகு ஔபாஸனம் முதலிய முற்பகலின் கர்மாக்களைச் சொல்லி இடையில் மத்யாஹ்நஸந்த்யையும் பிறகு பிற்பகலின் கர்மாக்களையுமுரைத்து சாயம் ஸந்த்யாவந்தனத்தையும் கூறியிருந்தபோதிலும் ஸந்த்யாவந்தனம் என்ற விஷயத்தில் த்ரிகால ஸந்த்யாவந்தனத்தையும் எழுதியது ஸந்த்யாவந்தனத்தைமட்டும் மனனம்பண்ணவும் அதன் அர்த்த விசாரம் பண்ணவும் ப்ரியமுள்ளவர்களின் பொருட்டென்றறிக.

15423

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
1	13	வாக்யபடி	வாக்யப்படி
3	9	மந்தரங்கள்	மந்த்ரங்கள்
	15	திஷ்஠ஸ்	திஷ்஠ம் ஸ
4	8	பகவத்யானதிற்கு	பகவத்த்யானத்திற்கு
6	13	ஸக்த்யா	ஶக்த்யா
	21	ஶநை:	ஶநைநை:
	22	ஶக்க்தி	ஶக்தி
8	5	வேண்டுப	வேண்டும்
	6	மந்த்ரதில்	மந்த்ரத்தில்
	17	உட்கார்ந்து	உட்கார்ந்தும்
10	24	ப்ராயச்சித்தார்த்திற்காக	ப்ராயச்சித்தார்த்தகத்திற்கா
	25	வ்பாஹ்ருகளுடன்	வ்யாஹ்ருதிகளுடன்
11	9	भाह्य	बाह्य
12	12	पद्मनाभाय	पद्मनाभाय
	28	வாஶுதேவாய	வாஸுதேவாய
13	8	पुरुषात्तमाय	पुरुषोत्तमाय
	11	श्रीकृष्णाय	ॐ श्रीकृष्णाय
15	21	பத்பநாபன்	பத்மநாபன்
16	10	ஸதாவர	ஸ்தாவர
19	9	ஹைமவதீ வ்ரத்யஷ்டம்	ஹைமவதீவ்ரத்யஷ்டம்
22	23	தேவதைளே	தேவதைகளே
23	11	हस्ताभ्यामुदरेण	हस्ताभ्यां पद्मयामुदरेण
24	6	வாவ:	வாவா
	9	ஓடித்தில்	ஓடித்தல்
26	17	வ்ருயிவீம்	ப்ருயிவீம்
27	2	யத	யஸ்
29	4	यतकिंच	यत्किंच

	6	[illegible]	[illegible]
30	20	பஜிப்பவருமான	புஜிப்பவருமான
31	18	ஜயசீயலரும்	ஜயசீலரும்
	21	பிரார்த்துக்கொள்ளுகிறேன் — பிரார்த்தித்துக்கொள்ளு	
32	13	[illegible]	[illegible]
34	1	मध्धे	मध्ये
	3	[illegible]	[illegible]
	16	ஸ்வாவபாவ	ஸ்வபாவ
36	13	ப்ராணிககளுக்கு	ப்ராணிகளுக்கு
38	18	सुन्धन्तु	शुद्धन्तु
	21	[illegible]	[illegible]
39	15	,,	,,
40	10	दुरासद्	दुरोणसद्
	12	[illegible]	[illegible]
	14	[illegible]	[illegible]
	27	[illegible]	[illegible]
41	6	பரபாத்மாவே	பரமாத்மாவே
	18	[illegible]	[illegible]
42	3	[illegible]	[illegible]
43	7	பரிசுத்மான	பரிசுத்தமான
	12	பரமாத்வே	பரமாத்மாவே
	17	ப்ரத்யக்ஷமாக்ககாண - ப்ரத்யக்ஷமாகக்காண	
44	11	விளக்கும்	விளங்கும்
	14	பரமாத்வை	பரமாத்மாவை
	,,	நிஸ்ஸசந்தேகமாக — நிஸ்ஸந்தேகமாக	
45	20	ब्रृहस्पतिं	बृहस्पतिं
	,,	सनैश्चरं	शनैश्चरं
	22	तर्मयामि	तर्पयामि
	23	क्षिविक्रमं	त्रिविक्रमं
	,,	हृषीकशं	हृषीकेशं

	24	पद्मनाभं	पद्मनाभं
	3	[illegible]	[illegible]
	3	மேருப்ரஷ்டர்	மேருப்ருஷ்டர்
	23	[illegible]	[illegible]
	16	ப்ராம்ஹணனவன் — ப்ராஹ்மணனவன்	
	25	ச்ருதி	ச்ருதி
	2	ब्रुगु	भृगु
	6	[illegible]	[illegible]
	7	[illegible]	[illegible]
	14	அநூஷ்டுப்	அநுஷ்டுப்
	11	गायत्रया	गायत्र्या
	15	प्रजापर्ति	प्रजापतिः
	2	अंगुष्टाभ्यां	अंगुष्ठाभ्यां
	4	कनिष्टिकाभ्यां	कनिष्ठिकाभ्यां
	12	सिरसे	शिरसे
	7	[illegible]	[illegible]
	24	[illegible] — [illegible]	
	14	[illegible]	[illegible]
	17	[illegible]	[illegible]
	11	ह्रियमावाहयामि	ह्रियमावाहयामि
	4	வேதாந்தப்	வேதாந்த
	20	பண்ணுகின்றவாளாய் — பண்ணுகின்றவளாய்	
	24	[illegible]	[illegible]
	26	உபதேசித்தில்	உபதேசத்தில்
	3	ஜவஃ	ந ஜவஃ
	12	छांयैः	छायैः
	24	காமாக்கனை	கர்மாக்களை
	19	[illegible]	[illegible]
29	5	वृतेन	व्रतेन